

رۆمان

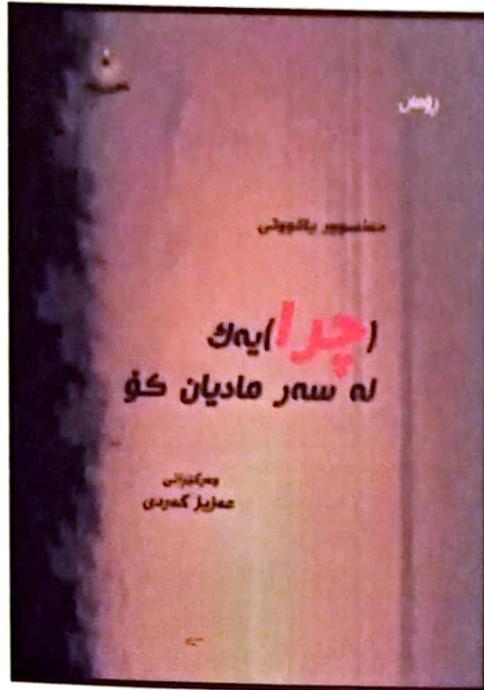
مەنسۇر ياقووتى

(چرا) يەك
لەنسىر مادىيان كۆ

وەرگىرانى
عەزىز گەردى

حکومەتی هەریمی کوردستان
وەزارەتی رۆشنبیری و لاوان
بەرپۆه بەریتیی گشتیی رۆژنامە نووسی و چاپ و بلاو کردنەوه
بەرپۆه بەریتیی چاپ و بلاو کردنەوه ی سلیمانی

بەرپۆه بەریتیی

چاپ و بلاو کردنەوه ی

سلیمانی

رۇمان

(چرا) يەك لەسەر مادىيان كۆ

مەنسۇر ياقووتى

وەرگىزىلگەن
عەزىز گەردى

سلىمانى

۲۰۱۲

زنجیره‌ی کتیبی کوڤاری هه‌نار

ژماره (٤٤)

(چرا) یه‌ک له‌سه‌ر مادیان کوڤ

- ❖ وه‌رگیزانی: عه‌زیز گه‌ردی
- ❖ بابه‌ت: رۆمان
- ❖ پیتچنی: وه‌رگیز
- ❖ هه‌له‌چنی: کارزان عه‌بدو‌للا
- ❖ نه‌خشه‌سازی به‌رگ و ناوه‌وه: په‌یام نه‌حمه‌د
- ❖ سه‌ره‌رشتیاری چاپ: کارزان عه‌بدو‌للا
- ❖ قه‌باره‌ی کتیب: A5
- ❖ ژماره‌ی لاپه‌ره: ١٨٠
- ❖ زنجیره‌ی گشتی کتیب: (٨٤٤)
- ❖ تیراژ: (٥٠٠) دانه
- ❖ چاپ: چاپخانه‌ی
- ❖ نرخ: (٢٠٠٠) دینار
- ❖ ژماره‌ی سپاردنی (١٢١٠) ی سالی ٢٠١٢ ی وه‌زاره‌تی رۆشنییری و لاوانی دراوه‌تی.

به‌رپوه‌به‌ریتیی چاپ و بلاو‌کردنه‌وه‌ی سلیمانی
گردی نه‌ندازیاران - به‌رامبه‌ر کوردستانی نوی
ژماره‌ی ته‌له‌فۆن: ٣٣٠١٩٤٩

(۱)

دایه دهستی به ناردی راوه‌شانده که هدر ئیسک و پیست بوو، له‌سه‌ر
لینوی تهن‌دووری گهرم به کوره‌که‌ی گوت:

- به‌لاگیت بَم، نیوهرۆ فراوین له ماله‌وه ده‌خۆی، یان بیده‌مه کورپی
عه‌لییه شوان بۆت بینیتته سه‌ر شینایی؟

پارچه هه‌ویرینکی به روم‌ه‌تییه‌وه نوسا بوو، به پشتی ده‌ستی لیبی
کرده‌وه. (چرا)ی کورپی نانینکی تازه برژاوی کرده بابۆله‌یدک و قه‌پی لی گیر
کرد. که پارووه‌که‌ی قووت دا، گوتی:

- نه‌مرۆ نیوهرۆ نایه‌مه‌وه مالتی، ده‌بی سینپه‌ره ئاو بده‌م.

ژووهره‌وه له دوو‌که‌لی تهن‌دوور قانگ درابوو، هه‌ناسه‌دانی تیدا سه‌خت
بوو، به‌لام دایه و کوره‌که‌ی لی راهاتبوون. دوو‌که‌ن له کلارپۆژنه‌ی بانه‌وه
هه‌لده‌کشاو ده‌چوووه ده‌ره‌وه. کتکیکی قه‌له‌و له ته‌ک دایه وه‌رکه‌وتبوو،
سه‌یری بزوتنه‌وه‌ی ده‌سته‌کانی ده‌کرد که به چوستی نانی برژاوی له ناو
ورگی تهن‌دوور ده‌رده‌هیناوه ده‌بخسته سه‌رتریان. کتکه‌که له‌گه‌ن هه‌ر

بزوتنده و به کدا، له سه ره خۆ میاوه به کی ده کرد. دایه کتکه که ی به
ثانیشکی وه لاناو له که لیتی ئه و چهند ددانه ره شه ی له زاریدا مابوو،
گوتی:

- دهک به زه هری مارت بی... بهم سووری سبهینه یه وه کو داروغه له سه ر
سه رم په یدا بووی!

(چرا) سمیلتی ره شی بادا. له جیگای خۆی قیت بووه وه و به دهنگیکی
به رز قلیپی هاته وه. سه ری له ناو که ندوو هه لکیشاو گوتی:

- تا مانگیکی دی، یهک تۆزقال ئارد له بنی که ندوو نامیئتی!
دایه گوتی:

- خه لک له ئیمهش خراپترن، هه موو که وتوونه ته سه ر ساجی عه لی.
چاره چییه؟ مه گه ر وه کو خه لکی دی له ناغا قه رز بکه یین.

(چرا) خه ریک بوو له ده رگا ده چوو ده ره وه، سه ری وه رسوو پاند و تفیکی
کرد. به سه رو سیمایه کی سوور هه لگه پاوو سه رنجیکی وا که ده تگوت
ئیزنگی له بن ده سووتی، به سه ر دایکیدا نه راند:

- نه گه ر هه ردوو کیشمان له برسان ره ق هه لئین، پیم به مالی ناغا
ناکه وی... جاریکی که ناوی ئه م جانه وه ره له لای من نه هیئتی. به له عنه ت
بی شه یتان! لا اله الا الله... من قه تاو قه ت مه رگی باوکی خۆم له بیر
ناچی!

دایه په شیمن بوو که به و به یانییه دلێ کوره که ی یه شان دو گوتی:
- ناخر، به قوریانت بم، چاره مان نییه. من غه می ورگی خۆم نییه،
هه ر ئه مرۆ سبه یه که له واژ ده بجه وه و ده مرم.

(چرا) بیلکه کە ی بە کەندوو هەلپەساردبوو، هەلگرت و کۆنە دەرگا
دارە کە ی ژوورەوێ لیکدا و گوتی:

- من لە ژێر بەردیش بم پاروو نانیك دەبی بیخەمە زارم، بێم بە خاوەن
ماڵ و مندالیشم هەبی دەست لەبەر ئەو قورمساغە پان ناکەمەو!

(چرا) بە جنیودان چوو هەوشە. خۆری مانگی نیسان تیشکیکی
ناسکی بلاو دەکردهوو لیبی سەرەوێ دیواری هەوشە ی رووناک دەکردهوو.
چەند ریشۆلە یەک بە شادی و خۆشی لەسەر دەرگای کادین دەیانخویند.
مریشکە زەرەوێ پی کورت لە گەل جوو جەلە کانی پیکۆلیان لە ناو زبل
دەکرد. ئەسپە کە ی (چرا)، ناوی (ناهو) بوو. رەنگیکی قاویدی بریقەداری
هەبوو. (ناهو) حیلانیدی و هاتە لایەو. (چرا)، کە چاوی بە (ناهو)
کەوت، هەموو خەم و خەفەتی لە بیر چووو و لە دلی خۆیدا گوتی:

- (دایە ناھەق نییە، پیر بوو!)

بە ناو لەپی، بژیی (ناهو) ی لاواندەوو دەستی بە ناوچەوانیدا هیناو
چاوەکانی ماچ کردو بە دەنگیکی بەرز گوتی:

- چ دەلیی چوار پی؟! دەتەوێ بییتە سەر شینایی؟ دە وەرە با برۆین،

لیم مەعلوومە زۆر برسی!

جەلەوێ چوارپیئە کە ی گرت و لە دەرگای هەوشەو بۆی دەرچوون. لەوێ
سواربوو و بیلە کە ی خستە سەر شانی.

(مادیان کۆ)، لەبەر خۆرەتاو، لە هەموو کاتی خۆی شکۆمەند تر
دەنواند. (مادیان کۆ) لەوەرگای باشی هەبوو. سەرنجی رادەکیشا. (چرا)
سەرنجی لەسەر چیا کە لە لا کرد. چەند مندالیك، بە پی خاوسی و بە ورگی

ئاساۋو گۆنای داقۆپاۋەۋە لەسەر گووفەك یارییان دەکر. دەستیان لە یاری
هەلگرت و چاریان بپییە خۆی و ئەسپە کەى. دادە رحان گۆزە ئاویکی
لەسەر شان بوو، کە چاوی بە (چرا) کەوت سەنگرایەۋەو بە دەنگیکی
بەرز گوتی:

- ئەرى کەى زارى دادە شیرین دەکەى؟ وا تەمەنت بوو بە سى سالو
گەنجەکانى ھاوژى خۆت بوونەتە خاۋەنى چوار مندال! ئاخىر گوناحە، لەم
ئاواییە، سى چوار کچ سەبارەت بە تۆ دەست بە پرووى ھەموو
داخوایکەرێکەۋە دەنێن.

(چرا) سەلامى کردو پینکەنى و گوتى:

- دایە، قسەم پى مەلى، خۆت دەزانى من بىجگە لە يەك دوو پارچە
زەوى کە بە خوینى دل دەناویان دینم و لە چەند سەر مەرپىك زیاتر قەت
ھىچم نىیە، زەویيە کەم بەدەمە خەلکى تر بىکێلن؟!
دادە رحان گوتى:

- مالو سەروسامان، خوشى و شادى نەخستۆتە مالى ھىچ کەس! تۆ
ماشەللا رۆستەمى دەستانى!

(چرا) پینکەنى و ئەسپە کەى دەنگ دا. مینگەلى ئاغبا بە زورگی
ھەلدەگەرەن و تۆزىکی گەرەیان لە دوو بەجى ماوو. شوانەکان بە خۆو بە
سەگى مینگەل بەملاو بەولادا رایان دەکردو ھاواریان دەکرد. (چرا) پرووى
گرژ کردو لە دلى خویدا گوتى:

- ئەو لەعنەتییە تەنیا پینچ سەد سەر مەرى ھەیە!

(چرا) ئەمەز دلی تەنگ بوو. دلی وەکو خۆلەمیشی بن پیی، سووتابوو، رەش ھەلگەرپابوو. ھەر لەبەر ئەوەش بوو نەویست نیوەرۆ بگەریتەو مالتی و بە تەنی خۆی بخزینیتە ژورە بچووک و دل پروینە کەس. ھەموو سالتی، ئەو مەلانە، یەك دوو ھەفتە گەرۆوی لەبەر خەم و خەفەت دەگیرا و زۆر شەو تا سپیدەدی بەیانی چاوی نەدەچوو خەو. دەستی لە ئەژنۆی وەر دەھینا و یەك قسەدی لە گەل دایکیشی نەدە کرد. خەلکی ئاوابی دەیانزانی (چرا) ی نەرم و ھەلیم و ڕوو خۆش و دەم بە پیکەنین لە سۆنگەدی چی دەبێ بە کوندەدی ژەھر، ئیتر خۆیان لی لادەدا و زیاتر لوتفیان لە گەل دە کرد.

پیش دوانزە سال، لە وەرزیکی ئاھا، ئاغا قەدەغەدی کرد خەلک مەرۆمالاتیان ببەنە قونتاری (مادیان کۆ) کە ھەمووی لەوەرگای سەوزو بژوین بوو. ھیچ جیی دیکەش نەبوو مەرۆمالاتی لی بلەوەرینن. خەلکە کە وەتەنگ ھاتن. پاش چەند ڕۆژی، مەرۆ بزنیان یەك یەك و دوو دوو مردار بوون. ھیچ کەس، لە مالتی خۆی و ئەویش لای ژنو مندالە کانی نەبووایە، لە ترسی ئاغا نەیدەویرا نارەزایی دەربەری. مەرۆ سەریان لە ناو ئاخوپی بەتال دەنا و لە برسان باعە باعیان دە کرد. دایک مەمکی خۆیان بە دەست ڕادەگۆشی و لە ناخی دلەو، زۆر بە توندی تووک و نەفرەتیان لە ئاغا دە کرد. ڕۆژیکیان، کاتی ڕۆژنارا، کە ئاسمان وەکو ئەمەز ساف بوو، پیاوەکان، کە لەبەر ڕق و توپەیی دلیان کەوتبوو جۆش و خرۆش، لە بن دیواری مالتی (کەرەم عەلی) ی باوکی (چرا) دانیشتبوون.

(چرا) چوو بوو بە کەرە کەدی پەیین بۆ زەوی شینایی بکیشی.

(که‌رم عه‌لی) دوو سه‌ر مه‌ری مردار ببوو، له ماله‌وه هاته ده‌ری و له
بن دیواری دانیشته. قه‌ننه‌که‌ی داگیرساندو گوتی:

- تاکه‌ی ئارها ده‌سته‌پاچه‌ دابنیشین و ته‌ماشای مردار‌بوونی
مه‌رومالاته به‌سه‌زمانه‌ کائمان بکه‌ین؟! پیاو یه‌ک جار دیته‌ دنیاو یه‌ک
جاریش ده‌مری! له‌به‌ر بی‌ غیره‌تی خو‌مانه‌ ئاغا له‌سه‌رمان بو‌ته‌ شی‌ر.
ئه‌گه‌ر یه‌ک جار له‌ رووی بو‌وه‌ستین، ده‌بریته‌وه‌. ئه‌و ئیمه‌ هه‌ر به‌ سه‌گیش
نازانئ.

(مامه‌ حه‌یده‌ر) به‌ ده‌نگیک‌ی نیو لووتی، گوتی:

- تازه‌ چیمان له‌ ده‌ست دی؟ ئاغا هه‌م ده‌سه‌لاتی هه‌یه‌ و هه‌م پاره‌! شه‌ر
به‌ ده‌ست به‌ تالی‌ نا‌کری؟

(که‌رم عه‌لی)، بی‌ ئه‌وه‌ی گوی‌ به‌ قسه‌ی (مامه‌ حه‌یده‌ر) بدا،
پیشنیاری کرد:

- سبه‌ی سبه‌ینی می‌گه‌ل ده‌ده‌ینه‌ شوانان بیبه‌نه‌ قونتاری چیا، ئه‌گه‌ر
ئاغا فه‌رمانی به‌ نو‌که‌ره‌کانی کرد له‌ شوانه‌کان بده‌ن، خو‌ ئیمه‌ش
ده‌ستمان له‌ پشته‌وه‌ نه‌ به‌سراوه‌، تو‌بزیان لی‌ ده‌خه‌ینه‌ کار.

خه‌لکه‌که‌، چاوهر‌پیان ده‌کرد یه‌کی‌ بیه‌ته‌قی‌نیته‌وه‌ و قسه‌ی ناو دلی
هه‌موویان بکا. ئیتر دلیان جو‌شاو به‌ خو‌رپه‌ خو‌رپه‌ که‌وت. زمانیان
کرایه‌وه‌ و برپاریان دا سبه‌ی پیش به‌یانی مه‌ره‌کانیان رابده‌ن بو‌ ده‌ره‌وه‌ و
هه‌موویان به‌و نیازه‌وه‌ به‌ره‌و مال‌ بو‌ونه‌وه‌.

دو‌نیا تاریک‌ داهاتبوو که‌ ئه‌و خه‌به‌ره‌ زار به‌ زار رو‌یشته‌ و به‌ به‌ر گویی
ئاغا که‌وت. ئاغا به‌ سمی‌لی‌ تاشاوو که‌له‌شی‌ گه‌وره‌ و چوارشانه‌ و سه‌ری

زلییه وه پشتی به پشتیه کی مه خه لئی دادابوو، تریاکی ده کیشا. که ئەم
خه بهرە ی بیست، پینکه نینیکی تالی بۆ کردو گوتی:

- نیستا (که ره م عه لی) وای لیها ت که له وه کیشی له گه ل نیمه بکا؟
تفا! نه وه چ خدیالینکه به میشکی دا هاتوو؟ ده بی دهر دیککی وای پی بکه م
له چیا ی نه لبورز باسی بکه ن.

ئینجا سه ری لوله ی نه رگه له ناسره دین شاهیه که ی به هه ره شه و
فه رمان له نوکه ره کانی راهه ژاندو نه راندی:

- سه گبایینه، نه وه بۆچی وه ستاون؟ برۆن (که ره م عه لی) به زه لیلی له
ماله وه راکیشه نه ده ری و بیبه نه گۆره پانی دی، چه ند فانوسی کیش له وی
دابنین بۆ نه وه ی روونا ک بی. یه کیکش تان بچی جار بدا و خه لک له مالان
بینیته ده ره وه، بۆ نه وه ی بین بینن داخۆ (که ره م عه لی) چۆنچه زنی ده ست
بۆ تو بز ده با؟ ده ست و پی (چرا) ی تووتکه سه گ و دایکیشی به ستن و
فرییا ن ده نه نا و ته ریله و یه که و سی قامچییا ن له پشتی به دن.

نوکه ره کان، حه فت هه شتیکیان له خواره وه ی مه جلیس هه ستان و
چوونه ده ره وه. ناغا نه شه ی تریاک له سه ری دابوو، زۆر په ست بوو. دوای نیو
سه عات له جینی خۆی قیت بووه وه. ئەو چه ند نوکه ره ی له وی مابوون،
ده ست له سه ر سینگ له ده ور به ری وه ستان. ناغا ده ستی برد،
شه شاگریکی له نا و ده لاقه ده ره ی نا و پیتاوی له پی کردو نه راندی:

- ده بی دهر دیککی وای پی بکه م تا حه فت پشت هه ر باسی بکه ن و
بیگی رنه وه.

ئاغا بە جنيودان چووه ددرهوه. كورپژگه يهك دهرگاي حهوشه ي بۆ
كردهوه به ترسهوه خۆي لى لادا. خه لك له گۆره پانى دى كۆببوننه وه، رقر
نه فرتيان له چار دهبارى. دور كهس توند (كه ره م عه لى) يان گرتبور. ئاغا
چووه پيش. له رقان دهستى نهستورور قه له وى ده له رزى. سينگ به
سينگى (كه ره م عه لى) راوه ستاو پرسى:

- نه مرۆ ئيوارى كى بوو خه لكى هان ددها دهست بدهنه تۆبز؟

(كه ره م عه لى) رهنگى سوور هه لگه راو به دهنگى كى به رز گوتى:

- ئاغا، (مادىيان كۆ) مولكى خودايه. كهس له غه يبه وه له سه ر تو
تا پۆي نه كردهوه. ژنو مندالى ئيمهش به شهن، هه قيان هه يه. تو غه در
ده كه ي، ئيمهش هه قى خۆمان ده وى. چوارپى ژيانى له ئيمه باشته. ئيمه
نامانه وى هه قى تو بخوين، رازيش نين به زور هه قى خۆمانمان لى بسه نن.
(مادىيان كۆ) مولكى هه موو كه سه.

ئاغا به په له دهستى بلند كردهو كردييه مستو له ده مى (كه ره م
عه لى) كوتا. كه دهسته كه ي ترى قيت كردهوه، خوين له دفنو گوپى كه ره م
عه لى فيچقه ي كردهو به رۆكى چلكنى رهنگين كردهو.

ئاغا وه كو جانه وه ريكى هارى ليها تبوو. فه رمانى دا (كه ره م عه لى)
له سه ر زگ دريژ بكه نو دوو به ردى گه وره له بن هه ردوو مه چه كى دهستى
دابنين. (مامه حه يدەر) له پشت خه لكه كه وه ستابوو، ده گريا. چه ند ژنيك
چاوى خۆيان گرتبوو خۆزگه يان به مردن ده خواست. پياوه كان خۆيان بى
غيرهت دههاته بهر چار. يهك له سه ر يهك جگه ره يان ده كيشا. (كه ره م
عه لى) دهينه راندو جوپنى ددها. كه نۆكه ره حه لقه له گوپكان به رديان له

ژیر مه چه که کانی (که ردم عه لی) دانا. ئاغا به هموو هیژی خو یه وه، به قوونگی شه شاگره که ی وەر گه رایه مه چه که کانی. هەر جاره ی که لیی دها، (که ردم عه لی) وای ده قیژاند گو یی که ر ده کرد. خه لکه که نه زاتیان ده کرد بچنده وه مالی خو یان و نه نه و تین و تاقه ته شیان هه بوو بهر گه ی ته ماشا کردنی نه شکه نجه دانی (که ردم عه لی) بگرن. له گه ل هه ر زه بریک، خه لکه که خو یینیان له دهمار وشک دهبوو. له گه ل هه ر زه بریک، خه لکه که دلیان له بهر ئیش و ژان ده ئاوسا. (که ردم عه لی) هه ر هاتوها واری بوو! دهسته کانی وه کو پارچه گوشتی نهرمو و خار شوپر ببوونه وه و له جوولته که وتبوون.

ئاغا گو تی: هه زار داری له بهری پی و له پشتی بدن. له سبه یینیو هه ش له وه رگا کان له بهر دهستی خو تان دان.

(که ردم عه لی) له پینج سه د دار زیاتر بهر گه ی نه گرت. مسته خو یینیکی له گه رووی دهر په ری و دهنگی برا.

له مالی (که ردم عه لی)، قیژه قیژی (چرا) و دایکی ده هات.

ئاغا نو که ریکی پاسپارد پییان بللی دهستیان لی هه لگرن.

نه وه نده یان به قامچییان له (چرا) دابوو، بو به یانی نه ییتوانی بچیته سه ر گو ری باوکی. له بهر ئیش و ژانی له شی، له ماله وه هه ر پیچی ده خواره وه. دایکیشی له بهر دهرگا دانیشتبوو، له ناو له گه نیکی مس خو یینی ده هیئایه وه و نه فره تی له ئاغا ده کردو جوینی دها:

-

-

(چرا) به روو گرژی و به دهم دالغهو، (ناهو)ی دنگ داو به غار
بهردو شینایی کهوتته ری. به قدراخ دارسنجوره کاندای تیپه ری و به دهوری
گرده کهدا سوورایه ودهو گه یشته سدر شینایی. لدهر پشتی نه سپه کهی
دابهزی و گوتی:

- چوارپنی، برۆ بو خۆت لدم دهو روبهرد بله وهری، به لام نه چیتته ناو
شینایی خه لک، ها؟!!

(۲)

ترومبیلی ئاغا به دهوری ریگاکه دا پیچی کرده وه و له بناره وه بهرد و
ئاوایی شوپ بووه وه. ئاغا له پشت سوکان دانیشتبوو. قژی ماش و برنج بوو.
کابرایه کی پر قوم بوو. خوار چاوه کانی داچوړا بوو. که هه ناسه ی ددها
بهرچیلله ی له گهل ده له رایه وه. ده م و چاوی ته پروپ بوو. سهیری سه عاته که ی
کرد و به (مه شهیدی عیسا) ی کیخوای گوت:

- سه عاتیکی ماوه بو نیوه رۆ، ده لیم یه که م جار بچینه لای (چرا).

(کیتابعه لی) ی نوکهری، له سه ر کورسی پشته وه دانیشتبوو، گوتی:

- قوربان، (چرا) کابرایه کی جهربه زه یه، تی رانابینم وا به ئاسانی

دهست له زهوییه که ی بهر بدا. با له وانی دی دهست پی بکه یین. (که ربه لایی

مه حمود) و (شاوه لی)، هم زهوییه کانیاں باشتره و هم خویشیاں ملکه چ و

گوپرایه لئ. (پینج عه لی) ش نه گهر پارچه زهوییه کی له (پایزوه) بدهیتی،

کلکی ده خاته سه ر پشتی.

ئاغا گېرى گۆرى. گۆيى له دەنگى مەكىنەي ترومبېئەلە كە راگرت
گوتى:

- بەرامبەر كى جەربەزەيە؟ مەگەر مەرگى باوكى له بىر كوردووه؟
جگە لەودش من له (پايزاوه) زهوى دەدەمى، ميراتى باوكى دەوى، چييه؟
(مەشەدى عيسا) پرسى:

- قوربان، قازانجى چييه تۆ ئەو خودان كاروبارانە دەگوازىتەوه جىنگاي
دى؟

ئاغا ئاوينەي ترومبېئەلە كەي راست كوردەوه و گوتى:

- دونيا هەروا نامىنى! من پېشېينى دە سالى ديكە دەكەم. دەمەوى
هەموو زەويە كانم بەسەر يەكەوه بى. ئەگەر هەر پارچە يەكەي له جىنگايەك
بى، له دەستە منى دەردىنن.

پىي لەسەر ئىستاپ دانا بو ئەوهي له جوگا بپەرپتەوه. ترومبېئەلە كە بە
رپەكەي خۆل و لىواری شىنايياندا رۆيشت و پرووى كرده شىنايى (چرا). كە
نزيك كەوتەوه، (ناهوو) بە قايم حيلاندى و سەرى وەرسوپاند.

(چرا) هيج گۆيى بە ئاغا نەدا، كە جگەرەي بە لا لىوى سوورەوه
دەسووتا و خەريك بوو له ترومبېئەلە دادەبەزى. ئەو هەر خەريك بوو بە دەمى
بىل رپەرى ئاوه كەي دەگۆرى. كە ئاغا نزيك كەوتەوه، (چرا) سلاوى
لىكرد.

ئاغا گوتى:

- ماندوو نەبى، خوا تاقتەت بەدا، سى پەرەكەت باش رسكاوه، ها!!
(چرا) پىنكەنى و گوتى:

- ئا... خراب نىيە... ئەمسال بارانى خراب نەبوو.
 ئاغا تەماشايەكى (ئاھو)ى كىردو گوتى:
 - ماشەللا... ماشەللا... شان و ملو بژىيەكى چەند جوانى ھەيە!
 نەختى وەستا و ئىنجا بەردەوام بوو:
 - ئەمشەو ھەتا قەللا وەرە، پارووە نانىك بە يەكەو دەخۆين... بەلكو
 چەند قسەيە كىش ھەيە بيكەين.
 (چرا) بىللەكەي ئەم دەست و ئەو دەست كىردو گوتى:
 - زۆر مەمنوون! پىرە داىكىكم ھەيە، نەساغە، دەبى لە كنى بىم، بۆ
 ئەو ھى شۆربايى، شتىكى بە دەمەو بكم.
 ئاغا جگەرەكەي فرى داو بە شلەزاوى گوتى:
 - بەلا دوورە... غەمت نەبى... قەيدى ناكە. مرۆڭ كە كەوتە ناو سالان،
 خويىنى لە لەشدا نامىنى و ھەر رۆژە جىيەكى دىشى. بى شكە باي بەھار
 لىيى داو. ئەمشەو دەمەوئى لە بارەي شتىكى گىرنگ قسە لەگەل ئىو
 مانان بكم. دەبى بىيىتە قەللا. خەلكى دىش دىن. تەنيا تۆ نىت!
 (چرا) لچكى چەفەكەي لە پىشتەو گرىداو گوتى:
 - من ئىشى خۆم تەواو كىردو. ئەگەر دەكرى بەلكو لوتف بفرموون
 لىرە قسە كانتان بكن، مەمنوون دەم.
 (مەشھەدى عىسا) كۆخەيەكى كىردو گوتى:
 - دەزانى، ئاغا ھەر ئىشىكى دەيكەو ھەر ھەنگاوىكى دەيھاوى بۆ
 قازانجى خەلكەكەيە، ھەر ئىشىك خىرى خەلكى تىدا نەبى، ئاغا نايكا.

كۆخەكەي توندتر بوو. بەلغەمى گەررۇي فرى دايبە لايەك و بەردەوام

بوو:

- ئاغا دەيەوئ زەويىە كانى بكا بە يەك پارچە. زەويىەكەي تۆ لەسەر
زەويىە كانى ئاغايبە. ئاغا دەيەوئ دوو هيئدەي زەوي خۆت، لە (پايزاوه)
زەويت بداتى. (كەربە لايى سوحبەت) يش حەفتەيبە كە بارى كردوو و چۆتە
شار. خانووەكەي چەند تەويلە و زاخە و سى ژوورى تىدايبە، دەيدا بە تۆ...
كوپرە چت دەوئ؟ خوا سايبەي ئاغامان لەسەر كەم نەكا.

(كىتابەلى) مىلى بە نينۆكە پيسە كانى خوراندو گوتى:

- پيرۆز بئى!! ئيتىر بۆچى پروت گرژ دەكەي؟ زەوي تۆ يەك عانە ناھيتى.
دەبى تا سەد سالى دى دوعا بۆ ئاغار مندالە كانى بكەي. ئاغا ئەم جۆرە
لوتفە لە گەل ھەموو كەس ناكە.

ئاغا، بە دەم بىر كەردنەوہ لەسەرەخۆ، گوتى:

- بەلى، (چرا)! كورم! خۆت دەزانى ھەر پارچە زەويىەكەم كەوتۆتە
كوپرە ديبەك، ئيستاش كاتى ئەوہ ھاتووہ بۆ خۆم لە جيپەك دابنیشم و لەم
ئاخىرى عومرە ئاويكى رەحەتم بە گەررودا بچى. ئيتىر حەوسە ئەم نەماوہ
ھەر پۆژەو ھەر سەعاتە، پيپەكەم لەم گونددەو پيپەكەم لەو گونددە بئى.
دەمەوئ ئەم گونددە بئى بە ھى خۆم و گونددە كانى تر بە سەر كوپرە كاندا
دابەش بكەم. زەويىەكى باشم لە (پايزاوه) بۆ تۆ داناوہ.

(چرا) خووزى ناو زارى قوت دايبەوہ و ھەناسەيبەكى قولتى ھەلكيشاو

بە دەنگيىكى وا كە ھەولتى دەدا لەرزۆك نەبئى، گوتى:

- من پۆحم لەسەر ئەم زەوییە دەرهاتوو. خۆینی دلی خۆم
خواردۆتەوه، ئارەقەم لەسەر پشتموو. دایەم بژاری کردوو، درکی لە لەپە
دەست راچوو و برینداری کردوو. من و دایکم لەسەر ئەم زەوییە
پێگە یشتووین. من دلم بە زەوی خۆمەوییە. لەسەر زەوی خەلك ئیشم
نە کردوو و رەنجم نە کیشاوه. من لە گوندی دیکە غەوارەم، بەلام لیڤه
هەموومان یە کتر دەناسین، غەم و شادیمان یە کە. قوربان، من زەوی خۆم جی
ناهیلم.

ئەو ئاودیرەیی لەوی بوو گوی دابوو گفتوگۆی بەینی ئاغا و (چرا)،
بیلە کەمی خستە سەر شانی و بە پەلە پرووزی بەرەو گوند بوووه بۆ ئەوی
بریارە تازە کەمی ئاغا بە خەلك بگەییەنی. ئاغا جگەرەییەکی دیکە
داگیرساند، بە ئاوازیکی نامیهرەبان گوتی:

- (چرا)، منجری مە کە، ئەم قسانە چییە تۆ دەیکەمی... زەوی هەر
زەوییە! بۆ تۆ فەرقی چییە لەسەر هەر زەوییەکی ئیش بکەمی؟ هەر ئەوه
نییە دەبی ورگی خۆت و دایەت تیر بکەمی، ها! لە هەر کوی پارووییەکیان
زیاتر پیدای، نوکەراییەتی ئەوی بکە.

(چرا) بە تفت و تالی و ناخۆشی گوتی:

- ئاغا، تۆ ئیشت لەسەر زەوی نە کردوو، بیلت لی نە داوه، ئاودیریت
نە کردوو، داست لە تەبارە گەنم نە وهشانوو. تۆ نازانی زەوی یانی چی؟ تۆ
نازانی پیاو حەفت پشت لەسەر زەوییەکی ژیا بی، چەند ناخۆشە جیی
بیللی؟! ئاغا، تکات لی دەکەم واز لە من بیئە. بۆی هەییە خەلکی دی بۆ
ئەم ئیشە پیت ماچ بکەن، بەلام من نامەوی لەسەر زەوی خۆم هەلبقە نییم.

(مهشهدي عيسا)، به دهنگيكي گالته جارانه، گوتي:

- له قازانجي خوته واز له زهوييه كهت بيني. هفت و هشت له گهل
 ناغا مه كه. هدرچي نهو گوتي، تو بلئي: به چاوان!

ناغا به نارازيكي هيمني پر دسه لات و دنيايي، گوتي:

- بتدوي و نهدوي، تازه ئيدي نم زهوييه زوي تو نيه. نه گهر بتدوي
 زياتریش قره قر بكي، له زهوييه كاني (پايزاوه) اش بن بهشت ده كه م و ناچار
 ددبي دهستي دايكت بگري و بچيته شار.

(چرا) ليوله رزه ي پي كهوت و تيشكيكي كوشنده ي له چاوه گه و ره
 گه شه كاندا بريسكايه وه و گوتي:

- هيچ كهس ناتواني من له زهوييه كه م جودا بكاتدوه، هيچ كهس!
 ناغا، هالوي قينيكي ردي له دل هه لده ستا، هه نگاويكي بو پيشه وه
 ناو گوتي:

- كوري (كه رهم عه لي)! نه گهر بمه وي هه ر له و شوينه ي ئيستا له سه ري
 وه ستاوي وه كوو سه گي هار له و زهوييه زينده به چالت ده كه م كه نه و نه ده
 دلت پيوه يه، برؤ له بهر چاوم بزر به ...

(چرا) دووباره هه مان تيشكي له چاوان بريسكايه وه و به دهنگيكي
 به رز گوتي:

- ناغا، بزانه چ ده ئيي؟!

(مهشهدي عيسا) و (كي تابه لي)، كه چاوي (چرا) يان به م جو ره
 بيني، كه زورباش ناشنای بوون، زمانيان گيراو قسه يان پي نه كرا.

دهیانزانی ئەگەر (چرا) توورە ببی، بە دە پیاوی توۆز بە دەست دەرەقەتی نایەن.

ئاغا بە توندی دەستی قیت کردووە و کردییە مست و لە دەمی (چرا)ی کوتا.

(چرا) هەستی کرد شتیکی گەرم و سویر لە دەمی فیچقە ی کرد. تیرپژی خوین بە لالیویدا هاتە خواری. تفیکی پۆکرد. پیش ئەوی ئاغا جاریکی دی دەستی قیت کاتەرە، ئەم بیله کە ی بلند کرد و نەرته یەکی توورە ی لی داو بە دەمی تیژی بیله کە ی لە ملی ئاغای دا. ئاغا، لە دلەو، قیرە یەکی لی هەستا و وکوو درەختیکی رزیو بەربوووە ناو تەبارە ی سیپەرە. پە لە قازە یەکی کرد و لە سەر تە نکیش پراکش.

(مەشەدی عیسا) و (کیتابە لی) خوین هاویشته سەر پیی (چرا). باوہشیان لە پییەکانی وەرہینا. ماچیان کرد و پارانەو:

- (چرا)، ببوورە... بمانبوورە... ئیمەش دلمان لە ئاغا پر بوو! بەلام... ژن و مندالمان بە برسیتی دەمیننەرە! رەحمان پی بکە! هەرچیمان گوتووہ لی پی شیمانین، تو فریشتە ی!

(چرا) خوینی زاری بە پشتی دەستی پاکردووە و بە دەنگیکی بەرز گوتی:

- هەستن... پیسکەینە! بەلام لە بیرتان بی ئەوہ ژیان نەبوو ئیوہ تیدا بوون. ئەو ئینسانە ی لە ژیر باری زوولمدا بی، لە ئینسانە تی دەشوری. جیاوازی نیوان ئاژەل و مرۆڤ ئەوہیە: ئاژەل زوولم قبول دەکا، بەلام مرۆڤ لە دژی زولم راست دەبیتهوہ. من دەچمە چیا، ئیتر ناتوانم لە دیدا بمینمەوہ.

(چرا) پييه كانى خۆى له دهست دهرهينان و بيله كەى خسته سدرشانى.
سواری ئەسپە كەى بوو. به غار بهرەو دى كەوتە رى. دلى لىيده دار تەويلى
نارەقەى لى دەچۆرايه وەو له بهر خۆيه وە قسەى دە كرد.

كە گەيشته وە ئاوايى، ديتى خەلكە كە له بن ديوار دانىشتون، قسە
دەكەن. خەلكە كە، كە چاويان پييكەوت، مەزەندەيان كرد شتى قەوماو.
هەستان به پيرييه وە چوون. (چرا) جلەوى ئەسپە كەى توند كرد. خەلكە كە
به نيگەرانى چاويان برييه دەم و چاوى سوور هەلگەراو و نيگای، كە
دەتگوت جەنگە ليكى گەورەى له بن كراوتە خۆراكى ئاگر، چاوپرى بوون
باس بكا داخو راستە ئاغا زەوييه كانيان لى وەر دە گريته وە؟
(چرا) بيدهنگييه كەى شكاند:

- دەزانن ئاغا دەيه ويست زەوييه كانتان له دهست دهرينى. هاتە سەر
زەوى من و پيى گۆتم زەوى خۆمى بدەمى و ئاوارەى شاران بيم.
حەشامەتە كە كرديانە مقومقو. چاويان تارى داھات. هەر يە كە
قسە يە كى دە كرد:

- زەليل و دامار بووين!
- خودا سەرەنگريى كا!
- بۆتە گورگى هارو بەربۆتە گيانمان!
- دەبى بچينه شارو بكەوينە دەرۆزەو دزى!
- درۆ دەكا كە دەلى له گونە كانى دى زەويتان دەدەم. كى هەيه ئەو
حەرامزادەيه نەناسى!
- چ بکەين، خودايە، مەگەر هەر خۆت فريامان كەوى!

- یاخوا تیری غهیی بهسەر دلی بکهوی. حەفت سال پیش مەرگی،
وه کوو سهگ له نار نوین بتۆپی.

- با به یه کجاری، له هەر لایه کی گوند سیدارهیهک بچه قینتی و ژنو
منداله کانمان ههلبواسی.

(مامه حهیده ر) ریشی ده پنییه وه فرمیسکی به چاودا دهاته خواری،
به دهنگیکی بهرز گوتی:

- من خۆم زهویم نییه، بهلام خوایه ههلی نه گری! ئه و خه لکه چ
گوناهی ههیه؟ تا که ی غه زه ب له و خه لکه ده گری؟!
دایه رحان گوتی:

- مه گەر پی لهسەر تهرمم دابنی، ئه گەر نا واز له م ئاوایه ناهینم.
دهمهوی لهسەر زهوی خۆم بمرم. هه موو ئاوایش بروا، ئه من له جیسی خۆم
ناجوولیمه وه.

(چرا) به دهنگیکی بهرز، که هه مووی بی دهنگ کردن، گوتی:
- من شه ری ئاغام له کۆل کردنه وه، بیلیکم له ملی داو زهوییه که مم
به خوینی پهنگین کرد. تۆله ی باوکی خۆم کرده وه! تا من له قسه کانم
نه بده وه، کهس قسه نه کا...

- من دهمهوی بچمه چیا. ئیتر من جیم له (ستاره سوز) نابیته وه. له
ئیتساره پیتان ده لیم: ئه گەر ببیسمه وه یه کی له گه ل کوره کانی ئاغای، یان
له گه ل جه ندرمه بو ده ستگیر کردنی من بی، تا پیم بکری په حمی پی ناکه م.
له بیرتان نه چی جیم گوت، ها!

خه لکه که لی نه گه پان له قسه کانی بهرده وام بی، له سواری نه سپ
دایانگرتنه خواری و له سهر دهست بلندیان کرد. به ههله له لیدان دهست به
دهست دهیانگی پراو دهست و پی و سهر و لهشیان ماچ ده کرد. دایه (رحان)
دهسمالی به دهسته وه گرتبوو هه لده په پی. (مامه حهیدره) نه م جار له
خوشییان ده گریاو بو قوتی جگه ره که ی گیرفانه کانی ده پشکنی و ده کزکی و
ده یگوت:

- وه ختیکی وا سیبهری ناغام له سهر لاکه وت، پییه کم له سهر لیتوی
گوره، خورم له سهر تاوا بونه، خوزگه بیست سالی دی ژیا بام!
(چرا) خوی له دهست خه لکه که راپسکاندو که پی گه یشته وه سهر
زهوی، گوتی:

- ناغا دوورینیکی نه لمانی هه یه، بو من باشه... تهنه که ی خویشم
به که لک نایه، ده بی بچمه مالی ناغا خه نجه ریک و تووره گه فیشه کینک و
تهننگیکی چاک بینم.

(چرا)، بیل له سهر شان، به هه له داوان رووی کرده مالی ناغا و
خه لکه که ش به هه راو زهنا که وتنه شوینییه وه.

(په شید) ی کوری (مامه حهیدره)، که ته مه نی چوارده سالان بوو،
چارو برزیه کی ره شی هه بوو، به غاره غار خوی گه یانده مالی دایکی
(چرا). دایه هه رزنی له بهر مریشکی پی کورت و جووجه له کانی رو ده کرد.
(په شید)، که گه یشته لای دایه، هه ناسه یه کی تازه ی هه لکیشاو
گوتی:

- دایه... دایه... (چرا) له سهر شینایی ئاغای کوشت. به ئه بولفه زل به
راستمه، ئاغای مرد. ئیستاش (چرا) دهیه وی بداته کیتو!
دایه برووسکه یه کی گهشی له چاران درهوشایه وه. دهستی له رزی. دلۆپه
فرمیسکینکی له چار هاته خواری. هاته پیشو (پهشید) ی گرته باوهش،
چاوهکانی ماچ کردو به دهنگینکی له رزوک گوتی:
- نازیز گیان! بو نهوت نه بی دلم نه زیهت بدهی، نه فرهتت لی ده کم،
ها!

(پهشید) گوتی:

- نه گهر درۆ بکه م چاوم کویرایی دایی. خه لک (چرا) یان له سهر دهست
داناوه دهیگین! دهنگی. بوغراییه کی تهنکی به خۆیه وه گرتو به ردهوام
بوو:

- نه گهر (چرا) لی بگه پئ منیش له گه لیا ده چمه چیا. نه وه دوو پۆژه
خۆی مه شقی تفهنگ هاریشنم پی ده کا.

دایه به (پهشید) ی گوت:

- وه ره... وه ره گوێزو باوی و کشمیشته بده می. زارت شیرین بکه. شه وی
دی له خه ودا دیم کوره که م له چپای (مادیان کو) له گه ل به وریک که و ته
دهسته ویه خه و کوشتی. کورم، ... (چرا) شیری مه مکی منی خواردوه، به
شیری من گه وه بووه، هه موو که س نابی به (چرا)!!

(پهشید) گوتی:

- دایه... دایه منیش ده مه وی وه کوو (چرا) بم.
دایه له خۆشیان لیوه له رزه ی پی که وتبوو، گریاو گوتی:

- دہک دہستت نہ پزی، کورم! ... دہستت نہ پزی... پوچی (کہ رہم
عہلی) ات پی شادو شوکر بی، خودا چہ پالہت بدا، خودا!!

(۳)

شهو بوو، مانگ تریفه‌ی به سەر (مادیان کۆ) دا بلاو کردبووه. نەستیڤه له پانتایی ناسمانی ساودا ددرهوشانه‌وه. بالنده‌یه‌کی شه‌وگه‌ر ده‌یخویندو له لایه‌که‌وه و یقه‌ویقی چەند رېوییه‌ک ده‌هات په‌لاماری سەر و سه‌کووتی یه‌کتریان ددها. دونیا نه‌ختی سارد بوو. بای ده‌هات. (ناهوو) له گۆشه‌یه‌کی ئەشکه‌وت ده‌هات و ده‌چوو گوئی دابوو و یقه‌ویقی رېوییه‌کان که له قریوه‌قزیوی مندالانی ده‌کرد. (چرا) به‌لینوی کراسی شین و جوانی، شووشه‌کانی دوورینه‌که‌ی پاک کرده‌وه و له دلێ خویدا گوتی:

- یه‌که‌م شه‌وی ته‌نیایی و خانه‌به‌کۆلی!!

سه‌ری بلند کردو پرووی کرده (ناهوو) و گوتی:

- ها... چوارپێ، خو ناره‌حه‌ت نی؟! باوه‌ر ناکه‌م ئەم‌پرو سبه‌ی که‌س تا‌قیبمان بکا. سه‌ریان قاله، تا که‌لاکی ئەو پیره‌که‌م‌تیاره‌ده‌نیژن به‌ته‌واوی گیر ده‌خۆن. ئیڤه، تا گیای سه‌وزی لی‌بی، تا به‌فرزه‌وی داپۆشیبی، تو ته‌ئمیینی. ئە‌گه‌ر تا هه‌نگی عومر ما، چەند خه‌رار سه‌وزه‌و گیای

بۇغۇشى چىايىت بۇ دەكەم و لە شوينى دايدەكەم. چوارپى! قەت لى
ناگەرېم گوزەرانت تال و ناخۇش بى!

(ئاھوو) سەرى لەقاندو سى لە زەوى كوتا.

ئەشكەوتەكە گەرەبوو، ساپىتەى بەرز بوو. جى جىئە بنە گىاي
خۇرسك لە كەلینو درزەكان روابوو. ناو ئەشكەوتەكە رېرەوپكى بارىك
بوو. يەك نەفەر دەيتوانى بە رەحتەى دايتتەو و هاتوچۆى پىدا بكا. لە
پشت ئەشكەوتەكە، كانىيەك لە ناو چىورمەيەكى سەوزو بچووك
هەلدەقولاو جۆگەلەيەكى بارىكى لەبەر دەرۆيشتو لە ناو گاشە بەردى
زلو گىاو گۆلدا بزر دەبوو.

(چرا) لە جىى خۆى هەستا، دەستى داىە تەنگەكەى و لە
ئەشكەوتەكە هاتە دەرەو. بەسەر گا بەردەكاندا هەلگەرا. چوو لە
جىنگايەك دانىشت، هەموو دەوروبەرى لى ديار بوو. (ستارە سوز) دارو
ديوارەكانى لەبەر تريفەى مانگەشەودا ديار بوو. چراى مالەكانى دەسووتا.
رەوبارەكەى نزيك دى وەكوو ماريكى زيوى سست و خاو بەرەو خوار دەخشى.
لە ورشەورشى (با)ى ناو گىاوگۆل زياتر هيچ دەنگى دى نەدەكەوتە
بەرگوى. (چرا) چارەكانى وەكوو دوو ئەستىرەى ورشەدار بە وردى بەو
دەوروبەرەدا گىرا. ئەو شوينەى هەلبيژاردبوو هەلدېرتىن شوينى چىاكە
بوو. ئەو رېنگايەى لە قونتارى چىارە دەهات و بەرەو هەوراز هەلدەكشا،
بەناو هەلەت و هەلدېرى تۆقېنەردا پىچى دەكرەو. (چرا). جلەوى
(ئاھوو) گرت بوو و بەو جىيانەدا هېنابووى. (مادىيان كۆ) چەند
ئەشكەوتىكى دىكەشى لى بوو. خەلكەكە پىيان دەزانين و هاينان شوان

ئاگر يان تيدا دەکردنەو و نان و شير يان لى دەخواردن. چەند كانى و سەرچاوەيەكى ئەم لاو ئەولا پارچەيدەكى چياكەيان كەردبوو بە لىرېكى دارودرەختى كىنويلكەى چىر پىر چىر و گەلا.

كە بەهار و هاوین دادەهات، منداڤ بۆ كوارگ و رىواسكردن دەچوونە سەر چيا. دادەنيشتن و گۆرانىيان دەگوت. (چرا) بە زۆربەى شوينەكانى چياكە ناشنا بوو. هەر كاتى لەبەر خەم و خەفەت دلى توندبوايە و هەستى بە گرى بىنكەسى و غەربىسى بەكردايە، دەچووە چيا. چيا هيزو دەسەلاتى پى دەبەخشى و غەمى دەرواندەرە. چيا گيانى پىر رىق و كىنە دەكرد و قىنى مشت و مالى دەدا.

(چرا) لە دلى خۆيدا گوتى:

با كورەكانى بۆ تۆلە كردنەو و خوينى باركيان بىن! با نىچىر بەپىتى خۆى، خۆى باويته سەر تەلە! من سى سەد دانە فيشەكم هەيدە. باى شەرى يەك ئۆردوو دەكا. (مادىيان كۆش) تا حەزكەى كەرويشك و كۆترو تاك و تووك بزنەكىوى هەيدە. نيوە شەوان خۆم بە گوندەكانى ئەم دەوروبەرەدا دەكەم، هەم خواردنم دابىن دەبى و هەم مالى ئاغيەك تالان دەكەم و سامانەكەى بەسەر فەقىرو هەزاراندا دابەش دەكەم. خىزانى هەزارو دەستكورت گەلى زۆرە. لەو گوندانەى ئەو دەوروبەرە شەو سى خىزان بەسكى برسى دەخەون. خىرە! خوايش پىتى خۆشە! پىتى ناخۆش نىيە! خوداش ئاغيە، بەلام وەكوو ئەو ئاغيانە نىيە. ئەو لە ئاسمانە و حەز دەكا ئاغا لەسەر زەوى نەبى. حەز دەكا هەموو خەلك وەكوو يەك بى.

(چرا) بە دەنگىكى بەرز پىنكەنى. پەنجەى لە كەللەى خۆيدا و گوتى:

- بهینى خۆمان بى مېشکم خراپ کار ناکا! بریا پېم بکرایه نه وهی له
ناو دلّدا ده جوشى به زمان ده ری بېم، یان خوینده واریم هه بوايه و
قسه کانی خۆم بنووسیبایه وه. پیاو هه موو جارئ نه م بیرانه ی بۆ نایه! نه م
قسانه بۆ بابیه کی لادی زور گرنکه که هیچ کهس به مرؤقی دانانئ.

(چرا) دهستی دایه قونداغه ی تفهنگه که ی و ماچی کرد. له جی خوی
قیت بووه وه. جارئکی دی ته ماشای (ستاره سوزی) کرد و ناخیکى
هه لکیشا. له سهر گابه رده کان چووه خواری بۆ نه وهی بچئ له سهر
پیخه فه که ی بخه وی که له گیای نه رم و وشکی کیوی چیی کرد بوو.

سبهینى هیشتا رۆژ هه لنه هاتبوو، له خشه خشى شتئ له جی خوی
هه ستایه وه. په نجه ی خسته سهر په لاپیتکه و ته ماشای ده و روبه ری خوی کرد.
نه سپه که ی (ئاوو) خه وتبوو. شه مشه مه کویره یه ک خوی به دیواری
ته شکه وته که دا دا. (چرا) پیکه نی. باویشکی هاتئ و گوتئ:

- ئیستا، دایه خه وتووه! به شه ره فم یه ک داوه مووی له سهری که م بئئ!
ژیانیان لی ده که مه دۆزه خ!

رهخته فیشه کی راست و چه پ له ملی کرد و خه ریته یه کیشی له پشتی
به ست و له ناو ته شکه وت چووه ده ره وه. تازه گورگ و مهر لیك ده کرانه وه.
(با) یه کی فینکی ده هات. سینگی خوی له هه وای پاک و ناسکی کۆسار پر
کرد. له سهر کانی دانیشت و چند مسته ئاوئکی به ده م و چاویدا کرد.
فاقبه قاقبی که و له چیا دهنگی ده دایه وه. خوی له په نا به ردیک
شارده وه و گوتئ:

- ئیستا سەرو سە کووتیان دەردە کەوی. دین ئا و بخۆنەو. چەند کەویک
بۆ فراوین راو دە کەم.

چەند دەقیقە یەکی پێ نە چوو، رەو کەویک لە کانییە کە نزیك کەوتنەو.
کە تەقە ی لە تەفەنگ هەستاند، کەویک لە خۆلدا گەوزی و ئەوانی تر بە
هەراسانی هەلقرین. (چرا) لە پەنا بەردە کە هاتە دەری و پیکەنی.
خەنجەری لە بەر پشتینی قاوایی دەهینا. سەری کەو کە ی بری و گەرایەو
ئاو نەشکەوت. ئەسپە کە لە تەقە ی تەفەنگ ترسابوو، ئەم پێ و ئەو پێی
دە کردو دەیحیلاند. (چرا) کەو کە ی نیشانی (ئاوو) داو گوتی:

- چوارپێ! ئە گەر بەو جۆرە برۆا توۆ لە گەل تەقە ی هەر گوللە یە ک
بھیلتینی، بە دوو رۆژ ماخۆت بە کوشتن دەدە ی، دەبێ رابیی نە حیلینی!
کەو کە ی لە سووچیک دانا. جڵەوی ئەسپە کە ی گرت و چەند جاریک
تەفەنگە کە ی لە بەر چاوی (ئاوو) راهەژاند. لولە کە ی کردە ساییتەو
پەنجە ی بە پەلاپیتکە داھینا. تەقە ی گوللە هات و ئەسپە کە لە خۆ ی
هەلداو هەولی دا جڵەوی لە دەست ماخۆی دەریینی. (چرا) گوتی:

- مەترسە... دەبێ فیڕبی لە دەنگی تەقە ی گوللە نە ترسی و
نە حیلینی. جاریک تریش گوللە ی هاویشتە بەر تەفەنگە کە ی و پەنجە ی لە
پەلاپیتکە بزوت. کە دەنگی تەقە ی گوللە بەرزبوو، (ئاوو) حیلاندی و
(چرا) دەستی قیت کردەو، مستیکی لە قەپۆزی کوتا و گوتی:

- نەف... رەتی! دەبێ زارت بگری!

ئەسپە کە دەتگوت لە مەبەستی ماخۆی گەیشتوو. چیت نەیحیلاندو لە
جینی خۆی وەستا.

(چرا) به که یفخوشی گوتی:

- ها... دیاره زانیت چم گوت؟!؟

له نار ته شکوت چوو ددردهو به دهمی خه نجه ره که ی دهستی به
گیا کردن کرد. که خور له و دیو چیا دوره کانه وه سه ری دهرهینا، نه و یه ک
دوو هامیژه گیای کردبوو. (چرا) ته ماشای خوری کردو گیا که ی برد له
به ر (ناهووی) پز کردو گوتی:

- بخو جانم، بخو بو نه وه ی به قووت بی!

چوو له سه ر پیخه فه که ی دانیشته. سفره که ی راخست و گوتی:

- بزایم دایه چی بو دروست کردووم!

دایه مریشکه پی کورته زرده که ی بو سه ر برپیوو، بو ی کردبوو به
که باب که زور زوری خوش دهویست و خوی به قوربان و سه دهقه ی ده کردو
شیعری کورت و جوانی پی هله ده گوت. بایی خواردنی دوو پوژ، په نیرو
که ره و روئی مالآت و کولیچه ی شیرین و به تامی له ناو سفره دانابوو. نه و
دهستماله سپییه ی چه پکه گولی شینی له چمکه کان کرابوو، نه ویشی
خستبووه ناو سفره که بو نه وه ی (چرا) دایکی له بیر بی و (نه گهر
خوانه کا) بیرینداریش بوو به که لکی بی.

(چرا)، که چاری به دهسماله که کهوت، فرمیسکی له چاوان قه تیس
ما. بروی ویک هیئایه وه و ددانی جیر کرده وه. به لیوی سه ر قولی فرمیسکی
سپریه وه. دهستی دایه پارووه نانیک و پارچه په نیرو و کردییه بوله بول:

- چیته... چیته کابرا... وه کوو ژنان مه کرووزیوه، به ناخیری گیانت، تو
یاخی و قاچاغی!

پارووی له زاری نا، دلئی نهختی کرایه وه. که زاده کهی خوارد، سفره کهی پیچایه وه و گریی داو له ناو هه گبهی نا. له ناو ته شکهوت هاته دهره وه و له شوینه کهی شهوی پیشوو دانیشت. تفهنگه کهی له سه ر کۆشی خۆی دانا. ته لقهی دوو کهل له بانی خانووه کانی زیده کهی به زرده بووه وه. له وپوه گوند هه ر هیندهی مستیکی قوچاو دیار بوو. روبراره که له بهر تیشکی رۆژ دهریسکایه وه و وه کوو بلوور دهره وشایه وه. له پر شتیکی به بیرداهات. چوو دوورینه کهی له ناو هه گبه دهره یناو گه رایه وه جیی خۆی. دوورینه دایه بهرچاوی و له گوندی پاما. ژیان وه کوو هه میشه له جموجولدا بوو. خه لکه که گاو گوتالیان دابووه بهرو دهچونه دهشت و دهر. ژن ئاویان له کانی ده هیناو خه لکه که له بهر نه وهی دوور بوون، زۆر وردو بچووک دیار بوون. دوورینه کهی له بهر چاو لابر دو به ملییه وه کرد. هه ستا بۆ نه وهی به وردی دهره و بهری ته شکه و ته که پیشکنی و ریگای راکردن و حه شارگه ی ته مین شاره زا ببی. له دلئی خۆیدا گوتی:

- ده بی زۆر باش وریای خۆم بم. دوور نییه ته مرۆ چه ند که سییک به نیازی کوشتنی من ره وانه ی سه ره وه بکه ن. ته گه ر زه بریکی کوشنده یان لی بده م، دهر پیتته وه. ته وان ده یانه وی بژین، بۆیه ده ترسن، به لام من چی؟ له لایه کی تریشه وه کوره کانیشی پییان خۆشه باوکیان مردووه و هه موو زه وی و سامانی خۆی بۆ به جی هیشتوون. ته گه ر نیازی کوشتنی منیشیان هه بی، له بهر ته وه یه ناحه زه که یان زۆر به که م و بچووک ده زانن. جگه له وهش له گیانی خۆیان ده ترسن. ته وان وا ده زانن من شه وو رۆژ وه کوو سییبه ر به دوا یانه وه م.

(چرا) به کاوه خۆ دهوروبه ری نه شکه وتی پشکنی. ریگایه کی دوزیه وه ده چوره رۆژه لآت و چواریی دهیتوانی به ئاسانی پییدا بپروا. ریگاکه هه مووی به بنه به لآلۆک و داربه پروو داپۆشرا بوو. هه ر داربه پروویه ک سه نگه ریگ بوو. داربه پرووه کان له هه ندی جیگا لییری بچووک و تاریکیان پینکه یینا بوو، نه سپ و سواری تیدا بزر ده بوو.

ریوییه ک له بن ته راشیک ده ره پری و سه رنجیکی له (چرا) داو له پشت ته پۆلکه یه کی بهرز بزر بوو. رۆژ تیشکی تیژی بلاوده کرده وه. سووسکه یه ک له و نزیکانه ده یخویند. (چرا) له دلێ خویدا گوتی:

- نه و نه دیه ده بی وریا بم! مار له خافله ته وه پیمه وه نه دا، نه و زینده وه ره سندان کوشتوو! به سه ره سمک به ردیکی گلۆر کرده وه. چوره نار نه شکه وت و دهستی به شان و مل و بژیی (ناهوو) دا هیئا. گولله ی ره پیش کرده بهر تفهنگ و چوو له سه ر کانی هه ندی ئاری خوارده وه. له گوند پاما. له دووره وه شتی وردیله به ره و پیش ده هاتن. به دووربین ته ماشای کردو خه نده یه کی تفت و تالی که وته سه ر لیوو دلێ داخوړپا. (زۆراب خانی) کوړه هه ره گچکه ی ئاغا به پیش تا قمه سواریک که وتبوو به ره و (مادیان کو) ده یانهاژوا. (کیتابعه لی) له پشت زۆراب خان ده یهاژوا. سواره کانی تری نه ناسی، خه لکی ئاوا ییه کانی دهوروبه ر بوون. (چرا)، که (کیتابعه لی) بییی، تفیکی کرده سه ر به رده کان و به ده نگیکی بهرز لاسایی قسه کانی کرده وه، نه و کاته ی له سه ر شینایی که وتبووه سه ر پیی و ده پارایه وه:

(ببووره... بمانبووره... ئیمه ش دلمان له ئاغا پر بووه... تو فریشته ی).

(چرا) له که لیینی ددانه کانی نه راندی:

- پیسکه‌ی هه‌رزه و گیل... وا زوو له بیرت کرد وه‌کوو مشك
که‌وتبوو‌یته سه‌ر پیم و ده‌پارایه‌وه؟ هه‌لبه‌ته ده‌ته‌وی بی به‌ کو‌یخای
(زۆراب خان)! حه‌یفه (مادیان کۆ) بی به‌ گۆری یه‌ کینکی وه‌کوو تو-
دووربینی دایه به‌رچاری- سواره‌کان وه‌ستابوون، (زۆراب خان) بوو. دوور
بینی له‌ ملی کرده‌وه. (چرا) به‌ چاپووک‌ی خۆی له‌ په‌نا به‌رزایه‌ک
شارده‌وه و له‌وتیه به‌ کووره‌ کوورو به‌ وریایی رایکرد بۆ ئه‌وه‌ی به‌رای له
سواره‌کان بگریته‌وه.

رۆژ نه‌گه‌یشتبووه تا‌قی ئاسمان، سواره‌کان ئه‌سپه‌کانیان له‌ قونتاری
چیا به‌ ده‌ستی نه‌فه‌ریک سپارد و به‌ تفه‌نگی ئاماده‌وه به‌ره‌و هه‌وراز
هه‌لکشان.

(کیتابه‌لی) شان به‌ شانی (زۆراب) ده‌رۆیشت، (زۆراب) پیتی گوت:

- ده‌بی زۆر هه‌وراز چووبی!؟

(کیتابه‌لی) پیکه‌نی. ددانه سپییه‌کانی گر کرده‌وه و گوتی:

- قوربان، زاتی ده‌وی، نه‌و ئیستا ئیمه‌ی بینیه‌وه خه‌ریکه له‌ چیا دیته

خواری.

(زۆراب) پیاویکی توکمه و تی‌کس‌مراو بوو. گه‌نجیکی قالو به‌ تا‌قه‌ت

بوو. سه‌ری برده بن گویی (کیتابه‌لی) و به‌ پسته‌پست گوتی:

- ئیشیکم هه‌یه، نه‌گه‌ر بۆم بکه‌ی نانت ده‌که‌و‌یته‌ پۆنی!

(کیتابه‌لی) لچو لیوی لسته‌وه و گوتی:

- درۆيه هيچ شتى له گيان تازيزتر بى، ئامادەم گيانى خۆمت بە
قوربان بکەم. (زۆراب) سەرنجىكى له هاوړپىکانى دا که چەند هەنگاوى
لێيه وه دوور بوون و گوتى:

- بېستوومه کچه کهى (مامە ئىسماعيل) دەزگيرانى هەيه؟
(کيتابەلى) گوتى: بەلى، وا دەلین.

- ئەمڕۆ لەسەر کانى چاوم پى کەوت. چاوى وه کوو دانە زمرووت
دەدرەوشايه وه. گەردەنى ئەوەندە سپییه ئاو بخواته وه تێیدا دیاره!
(کيتابەلى) باش له مەبەستى ئاگاکی حالى بوو. بە ساخته چياتى
گوتى:

- بەلام دەزگيرانه کهى که لله پەق و سە گبابه!
(زۆراب خان) گوتى:

- ئامادەم تەنيا يەك شهو له باخه لم بخهوى و بۆ سبه ينه کهى بمرم!
خوانه کا... مادام وايه من پىكى دینم، بەلام...
- بەلام چى؟! هەر چیت دەوى بلى!

ئەگەر دەکرى شتى بۆ (ساق خان)ى برات بنوسه، که تازه بۆته
ئاغای (ستاره سوز)، بۆ ئەوهى (مەشەدى عيسا) له کوپخايه تى لابدائو
بەسەر راگەيشتنى مولک و ماله کهى به من بسپىرى.
(زۆراب) روومه تى سوور هەلگه راو گوتى:

- ئەمە هەر هيچ نيه.

ئاوړى دايه وه، هاوړپىکانى هينکه هينکيان پى کەوتبوو. بەناو بەرداندا
تێدەپه پرين، پى گوتن:

- له مړووه (کیتابعه لى) کويځاى (ستاره سوز)ه. نه گهر من شتيکم
به سهر هات، له زارى منوه به (سابق خان) بلين (کیتابعه لى) بکا به
کويځا.

يه کي له هاورپکاني گوتى:

- (چرا) سه گى کييه دهست له تو بلند بکا؟!

کابرايه کى گنج، که سهرى سميللى له بنى گوپى تيپه پرى بوو، گوتى:

- حه يفه هم رپوييه يان ناو ناوه (چرا)! شهرته تا روظاوا سه مه ندو کى

بکه م و به سووکى و ره زيلى په لکيشى بکه م بو بهرده م (سابق خان)!!

(کیتابعه لى) گوتى:

- نه و (چرا) يه من بيناسم به فرت و فيل نه بي وه گير ناکه وي.

عه بدول، گه نجى و رديله ي زور رهش بوو، جى برينى کى کونى له

گهردهنى ده بريقا يه وه. به بي حه وسه ليه ي گوتى:

- باباه... (چرا) خو له کونى ناسمان به رنه بوته وه. ئيستا خو ي پيس

کردوه و بو دا يه گيانى ده گرى!

له سيپه پرى چند دره ختيك وهستان. (زوراب خان) گوتى:

- به خوا، (کیتابعه لى)، تو هه موو گيانت نه قله! ئيستا ده زانم هه قى

تو بو لى نه گه پاي دا يکى بکوژين و گوتت وازى لى بينن. کاتى دى

به که لکمان دى، وه کوو ته له بو گرتنى نيچير سوودى لى وه رده گرین،

چونکه... نه عره ته يه کى بهرز له چيا دهنگى دا يه وه و قسه ي (زوراب خان) ي

برى:

- ھۆ... ھۆ... تا ئېرە ھاتن بەسە ، بگەرېنەوہ مالى بۆ لای مالو

مندالى خوتان، سەد نەفەریش بن دەرەقەتى (چرا) نایەن.

ئاغاو ھاوړپىکانى ھەر يە کە لە پەنا گابەردى، يان درەختى خۆى لە

بۆسە ناو پەنجەيان خستە سەر پەلاپیتکە. دەنگى تەقە لە چيادا دەنگى

دایەوہ.

(چرا) ديار نەبوو. ھەر تەقە يە کى لە تەفەنگە کەى ھەلدەستا تۆزو

خۆلى لە بن دەست و پىيان بەرز دە کردوہ. (زۆراب) خوین بەرى چاوى

گرتبوو. رېژنەى گوللە بە دەورو بەرى دە کەوت. ماقە نەجمەى پراکیشناو

فیشە کى ھاويشتە بەرى و قىراندی:

- مندالىنە! ئاگادارى خوتان بن! بە وریایى برۆنە پىش! (چرا)

کەوتۆتە داوہوہ.

لە شوینى خۆى ھەستایەوہ بۆ ئەوہى خۆى بخزینیتە پەنا درەختىک،

تەقەى گوللە يە ک مىشکى پژاند. بە قايم زرىکاندى و لەپەوړوو گلور

بووہوہ سەر بەردان و وہ کوو مارى تەوریان لە پشتى دابى، بە دەورى خویدا

گینگلى دا. عەبدول سەرو شانى لە حەشارگە کەى دەرکەوت و لە گەل

تەقەى گوللە يە ک چنگى لە بازووى خۆى گیر کرد و قیژە يە کى تیژى لى

ھەستا.

(کیتابەلى)، لە قۆرتىکى ئەمین خۆى لە گوللەى (چرا) شاردبووہوہ،

گوتى:

- فریا کەون تەرمى (زۆراب خان) ببەینە خواری. عەبدولیش گوللەى

پى کەوتوہوہ.

(چرا) تەقەى پراگرتبوو. بالئندەيەك بە ئاسماندا دەفپى. عەبدول جنىپوى
دەدار ھاوارى دەکرد:

- وەختە جەرگم ئاگرى تى بەر بى. بمبەنە خوارى... بمگەيەننەو دەى...
واى داىە گىان... خەرىكە قۆلم لى دەبىتتەو...

(چرا) تەفەنگى كرده شانى، بە دەست تۆزو خۆلى لە قاپوتتە كەى
داوەشانىو بە شە كەتى و شادومانى بەرەو ئەشكەوتتە كەى كەوتتە رى.

(٤)

ئاسمان ھەور بوو، مانگ بە دەروە نەبوو. ناوہ ناوہ ئەستیرە یەك لە پەنا
پەلە ھەورە كانەوہ سەرەدیقانە ی دە کردو دووبارە لە پەنا پەلە ھەورە كانەوہ
چاوی دەنووقاند. (چرا) بە سواری ئەسپی وەفاداری، لە داوینی گەردیك
شۆر بوو وەو خۆی کرد بەناو دەشتیكى سەوزو ھەراودا كە یەك پارچە
گەنم و جۆ بوو. جەلەوی ئەسپە كە ی بەرەو باریكە رێیەك وەرسورانە. كە بە
قەراخ تەبارە ی گەنمدا تێدەپەری، گوتی:

- چوارپیی! گەنمی خەلك پئی شیل نە كە ی، ها! ئەمسال بۆ ئاغاكان
سالیكى ھاتە، گەنم زۆر باش رسكاوہ.

شەپی لە ملی ئەسپە كە ی داو گوتی:

- خۆشتر برۆ... دەبئی بۆ رۆژھەلات بگە پێنەوہ (مادیان كۆ).

(ئاھوو) ئاوازی چرتە چرتی پئی زیاد کرد. (چرا) بئی دەنگ بوو. كەوتە
بیركردنەوہ. لەبەر چەفیە سپییە ریشوودارە كە ی لەسەری نابوو، لە ناو
تاریكى شەودا دیار بوو. چرا ی دی لە دوورەوہ تریسكە تریسکیان بوو. ئەو

رښه ټه سپو سواره که گرتبوویانه بهر، ده چووه و نه او دی. له هند او دی،
 تاك و تووك دارسنجوو له دم ریگا بهره و ناسمان هه لكشابوون. باخیکی
 زه رده لوو گوندى له بهر چاو شارده بووه وه. (چرا) به چوستی له ټه سپ
 دابه زی و جله وی له دره ختیك به سته وه. دهستی دایه تفهنگه که ی، به
 ههنگای شینه یی، به ناو دار زه رده لوه کاند، به ره و گوند که وته ری. گوئی
 له خشیه ی پییه ک بوو، خو ی له په نا دره ختیك شارده وه. پیره میړدیك
 دهستیکی مه سینه و دهستیکی فانوسی داگیرساو بوو. چوو له ناو
 ته پراشه کانی قهراخ رووبار دانیشته. (چرا) لیگه پرا تا پیره میړد به کاوه خو
 کاره که ی ته واو کرد. که پیره میړد هه ستایه وه و ویستی له جوگا که
 بیه ریته وه ټه بهر، (چرا) خو ی گه یاندى، توند ده می گرت و لوله ی
 تفهنگی له که مری چه قاند. پیره میړد مه سینه و فانوسی له دهست
 به ربووه وه. شووشه ی فانوسه که شكا. (چرا) چرپه چریکی له بن گوئی
 پیره میړد کرد:

- من هیچ ټیشم به تو نییه، ته نیا چند پرسیاریکت لی ده که م ده بی
 به راستی وه لامم بده یته وه. ټه گه ر به ته وی هاتوها واریش بکه ی، ده تکوژم!
 پیره میړد به سهر له قاندن تی گه یاند که هیچ قسه ناکا. (چرا)
 له پی له سهر ده می هه لگرت و گوئی:

- مامه گیان، مه ترسه، من (چرا) م... بیستومه ټه م گونده هه ژارو
 دهستکورتی زوره. (حاجی خان) ی ناغای، پرزه ی له خه لکه که بریوه و به
 پاره ی ټه م خه لکه سامانیکی زوری به یه که وه ناره. ده رگای مالى ناغام

نیشان بده. دهمه وی هندی پاره ی بو ئه م خه لکه لی بسه نم. مالی نه و
 که سانه شم نیشان بده که هه ژارو به له نگازن، ئینجا برۆ پئی خۆت.
 پیره میرد، له سه رسامییان، ده می به ش ببوووه، چاوی ره شکه و
 پیشکه ی ده کردو هه ر ده تگوت خه ون ده بینئ. لیگه را (چرا) قسه کانی
 بکا، ئینجا، به ده نگیککی له رزۆک و به ئاوازیکی هیمن و له سه ره خۆ، گوتی:
 - له وه تی ئاغا کان بیستوو یانه ئاغای (ستاره سوز) کوژراوه،
 خه وو خۆراکیان لی حه رام بووه. زهنده قت بر دم... هه سته برۆ با مالی ئاغات
 نیشان بده م. قاسه که ی له بنه بانئ ماله وه یه.

پیره میرد هیشتا با وه پئی نه ده کرد ئه مه (چرا) یه له دووی ده روا. رووی
 کرده قه لای ئاغا. له خه نی خوشییان ده کوخی و به تووره یی ده یگوت:
 - ئاغای ئیره ناوی (حاجی خان)، یه کیکه له و بی شه ره فانه، رۆحی
 ده ربینئ، به لام داوای یه ک دره می لی نه که ی!

قه لای ده رگای والا بوو. سه گه کان چو بوونه سه ربانی کادین. به ناو
 حه وشه ی چۆلدا تیپه رین و چه ند پایه کیان بری. گه یشتنه به ر هه یوانیککی
 تاریک. ده نگئ ئاغا له ژووری به رامبه ر ده هات که ده رگایه کی داری شینی
 پیوه بوو، ده یگوت:

- (چرا)! (چرا)! میشتان بر دم! هه ر مشکئ له کونئ دیته ده ره وه و
 مه یدان به چۆلی ده بینئ، ده بیته شیر! ده ستم بگاته یه خه ی، رووی به
 خه لۆز ره ش ده که م و به ناو ئاوا ییدا ده یگێرم.
 یه کئ به ده نگیککی گر گوتی:

- لهو چهند ساله‌ی پيشوو، له ناو دار زهرده‌لووه‌کانی بهر ئاوايي، له کاتي دزینی زهرده‌لووان گرتم و نه‌وه‌ندهم ليدا، ئیستا نه‌مردووه، سه‌د ساله‌ مردووه!

(چرا)، به لوله‌ی تفهنگه‌که‌ی ده‌رگای پال داو کردییه‌وه. چووه ژورده‌وه. ژورر پر چره‌ دوو‌که‌ئی تاریک بوو. هفت هه‌شت که‌س له ده‌رانده‌وری ژورری، له‌سه‌ر خالیچه‌ی نه‌خشین دانیش‌تیبوون. سه‌ریان خستبووه‌ ناو مه‌قله‌. ئاغا پشتی به‌ پشتی یه‌ک دادابوو. دوو‌که‌ئیکی کال له وافورری ده‌ستی به‌رز ده‌بووه‌وه.

خه‌لکه‌که، که دیتیان (چرا) دوو ره‌خته فیشه‌کی راست و چه‌پ له ملی کردووه‌ تیلایکی خوار‌کردووه‌ به‌ تووره‌یی ته‌ماشای ئاغا ده‌کا، هه‌موو وافوره‌کانیان له نار مه‌قله‌ دانار ره‌نگیان له روو په‌ری. بی دهنگییه‌کی کشر و مات دایگرتن.

ئاغا به‌ ترسه‌وه سه‌یری (چرا) ده‌کردو وافوره‌که‌ی له ناو ده‌ست ده‌له‌رزی. که‌س مه‌ته‌قی لیوه نه‌ده‌هات. هه‌موو به‌ چاری داپچراوه‌وه نووقمی ته‌ماشای به‌ژنو بالایی (چرا) ببوون. (چرا) پرووشکی رقو قینیکی توندی له چاوان هه‌لده‌ستا، گوئی:

- ئاغا، من (چرا) م، نه‌وه‌ی ده‌ته‌ویست به‌ خه‌لووز رووی ره‌ش بکه‌ی! (حاجی خان) له جیی خوئی سارد بوو، به‌لام هیج به‌سه‌ر خوئی نه‌هیئا، گوئی:

- کوپم، وه‌ره دانیشه، پیاله‌ چایه‌ک بخۆوه، با گهرمت بیته‌وه. که‌س قسه‌ی وای نه‌کردووه! خه‌یاله له‌سه‌ری داوی، وه‌ره تریاکینک بکیشه.

(چرا) گوتی:

- جاریکی دی پاش مله باسی کهس نه کهن! نه مه کاری مرۆی
چرووک و بی نمووده! بیستوومه له م گونده دا وه کوو گونده کانی تر خیزانی وا
هه یه نانی شه وییان نییه، که چی تو به خووت و نوکهره کانت لیتره
دانیشتون، پاره یی نه و خه لکه ده کهن به دوو کهل و به بای ده ده ن. خه لک
نانیان نییه بیخون و ئیوه رۆژی ده میسقال تریاک ده کیشن. هاتووم هه ندی
له پاره یی وشکه یی تو ببه م و به سه ر خه لکدا دابه شی بکه م.
ئاغا هه ناسه یی لی برابوو. دهسته گوشتق و نه ستووره کانی به ره و قیبله
بلند کرد و گوتی:

- خوا شایه ده عانه یه کم نییه! خه لک ده زانی سی هزار دینار قه رزارم!
(چرا) چوو پيش. یه خه یی ئاغای گرت و بلندی کرد و نه پاندی:

- هه یی درۆزی هیچ و پوچ و که م... تو عانه یه کت نییه؟ تو؟! به
پشته دهستی زلله یه کی توندی خیانده بنا گوئی و به پیله فه ئخیلی سه ر
عه رزی ژوو ره وه یی کرد. لووله یی تفهنگی له سه ر گه رووی دانا و په نجه یی خسته
سه ر په لاپیتکه و هه ره شه یی لی کرد:

- پاره که ده ده یی، یان وه کوو سه گ بتتوینم و ئاگر له مالت به ر بده م؟!
ئاغا زمانی پته پتی پی که وت و گوتی:

- ده... ده... ده یده م!... هه ر... چی... تو... ب... ته وی!

(چرا) لووله یی تفهنگی له سه ر گه رووی هه لگرت. ئاغاه ختی خو ی
قیت کرده وه و رووی کرده کیخوا، که پیره میردیکی ده م و چاو به خوریکه
بوو له ترسان چرک و هۆر ده له رزی و گوتی:

- برؤ سندووقه بهرگ سووره که بیینه.

کویخا وه کوو سپرینگ له جیی خوی قیت بووه وه و گوتی:

- به چاوان، قوربان! ههر ئیستا سندووقه که دینم.

(چرا) گوتی:

من ئەم پارەییە بەسەر هەژاراندا دابەش دەکەم، ئەگەر بزانی یەک قرانت بە حیلە و حەوالە لە دەست دەرھێناون لە بن پێلەقان وورد و خاشت دەکەم. کویخا سندووقە کە ی هیئا. (چرا) سەری سندووقە کە ی کردە وه و کە دنیایا بوو فریویان نەداوه، سندووقە کە ی لە بن هەنگلی ناو بووی دەرچوو. گەیشته ناو حەوشە. چەند سەگێک پەلاماریان داو ئەویش بە لولە ی تەفەنگ پەرتە ی پیکردن و لە حەوشە چوو دەرە وه. لە سیلە ی کۆلانیك وەرسوو پایە وه، تووشی پیرە میردی گۆرین هات، (چرا) گوتی:

- ها... پیرە میرد... حالت چۆنە؟ پێش کە وه، ئەو مالانە م پێشان دە کە

زۆر هەژارو نە دارن. تۆ خۆت چەند مندالت هە یه؟

پیرە میرد لە کە یفخۆشییان کوسکە کوسکی چاوی بوو، گوتی:

- قوربان، شەش کچ و سێ کور. دایکیان بەسەر مندالبونە وه چوو.

من پیم دەلین (بابا ئەسەد)، ئاو خۆرە وه ی گوندم.

(چرا) لە نواوه و (بابا ئەسەد) لە دواوه، لە تاریکایی کۆلانە ی چۆل و

هۆل و تاریک ون بوون. (بابا) بە توندی لە دەرگایە کی داو لە درزی

دەرگاوه گوتی:

- پووره گولەندام... هۆ پووره گولەندام... وەرە دەرگا بکە وه، فریشتە یی

لە بەر دەرگای مالت وەستاوه!

(چرا) گوتی:

- (بابا ئەسەد)، من دەبى پيش پوژھەلات بگه پريمه وه چيا. ئەم
جارهيش له دەرگا بده، دياره خهوتوون!

(۵)

دایه چاوی برییه زاری (رهشید) و گوتی:

- باشه، دهی تازیزه که م... بۆم باس بکه... من دوو رۆژه نه ساخم، پیّم به
دهروه نه که وتووّه. پیّم بلّی (چرا) ماوه، یان مردووّه؟ (خه سرۆ) ی برای
(کیتابعه لی) هاته لام، چند دهقیقه یه که دانیشت و گوتی ده لّین (چرا)
گولله ی پیّکه وتووّه... (چرا) یان به گولله پیّکاوه... ئەم قسه یه ی کردو
نه ساخییه که ی گرانتر کردم. حه یفه (چرا) بمری، وا نییه (رهشید)؟!
(رهشید) لیفه ی له سه ر سینگی وشک و له ری دایه راکیشاو به تووره یی
مسته بچوو که کانی باداو گوتی:

- درۆی له گه لّ کردووی... به ئیمام رهزا درۆی کردووّه... (زۆراب خان) ه
گولله ی پیّکه وتووّه! (چرا) میشکی به گولله پرش پرش کردووّه!
دایه، له گه لّ بیستنی ئەم خه به ره، نه ختی راست بووه وه و گوتی:

دلم خه بهری داوه نه وهی تو ده لئی راسته... توش وه کوو کوره کهی من
دلپاکی. (رهشید) که دیتی دایه له گه ل کوره کهی خوی به راوردی کرد، له
که یفخو شییان پیکه نی و گوتی:

- دوینی پوژاوا، تهرمه که یان له ته سپ بار کردبوو، هینایانه وه دی.
عه بدولیش گوللهی به دهستی که وتوو... خه لک تازیه یانه. هه موو تا سهر
قه بران له دوو تهرمه کهی رویشتن. ناغا خه لکی ناچار کردوو خانویه کی
جوان له سهر گوره کهی دروست بکه ن. ناغا خه لکی په نجا ئاوی بی بانگ
کردوو بو فاتیحایی برای بینه (ستاره سوز). ههر ماله و مه ریکی لی
سه ندوو. ده یه وی بیست مه ر سهر بپری و شیو بو نه و خه لکه بکا... ده لی
ماوه یه که خه لک گوشتیان نه خواردوو... ههر خه لکه و دی! ههر خه لکه و
دی! هه موو جلی رهشیان پوشیوه و سهری خو یان له قور ناوه! نه گهر
وانه که ن ناغا تووره ده بی، دایه! خه لکه که له ناخی دلوه ده لین: نافهرین
(چرا)! دهک ده ستت نه رزی! به لی، دایه... خه لک ده لین: (چرا) دوی شه و
چوته (عه لیاوه)، مالی ناغای تالان کردوو و به سهر هه ژارو نه داره کاند
دابه شی کردوو. خه لک ده لین: له ههر شوینی فه قیریک هه بی، (چرا) به
هانایه وه ده چی!

دایه پشتی به دیواره وه داو دهسته کانی در یژ کردو گوتی:

- کوپم، (رهشید)، وهره پیش... وهره ته نیشته دایه بو نه وهی زارت ماچ
بکه م.

(رهشید) چوه پیش و دایه، دایه بهرماچان، ههر ماچی کردو ماچی
کرد.

پهشید) له باوهشی دایه هاته دهړی و گوتی:

- دایه منیش هز ده کهم بچمه لای (چرا). به راست دایه، نهړی ده بی
لی بگهړی لای بیمنه وه؟ گالته م پی ناکا؟!
دایه زور به شادی و خوشی پیکنه نی، لیفه که ی له سه ر خوی لابر دو
گوتی:

- (چرا) له گه ل مندا لان زور به لوتفه. (چرا) توی زور خوش دهړی!
دایه له شوینی خوی هه ستاو مسته گوژیکی له پشت تریانی نانی
هینار دایه (پهشید). (پهشید) گویره که ی له کوشی کردو گوتی:
- دایه، خه م مه خو، من هه میسه دیمه لات، هه ر خه بهړی هه بی بوت
دینم.

(پهشید) چوه ده روه. به سه ربان که وت که هه تاویکی کالی لی ددها.
(مادیان کو)، له ژیر تیشکی زه رده په ردا، په نگی خوری لی نیشتبوو.
میگه لی ناغا به روه دی شوپ ده بووه. وه رزیره کان به شه که تی و که شه نگی،
له گه ل گاوو گوتاله کاندایه سه ر زوی ده هاتنه وه. نو که رو کریکاره کانی
ناغا له کولانه پیچار پیچه کاندایه هه شتای ده هاتنو ده چون. کومه لی
مالنج به ده ستو بیل به شان، به ده ستو پلی قوراوی و روخساری له رو
گرزه ده هاتنه وه. (سادی خان)، که خه لک له بهینی خویان پییان ده گوت:
- سادی مه شکه - چونکه ورگی زل بوو، زور خورو زور قه له و بوو - له
قه لای ناغایه تی دانیشتبوو، کراسیکی ره شی پو شی بوو. (کیتابعه لی) به
روخساری په شوکارو خه والووه تریاکی ده دایه. (مامه حه یده ر)
پیاله کانی ده شوشت و چای بو براکانی ناغای تی ده کرد که تازیه یان بوو،

تریکیان ده کیشا. بهر دهوام ئەم سەرو ئەو سەری ژووری دەپیتوای یەك دەقیقه
هەدادانی نەبوو. شە کردانی پڕ شە کر دە کرد، چای تازە ی لە قووری دە کرد،
ئای لە سەماوەر دە کردووە، بە یەك دوو کەسی دە گوت بەر دهوام
مە قە لە کان بگۆرن.

(سادی خان) چایە کە ی هەلقوڕاند، دەستی لە ئەژنۆی وەر هینا و پروی
کرده ئەوانی دی و گوتی:

- من دەلیم لای ناییی حکوومەت شکات بکەین و داوا بکەین تییەك
جەندرمە بنیری دەوری چیا نابلووقە بەدن.

(فەروخ خان)، پیاریکی رەقە لە ی لووت هەلۆی سیمیل تەنک بوو، بە
دەنگیکی گر گوتی:

- جەندرمە بیێن جگە لە سەخلەتکردنی ئیمە هیچی تریان لە دەست
نایە.

ئەحمەد پاشا بە دەستەسپریک ئای لووتی پاک کردووە و گوتی:
- (فەروخ) راست دەکا... جەندرمە هەر ئازان پارە بخۆن. پیاری چیا
نین. بە تاییبەتی ئە گەر بزانی تا ئیستا دوو کەس کوژراوە. خۆ لە گیانی
خۆیان بیزار نین!

(جەواد خان) گوتی:

- جگە لەوەش (چرا) ئاگادار دەبیته و دەچیته چیا (دالانی).
قابیلە چاوەرپی بکا جەندرمە بچن دەست و پیی ببهستن؟!
(فەروخ) بە دەسەسپریکی سپی ئارەقە ی ناوچەوانی سپییه وەو گوتی:

- من ده ليم هه قمان له سهري نه بي، بوچي به ختا و خورايي كوري
جھيلى خه لك به كوشتن بدهين. خوئ بيزار ده بي و چيا جي ديلى.

ئه حمده پاشا گوتى:

- با ليگه رين سهروسه وداكه دابمركي ته وه، دايكي لي ره يه، له گوندييه،
هه كاتى هات سه ر له دايكي بدا، داوى لى داده نيينه وه و ده ستگري
ده كه ين.

(سابق خان) دهسته كانى له سه ر ورگى زلى كرده ئه لقه و گوتى:

- شه و ديته سهردانى دايكى! ده بي يهك دوو كه س بكه ينه ئيشكگري
ماله كه ي.

(فهروخ) كلوشه كريكى خسته زارى و گوتى:

- من ده ليم وا پيشان بدهين چاومان له خراپه كانى پوشيوه! چه ند
كه سى بو ئاشتكر دنه وهى ره وانهى چيا بكه ين و به ليئى زهوى و ئاوى پى
بدهين، پاشان به فيل له ناوى ببه ين.

(كيتابعه لى) كوخي و به دهنگى بهرز گوتى:

- (چرا) يهك تووره گه پر فيشه كى هه يه. سى سه د گولله ده بي. ئه و
(چرا) يهى من بيناسم، چيا جي ناهيلى و ناگه رپي ته وه دى. (چرا) ته فره
ناخوا.

(سابق خان)، كه هه موو له شى خوئ ده خوراند، گوتى:

- باشه، تو ده ليى چ بكه ين، من نه قلم هيچ بر ناكا.
(مامه حه يده ر) خه ريكى شووشتنى پياله كان بوو، چاي ده برد و چاي
تيده كرد.

(ئەحمەد پاشا) پرووی کردە (مامە حەیدەر) و گوتی:
- بابا، تۆش قسە یەك بکە... ھەر چۆنی بئی تۆ لە ئیمە زیاتر ژیاوی،
دونیات زیاتر دیوہ.

(مامە حەیدەر) زەردە خەنە یە کی گە لۆرانە ی بۆ کرد و گوتی:
- قوربان! لە پیش ئیوہ مانان بئی ئە دە بییە من قسە بکەم. تا چوار
پیاوی گەورە لە مە جلیس دانیشتبەن، بچووک ھە قی قسە کردنیان نییە. ئەم
(چرا) یە بە راستی شە پانییە! خودا کاری راست نە هیئە، بۆ دەرد دەسەری
دروست بووہ. تا دوینی مندالیکی دە مپرووت بوو. ئاخیری برسیتی و
غەریبی دایکی زۆری بۆ دینی و دیتەوہ دە کە ویتە سەر دەست و پیتان.
گە نجە، خوینی گەرمە، دە کە ویتە گوو خواردن.
(کیتابە لی) جگەرە کە ی داگیرساند. تیشکی سەوز لە چاوہ شینە کانی
دە بریسکایەوہ کە خراپە و بەد کارییان لی دە باری. کە پووی پان و پۆری
خوراند و گوتی:

- تەنیا یەك ری ھە یە بۆ لە ناو بردنی (چرا).
خە لکە کە بئی دەنگ بوون، (سادیق خان) گوتی:
- تۆ میشکت باش ئیش دە کا، ھەر بۆ یە شە تۆم کردووہ بە کو یخای
سەر مولکە کانم. ئە گەر ریگایە کی باش پیشنیار بکە ی، بیست ھکتار
زەوی و دە سەر مەرو سی سەد دینار پارە ی ھیشکەت دە دە مئی.
(ئەحمەد پاشا) گوتی:

- منیش پینج سەد دینار پارەت لە ناو دەست دە نیتم.
(فەرۆخ خان) گوتی:

- نه گەر نهم به لایه مان له کول بکه یته وه، نه سپیکی سپیم هه یه
پیشکەشت ده کهم، هه زار دینار دینی.

(کیتابعه لی) چند چرکه یه ک بیری کرده وه و گوتی:

- چاره ی هه ر نه وه یه، شه و، یه کئی بچی توره گه فیشه که که ی لی
بدزی و پاشان ده هه تا بیست نه فهر ده وری بگرن و نه وه نده شه ره تفه نگی
له گه ل بکه ن تا فیشه کی ته وا و ده بی، نه و حه له ناچار ده بی خوی به
ده ست وه بدا.

ئاغا کان ته ماشای یه کتریان کرد و زرده خه نه ی سه رکه و توهانه یان گه و ته
سه رلیو. یه کئی له نوکه ره کان درگای کرده وه و گوتی:

- شیو حازره!

(مامه حه یده ر) گوتی:

- نیو سه عاتی دی شیو تی که ن.

(نه حمه د پاشا) گوتی:

- پیلانیکی باشه، به لام کئی ناماده یه گیانی خوی بخاته مه ترسی؟
جگه له وهش له وانیه (چرا) به سواری (ناهوو) رابکات. نه و تا نه و جو ره
نه سپه ی له بن بی، پیی به ته له وه نابئی!

کیتابعه لی گوتی:

- مه سه له ی کوشتنی (ناهوو) به من گه یشت. که نه وانی دی به ته قه
(چرا) یان خه ریک کرد، من له ریگایه کی تره وه خوم ده گه یه نمه
حه شارگه که ی و (ناهوو) ده کوژم.

(سادق خان) شه پی له پشتی (کیتابعه لی) دا و گوتی:

- به خوا هه لکه وتەى! به گیانی باو کم ئاویى (ماران تەپە) شت

پیشکەش دە کەم. ئیستا پیم بلی بزائم تو حە شارگە کەى پى دەزانی؟!

(کیتابەلى) له کەیفخۆشییان زمانى گیرابوو، گورزی وافرورى

پراکیشایە پیش خۆى و پارچە تریاکىكى زەردى لەسەر حوققە دانا. یەکنى

له نۆکەرەکان، کە بەم هەموو پەیمان و هەرەشەى له (کیتابەلى) کرابوو

چاوى زەق بوو، پشکۆ خەلوزىكى له ناو مەقەلە هەلگرت و دایە

(کیتابەلى) و گوتى:

- کاکە (کیتاب) ! ئەگەر پێویستت بە یارمەتى بوو، من نۆکەرىت

دە کەم.

(کیتابەلى) گوتى بە قسەى (قولى) نەدا، دەمى قسەى کردە (سادق

خان) و گوتى:

- مەزەندەى دە کەم، بەلام بە مسۆگەرى نازانم له کوپیه. سبەى رۆژاوا

دەچمە (مادیان کۆ)، دونیاش هە یو شەو!

بە دەنگىكى بەرز پیکەنى و گوتى:

- له هەموو شوینى بە ختمان کۆک و تە یارە!

(مامە حەیدەر) دەستى درێژ کردبوو له ناو کورکى خالیچەى دە گیراو

بە دواى دنکە تریاکىکدا دە گەرا کە کە وتبوو قوژبنیک، گوتى:

- دەبى نیشانى بەدى کە شایەنى لوتفى ئاغای گەورەى!

(مامە) ریشى سپى خۆى خوراندو بە گالتە جارى گوتى:

- تو لیترە بە دواو خۆت ئاغای! من پەنجە سال رەنجم کیشاو خوینى

دلى خۆم خوار دەو نەبوومە خاوەنى مریشکىک. کورم! قەدرى (سادق خان)

بزانه! بزانه چ خيرو بهره كه تيكي له دهست هه لده پرژي. خوا دهستی به
باله وه بگري.

(ئه حمهد پاشا) به ئاوازيكي نيو لووتی گوتی:

- (قولى) ش له گه ل خوت بهره. ته نيایي باش نيهه. نه وهك شتی

بقه ومی. (قولى) دووسه دینار مووچه ی هه یه.

(مامه حه یدهر) گوتی:

- ئه گهر روخسه ت به ی، با بلیم خواردن بینن؟

(فه روخ) گوتی:

- خو زوریشمان برسیه!

(ساق خان) له (کیتابه لی) پرسى:

- تو سبه ی شه و له گه ل (قولى) ده چيته چیا؟

(کیتابه لی) گوتی:

- به لی، قوربان! نیوه ی شه و، كه مانگ هه لات و بزهریكان پرووناك

بوونه وه. (چرا) تا سپیده ی به یانی ناگه پریتته وه چیا.

(ساق خان)، به دهم دالغه لی دانه وه، پرسى:

- چه ندی پی ده چی، تا تووره گه ی فیشه كه كان دینی؟

(کیتابه لی) گوتی:

- پیش رۆژه لات، (قولى) ده نیرمه وه خزمه تت.

(ساق) پرووی کرده براکانی و گوتی:

- من رام وایه تا (کیتابه لی) و (قولى) ده گه پرینه وه، په نجا چه کدار

په وانه ی ده وروبه ری (مادیان کو) بکه یین.

(جہواد خان) گوتی:

- بیریکی باشه، ماوهی نہدہن ماندووی خوئی بھسینیتتہوہ. نہ گہر
توورہ گہ فیشہ کہہ کی بینن، لہ دوو رہختہ فیشہک زیاتری نامینئی.
(کیتابعہلی) گوتی:

- من خوّم لہ چیا دەمینمہوہ. کہ (چرا) دەستی دایہ تفتہنگو
حہشارگہ کہی جئی ہیشت، یہ کسەر (ٹاھوو) دەکوژم.

(مامہ حہیدەر) بانگی دوو سئی نۆکەری کرد. بە یہ کہوہ مەقەلەو
وافوورہ کانیان کۆکردەوہو سفرەیان راخت. (مامہ حہیدەر) گوتی:

- (کیتابعہلی) میشکی باش ئیش دەکا. مەگەر ئەو، بەلای (چرا) مان
لە کۆل بکاتەوہ!

بە چمکی سەر قۆلی ئاوی لووتی پاک کردەوہو گوتی:

- سەرمام بووہ، پیری و سەد عەیب!

(۶)

(کیتابعه‌لی) و (قولی) یهک له دوای یهک به سه‌ر پرده داره‌که‌ی
پووباره‌که‌دا په‌رینه‌وه‌و چوونه ناو چنارستانی ئاغا. مانگ له‌سه‌ر
سه‌ریانه‌وه تریفه‌ی بلاوده‌کرده‌وه‌و سه‌راپای دهشت و ده‌ری پووناک کردبووه‌وه.
ئه‌گه‌ر که‌رویشکی له بن ته‌راشی ده‌رپه‌رپایه، له دووره‌وه دیار بوو، به‌لام
چنارستانه‌که چپو تاریک بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به باشی ده‌یانتوانی له
چنارستانه‌که ده‌رچنو له‌ویوه قه‌راخی دارسنجووه‌کان بگرنو خویان
بگه‌یه‌ننه داوینی چیا.

(کیتابعه‌لی) به (قولی) گوت:

- خوا بکا به‌ختمان هه‌بی و (چرا) له چیا نه‌بی. ده‌بین به ئاغایه‌کی
ته‌واو! به‌لینت پی ده‌دهم چند هه‌کتار زه‌ویت ده‌ده‌می و ئاویکی ره‌حەت به
گه‌رووی ژنو منداله‌کانتدا ده‌چیتته خواری.

(قولی) گوتی:

- من به ته‌مای توّ ئەم سەفەرە ترسناکەم قبوول کردوو. خۆت دەزانی
من بابایەکی ترسنۆکم.

(کیتابەلی) چلە دارێکی لەبەر چاوەکانی لاداو گوتی:
- گریمان ئەوە لەوێ بوو، دەلیین هاتووین لای توّ بمینینەوه. پاشان فرتو
فیلێک دادەمەزرینین و رادەکەین.

کە لە چنارستانی ئاغا چوونە دەرەوه، ریزە دارسەنجووێکان دەرکەوتن.
بۆنی توندی گۆلە سەنجوو دۆنیای پر کردبوو، مەرۆقی گێژ دەکرد. هەر
تەراشێکی بەر تریفەیی مانگ جۆرە هەرپەشەیه‌ک بوو. بە ئەسپایی لە
گابەردەکانی چیا سەرکەوتن. (کیتابەلی) بیری لە زهوی و پیکهینانی
ژیانیکی ئاگایانە دەکرده‌وه (قولی) ش بیری لەوه دەکرده‌وه لهو سه‌ینو
به‌ینه شتیکی پی بپری.

(کیتابەلی) گوتی:

- ئەشکەوتیکی گەورە لەسەر چیا هەیه، کانیه‌کی لە تەنیشت
هەڵدەقولی. جارێکیان منو (چرا) بە مندالی چووینە ئەو ئەشکەوتە.
(چرا) ئەو ئەشکەوتەیی زۆر پی خۆش بوو، بی شک چۆتە ئەوێ.

یه‌ک بین سەردەکەوتن و هەولیان دا تا بکری ئەکەونە بەر چاری
(چرا). هیچیان لەگەڵ خۆیان نەبردبوو. تەنیا (کیتابەلی) خەنجەرێکی
تیژی لە بن قەفی پشتینی شاردبوووه.

خەریک بوو داویکی سپی لە پەراویزی ئاسۆوه دەرەکەوت.
ئەستیرەیه‌ک کەوتە پەنا پەلەهەرێک. کە لە کانیه‌کە نزیک کەوتنەوه،
خۆیان لە پەنا بەردێک شاردەوه. (کیتابەلی) سەیری دەورووبەری خۆی

کردو چاوی برییه ندر گیایهی دورا بووه و دلی له گهل داخو رپا. واره واره له زارکی نه شکوته که نزیك که وتنه وه. (کیتابعه لی) به دزی سه ری له ناو نه شکوته که هه لکیشار که پینخه فی چۆلر هه گبه و کوچکاگری بچووکی دامرکاره ی بینی، زه رده خنده یه کی هاتی. نیشاره تیکی بو (قولی) کردو خزانه ناو نه شکوته که. (کیتابعه لی) به په له پرووزی هه گبه که ی کرده وه، دهستی له ناو را کردو تووره گه یه کی قورسو دهرک به سراوی راکیشایه ده ری، رایبه ژاندر هه ردر وکیان له گهل شه قه شقی شته که ی ناوی، پینکه نین. (قولی) دهستی دایه تووره گه که و (کیتابعه لی) گرتنه باوه شو هه نیه و چاره کانی ماچ کرد. (کیتابعه لی) گوتی:

- تا چند خوله کینکی تر به یانی دداو رۆژه لدی. ئەم تووره گه بگهرو بو (سادیق خان) ی ببه وه. له وانده یه له رینگا تووشی چه کداره کان ببی، پیمان بللی گورگ به ته له وه بووه. زوو زوو بکه وه ری. منیش له و ناوه خۆم له په نا داربه پرووه کان ده شارمه وه بو ته وه ی دهرفته تی به دهست بپنم و (ناهوو) بکوژم.

به یه که وه له نه شکوته که هاتنه ده ری. (قولی) تووره گه ی فیشه که کانی وه کوو جگه رگۆشه به خۆیه وه قرساندو به هه له داوان له چیا شوپ بووه وه خواری. (کیتابعه لی) ش له ناو داربه پرووه کان چاوه رپی کرد. (قولی) ته وه نده په له ی بوو، له نشیوایی چیا یه ک دوو جار پیی هه لزه لی و به ربوووه وه ئیسکی سمتی ژانی کرد. جاریکیش هه ر وه خت بوو سه راوسه ر به ریته وه وه به به ردیکی تیژ بکه وی. نه ستیره ئاسمانیان جی هیشت و خۆر وه کوو ته ندووری سه ر له به یانی بلنسه ی دا. (قولی)، که

گه‌یشته داوینی چیا، له خوشییان دلی لئی ددها که بهو ئاسانییه له
مۆله که دهرباز بوو. فیکه‌ی ده‌کیشاو گۆرانی ده‌چری. گه‌یشته ناو گه‌لی و
ویستی له ته‌ک به‌ردیکی زلو بلند پیچ بکاته‌وه، له‌پر ده‌نگیکی گرو ئالۆز
ناچاری کرد بو‌ستی:

- هۆ... کوره نه‌جوولیی نه‌وه‌ک وه‌کوو بیژینگ داته‌بیژم!

(قولی) به‌ ترسه‌وه سه‌ری بلند کرد، له تاریکایی گه‌لیی ساردو کپو
کشر ماتدا سواریکی به‌رامبه‌ر خۆیه‌وه بینی تهنگی لی پراگرتبوو.
سواره که دهم و چاری به‌ چه‌فیه پیچابوو، کلاویکی لبادی کۆنی له‌سه‌ر بوو،
ته‌نیا چاره‌ پیره‌کانی به‌ جوړیکی ترسناک به‌ ده‌روه بوون. نه‌سپه‌که‌ی له
حاله‌تیکی گالته‌جاری دابوو: لاغرو مرده‌له بوو!! سه‌ری شوپ کردبووه‌وه،
لیقاری له گۆشه‌ی چاره‌کان ده‌چۆراییه‌وه. ئاشکرا دیار بوو که زۆر پیره‌و به
زه‌حه‌ت خۆی له بن سواره‌که‌ی راده‌گری. سواره‌که‌ پیاویکی که‌له‌گه‌ت بوو،
به‌ ده‌سته‌کانییه‌وه دیار بوو که‌وتۆته ناو سالانه‌وه. ریگا‌که ته‌سک بوو،
ده‌رفه‌تی پراکردنی تییدا نه‌بوو. سواره‌که به‌ ده‌نگیکی زۆر نزم، که هه‌ر
نه‌وه‌ته ده‌بیسرا، گوتی:

- نه‌و تووره‌گه‌ی ده‌ستت دانی و پراکه تا داغانم نه‌کردووی.

(قولی) له ترسان چۆکی له‌رزی. ویستی قسه‌ بکا. سواره‌که هاواری

کرد:

- بگره‌ هه‌ی نه‌حه‌ق! تا بتکوژم!

(قولی) تووزه‌گه‌که‌ی له‌سه‌ر زه‌وی دانار پاراییه‌وه:

- به‌زه‌بیته‌ پیمدا بیته‌وه، به‌ خوا عانه‌یه‌کم پی نییه‌.

سواره که به هه مان دهنگی نزم و ئالۆز گوتی:

- تووره گه که چی تیندایه، خودا ئه وهی به نسیبی من کردوه، چیدیم
له توۆ ناوی... برۆ بزهر به!

(قولی) به چاوی داپچراوه وه وه کوو مشک به ته نیشته سواره که دا
تیپه ری و که چند ههنگاوێک دوور که وته وه، به ره و چنارستانی ئاغا هه لێ
کرده غاری!

سواره که له سه ره ئه سپه که ی دابه زی و تووره گه که ی هه لگرته وه و سه ری
ئه سپه که ی به ره و رۆژه لاته وه رسورانده. ئه سپه که ی به زه جمه ت به
رینگایه کی چه په کدا که وته ری که به ته پۆلکه یه کدا هه لده کشاو له وێوه
به سه ره گوندی (زاغان) دا ده یروانی. سواره هه ره چه نده به قۆنداغه تفهنگ
له سمت و که فه لێ بارگینه که ی ده دا، ولاغه که ی خیراتر نه ده رۆیشته. که
سواره که گه یشته سه ره ته پۆلکه که، چه کداره کانی دی له ناو دی ده هاتنه
ده ره وه. له ته پۆلکه که نشیو بووه وه و پاش ماوه یه ک رینگاکه به ره و داروباری
رۆخ رۆوباره که پیچی کرده وه و له ئاوه که ی داو گه یشته ناو چنارستانی ره وه
قه لیکی به سه ردا ده خولایه وه. وه رزی ریکی هه ژارو ده ستکورت له ناو
دره خته کان بوو، کورته کیکی درای له بهر بوو. به پی خواسی ئاودیری
ده کرد. کابرا، که چاوی به سواره که کهوت بیله که ی به قه دی دره ختیکی
هه لپه ساردو به پیرییه وه چوو. بارگینه که ی گرت و یارمه تی دا بو ئه وه ی
دابه زی. سواره که، چه فیه ی له ده م و چاوی لادار ده سماییکی بچووک و
گه چلاوی ته ری له زاری ده رکیشاو فری دی دا. تفهنگه که ی دایه ده ست
وه رزی ره که و به ده م کوخه کوخه وه، که شانی له گه ل هه لده ته کا، گوتی:

تووره گه فیشه که کهم له دهست دهرهینا. ها بگره نه سپر
تفهنگه کهت... نه و پیره بارگینه تا منی گه یانده ئیره، دیقی پینکردم.
هموو له حزه یه ک چاوه ری بووم چه کداره کان بگه نه سهرم و گولله بارانم
بکن. خودا پاداشتت بداته وه. (چرا) له پیناوی ئیمه دا داویه ته کیو.
نه گهر تا چند سه عاتیکی تر فیشه که کانی پی نه گه یه نم، چرای عومری
ده کوژیننه وه... نه م ده سماله له عنه تییه ش ههر له زگ بوو بمخنکینی!

وهرزیر له که لینی ددانه زهرده کانی، پرسی:

(مامه حه یدهر)، جا فیشه که کانی چون پی ده گه یه نی؟!

(مامه حه یدهر) ناخیکی هه لکیشاو گوتی:

- نه گهر (ره شید) ی کور فریامان بکه وی!! (ره شید) کورپکی زرنگو
نازایه. کورته که کهی خووم بده وه بیکه مه وه بهرو ها توش کورته کی خو
بگره... تووره گه فیشه که کهم بو له ناو گونییه گه نمیک دابنی نه وه کور
یه کی ریم لی بگری، ئی... ریکه وته!

وهرزیره که کورته کی (مامه حه یدهر) ی دایه وه بو نه وهی بیکاته وه بهرو
تووره گه فیشه که کهشی له بنی گونییه گه نمیک شارده وه که له ده جی
پینه کرابوو. (مامه) گونییه کهی به شانی داداو مالاواییه کی گهرمی له
وهرزیره که کردو به ریگایه کی دیکه دا ملی ریگای (ستاره سوزای گرت.
هینکه هینکی پی که وتبوو، شه قاوی خیراخیرای ده هاویشته. چه کداره کان
له پروبار په رینه وه و تووشی (قولی) هاتن. (قولی) به خیرایی
پروداوه کهی بو گیرانه وه و گوتی:

- پیره بارگینیکی له بن بوو، خودا کاری راست نه هیښی! نه گهر شوینی بکه ون، ده یگه نی. نه و خوانه ناسه نانی برین! ده لاین دزی ناشی کادین ده بری، نه مه یه! سه گباب وای ده زانی تووره گه که پر دراوی زیوه! نه مرؤ پیاو ده چیتته هر کوی ده بیني یه کي کونه تفه نگیکی چه پله کی به ده ست گرتووه و له سهر ریگا راوه ستاوه و خه لک پروت ده کا. نه مه ش نه نجامی له خه ورا بوونی به یانیاں! نه وه نده به سهر گابه رداندا که وتم و هه ستامه وه تا مانگیکی دی ئیسکم ژان ده کا، ده ک به له عنه ت بی نه و به خته!

دوو چه کدار نه سپیان بو نه و لایه تاودا که (قولی) قامکی بو راداشت، نه وانی دی قامچییان له نه سپان داو به ره و (مادیان کو) هه ژوایان. دوو چه کداره که له ریگا (مامه حه یدهر) یان بیني کوله باریکی به شانی دادابوو. به شه که تی به ره و دی ده چوو. یه کیکیان هاواری کردو لی پی پرسی:

- (مامه حه یدهر)... (مامه حه یدهر)! سواریکت نه دیوه به و ناوه دا تیپه ری؟

(مامه حه یدهر) سهری بلند کردو گوتی:

- با... با... به ره و (زاغان) ده چوو، نه سپه که ی که شه نگ ببوو، به هیواشی ده رویشته.

(مامه حه یدهر) نه و قسه یه ی کردو سهری دانه واندو هه ولی دا زوو به زوو خوی بگه یه نیته دی. که گه یشته وه دی، رایه خ، یان نیمده ریک بوو له سهری دانیشته و چاوی بریبه کاریته کانی بانو به پیره ژنه که ی گوت:

- پارووه نانیکی وشکم بدهیی بیخۆم، جامه ئاوئیکیشم بدهری به سهری

دا بکه م. چایشمان نییه! (رهشید) نووستوو، وا نییه؟

ژنه که ی کراسیکی شپرو وری ئاودامانی له بهر بو، گوتی:

- با، نووستوو... ئه وه گه نمت هیئاوه؟

(مامه هیده ر) گوتی:

- بای مانگی کمان ده کا. پاشانیش خودا که ریمه! هۆ (رهشید)...

ههسته... دهتهوی تا که ی هه ر له خودا بی. رۆژ گه یشتوته راست لیوی

بانی!

ژنه که ی سهری له ناندین هه لکیشاو گوتی:

- نانمان نه ماوه، بچم یه ک دوو نان له مالی پوو ره شه و که ت به قه رز

بیتم.

دهرگای باریک و نزم و شلۆقی ژوو ره وه ی کرده وه و چوو ه ده ری. (رهشید)

لیفه چلکنه که ی له سه ر خۆی لادا. هه ستایه وه سه لامی کردو چاوه کانی

هه لگۆفت. (مامه هیده ر) به که یفخۆشی سه یری کوره که ی کردو گوتی:

- ههسته کورم، بزاتم داخۆ ناوی (رهشید) ت لی ده وه شیته وه؟ پیم بلی

بزاتم چرات خۆش ده وی، یان نا؟!

(رهشید) گوتی:

- ئه ی چۆن؟

(مامه) سه رنجیکی قوولی له کوره که ی داو گوتی:

- ئەوہی (چرا)ی خۆش بوئ، دەبئ ژیانى وەکوو ژیانى (چرا) بئ،
ئیشى وەکوو ئیشى (چرا) بئ، پڤڤگای (چرا) بگريته بەر، بۆنى (چرا)ی لە
لەش بئ، قسە نەکا، ئیش بکا... ئەوئەندەى لە دەستى دئ.
(پەشید) گوتى:

- بابە، ئەگەر ئیوہ لئ بگەرین منیش دەدەمە کیو.
(مامە حەیدەر) گوتى:

- من نامەوئ تۆ بەدەیتە کیو. هیشتا زووہ بۆ تۆ، بەلام ئەوہى ئیستا
لە دەستت دئ، ئەوہ بکە.

(پەشید) پوخسارى گەشایەوہو گوتى:

- چ بکەم، بابە!؟

(مامە) لە درزى دەرگاوه تەماشای حەوشەى کردو گوتى:

- ئەوہى دەیلیم هەر لای خۆت بمینئ، بە دایە نەلئى! دایە قسەى لە
دەم گیر نابئ... پيش هەموو شتئ دەبئ فیرى پاراستنى نهینى بی...
نهینى پاريز بە، پۆلە! (چرا) خەشمانى باوکى لە دل گرتو تا یلئى لە
ملى ئاغا نەدا، لای کەس باسى نەکرد دەیهوئ ئاغا بکوژئ... ئەگەر
سفرەى دلئى خوئى پان بکردایەوہ، بە مرزى خوئى نەدەگەشت.

(مامە)، کەمئ وەستار، ئینجا بەردەوام بوو:

- توورەگەیه کی بچووکت دەدەمئ دەبئ بۆ (چرا)ی ببەى. توورەگە که
پرى فیشه که... چه کدار دەورى (چرا)یان گرتووہ. ئەگەر زوو نەيگەيتئ
دەیکوژن... (ستارە سوز) بئ (چرا) دەمینیتهوہ.

ئىنجا بۆي باس كرد به چ رېڭايه كدا پروا له كوي پيچ بكاته و بۆ
ئهوهي خوي بگه يه نيته (چرا). پاشان گوتى:

- ئه گهر له رېڭادا يه كى توي بينى، بلى باوكم ناردوومى ده چمه
(زاغان) بۆ ئهوهي نه ختى ئارد قهرز بگه م. نانمان نه ماره. ئه گهر پرسىيان
ئهو تووره گه يه چى تىدايه، بلى رېواسه كردوومه... پرى رېواسه! به
دلنيايييه وه پرى رېواسه! پاشان كه گه رايته وه، تا ماوى به هيچ كه سى
نه لى من ئيشىكى وام كردوه، (ره شيد)! ... ئه گهر له دهمت دهر بچى، له
كن مندالان بلى فيشه كم بۆ (چرا) بردووه، خوت و باوكت ده كوژن! ...
ئهوسا دايه به تهنى ده مينىته وه و له برسان دهرى. له هه مووى گرن گتر
ئهويه، ئه گهر جاريكى دى مندالى بيه وى يارمه تى به (چرا) بگه يهنى،
پرى لى ده گرن.

(ره شيد) گوتى:

- باوكه! به خوا به هيچ كه س نالىم، سوودى چى هه يه؟!
(بابه حه يدەر) له جى خوي هه ستا. تووره گه كه، قوماشه كه ي
ئهستوو رو قاوه يى بوو. له ناو گونيه كه دهرى هيناو دايه ده ست (ره شيد) و
گوتى:

- ده چيت و خوت تاخير ناكه ي و بۆ رۆژاوا ده گه رىيته وه. تو ئىشت ته نيا
ئهويه ئه م تووره گه يه بگه يه نيته ده ست (چرا). نانيشمان نييه و رگت پى
تير بكه ي. شه نگو و كه نگر له ئاقارى هه يه، هه سته تا دايه نه هاتوته وه.

(پهشید) له جیې خوې قیت بووه وه. تووره گه که ی له نار ده سمالیکې
کون پیچاو به شانی داداو به پی خاوسی له هوشه چووه دهره وه. (مامه
حه یدر) چاوی گیراو هاواری کرد:
- خودای گوره، کوره که م و (چرا) چه پالنه بده... (پهشید)... کورم!

(۷)

خه لکه که چوار په لی (گا) که یان به ست. مانگ تریفه ی بلاو ده کرده وه.
دهنگی زیکزیکه له ناو ته باره گهنم دهات و دبوو به مایه ی ناخوښی.
خه لکه که به ژنو مندالو پیرو گنج به ددمو چاری زوردو له پرو به
نیگای خه فته بارو پی پی پته شی شقار شقارو دهستی نیسکن و جلی شپ،
له دورهی گوره پانی دی نه لقه یان به ستبوو. چند گه نجی، یه کی له دوو
(گا) که یان له سهر زوی دریتز کرد. (چرا) خه نجه ری له بهر پشتینی دهره ییناو
دهمی به گه روی گاکه دا هیئا. خوین به سهر زوی وشکدا پرژا. (چرا) به
دهستی خوئی گاکه ی تریشی سهر برپی. خه لکه که غریویان تیکه وت. کوپخا،
که جووته گایه کیان سهر برپی بوو، له ولاره ده گریا.
وهرزیریکی قوشمه چی به کوپخای گوت:
- وا دانئی چوویته مه ککه و هاتیته وه! دوو مانگه خه لک په نگی
گوشتیان به چاری خوئیان نه دیوه.
پیره ژنی، هه ژاری و نه گبه تی له پرو دهباری، به دهنگیکی بهرز گوتی:

- تۆشەش جووتە گای تەرت ھەییە، مەن چوار مانگە تۆزقالە
گۆشتییکم بە بەر ددان نە کەوتووہ. یەک مەریشکم ھەبوو، لەسەر ھیلکان
بوو، گزیرە بێ وێژدانە کەئێ تۆ لێ نە گەرا ھیلکە کەئێ بکا، بەردی بۆ ئەوہی
ئێوہ بێخەنە سەر بەرنج و ژنە کەت نۆشی گیانی بکا و پاشانیش تانە و
تەشەرمان لێ بەدا، (چرا)، خوا ناردوو یەتی!

کچینکی گەنج گوتی:

- سەبەئ دەکوو یەزید لەسەر سەرمان حازر دەبێ و ئەگەر مستە
ئار دیک لە بنی کەندوو مابێ، بە زۆر دەبیا، مەریشک و کەئەشپەر لە ئاوی
ناھیلێ.

پیرەمێردیک یەک دەست گوتی:

- مەگەر خوانە خواستە (چرا) نە مابێ! تا (چرا) مابێ ناویرێ یەک
دەنگە گەنم لە مائی ھێچ کەس بباتە دەری.

چوار کەس، بە چاوەدیری چرا، بە ماوەیەکی کەم (گا) کانیاں کەول
کرد و لاشە کانیاں بە لقی دار بەروویەک ھەلئاسی و بە تەورو سیکارد
کەوتنە گیانی. ھەر کەسە و بایی خۆی گۆشتیان دایە. ھەر کەسە بەشی
خیزانی خۆی وەرگرت و بە دەم دوعاوە بە ھەلە داوان چوووە مائی.

(چرا) چووہ لای کوێخا و گوتی:

- تۆ خۆت وەرگت تیڕە... قەت دەزانی ئەوہی دوومانگ گۆشت نەخوا
چی بەسەر دێ! ھەر ئەوئەندەت پێ دەلیم ئەگەر سەد جاریش بە پێ بچیتە
زیارەتی کەربەلا، ھێچت نە کردووہ. ئەو کەسە زولم لە فەقیران بکا، نە
نوێژی قبوولە و نە زیارەتی.

کویخا ته ماشای پروی گرژی (چرا) ی کرد. چرا سمیللی باداو هیچ
قسه ی نه کرد. (چرا) ته ماشای خوری کرد له په نا په له هه وری زهردو
سووره وه تیشکی بلاوده کرده وه. چوو له لای نه سپه که ی و خوی هه لدایه
سه رخانه ی زین. تهنه که که ی له سه ر زین دانا و سه یری خه لکه که ی کرد که
ته گهر له ترسی ئابروو چوون نه بایه له ناو خه لک، هه ر به خاری
گۆشته که یان ده خوارد. سی چوار پیره میردو دوو سی گهنج و میرد مندا
دهوریان لیدا، یه کی گوتی:

- (چرا)، ته گهر رۆژی هات و که وتیته تهنه گانه، ئیمه به سه رو گیان
له گه لتاین، خوینی مه له خوینی تو رهنگینتر نییه!
یه کیکی تری چه ناگه دریتی که پوو پان، گوتی:
- ئاماده یین له کاتی پیویست دالدهت بده یین و پاروو نانیکی وشکمان
هه یه به یه که وه بیخوین.

(چرا) سه ری سمیللی به په نجه ی گه وره و په نجه ی شاده بادا، زهردیه کی
هاتی و گوتی:

- زۆر مه منوون... زۆر مه منوون... من هیچم نه کردوه... خه لک یه ک
هیله که یان له مالی دا نییه و نه و سه گبابه ش که س نازانی نه م هه مور
مه رو ره شه و لآخ و بزنه ی له کوی هیناوه؟ جاریکی تریش دیمه وه لای!
گهنجی تازه سمیللی دانا بو، گوتی:

- ده یه ویست بچیته زیارته ی مه کهه!

(چرا) پیکه نی و گوتی:

- تازه ئيتىر زات ناکا له ماله وه پى باويتته دهره وه. نه گهر بچى به
رووتى دهگيرمه وه. نهوانه پيان به هر کوئ بکه وئ پيسى ده کهن...
پياوى چى؟! نه سپى به سهر و ملیدا هه لده گهرى، چلکى يه خهى ئاوى يه ک
رووبار رهش هه لده گيرى، ديه وئ بچيته مه ککه ش!؟

له گهل هه لاتنى روژى گيان به خشى به هارى، ريشوولله له لانه کانيان
هاتنه دهره وه و چريکهى شادى و خوشيان لى به رز بووه وه. له پشت ئاوى،
که له شيرى به دهنگى به رز، پر به دم بانگى دا. ره وه کوترىک به
ئاسماندا تپه رين و له داوينى چيايه کى نزم نيشتنه وه. قه له ره شيک له سهر
چله پوپدى نهرى ئاوى نيشت و به دهنگى بلند کرديه قغه قغ. (چرا)
گوتى:

- من ده گهريمه وه چيا. خور له چيا رهنگ و بوئىکى دیکهى هه يه.
خه لکه که به دهنگى به رز گوتيان:

- خوات له گهل... خوا له په نای خوت گرى.

کويخا به روکى قه سابه گرتبو و ده پارايه وه:

- بى ويژدان، به شى منيش بده... نهرمکه کهى ليکه وه... خو من چ

گوناهم نه کردوه!

(چرا) نه سپه کهى دهنگ داو (ئاهوو) نه و رپنگايهى گرتبه ر که به ناو
زورگه کانا به ره و چيا به رزه کان ده چوو. (چرا) شاد و که يفخوش بوو. يارى
به تفهنگه کهى ده کرد. که له ئاوى دوور که ته وه، به ره و داوينى سه وى
(ماديان کو) غارى دا. (چرا) به په نا دره ختاند ده رويشت و له ژير ليوه وه
به نزنز گورانى کوردى ده گوت و بايه کى فينک گه مهى به قزى ره شى

ده کرد که له بن کلاوی هاتبووه ده‌ری. (چرا) له زارکی ئەشکه‌وته که نزیک که‌وته‌وه. (ئاھوو)ی به‌ره‌للای ناو ئەشکه‌وت کردو تفتەنگ بە‌ده‌ست چوو هەندی گیای وشک کۆ بکاتە‌وه‌و بیبا ئاگریکی پێ له ناو ئەشکه‌وت بکاتە‌وه‌و ئەو که‌رویشکە‌ی کوشتبووی بیبرژینێ. چەند هەنگاوێک نە‌پۆ‌یشتبوو گیزە‌ی گوللە‌یە‌کی له بنا گویی هاتو دوا بە‌دوای ئە‌وه‌ بوو بە‌ شیلکە‌ی گوللە‌بارانی بی ئامان. (چرا) خۆ‌ی لە‌سەر زە‌وی درێژکرد. بە‌ پشت بە‌ردو تە‌راشە‌کاندا لە‌سەر زگ خشی و خۆ‌ی گە‌یانده‌ پە‌نا گابە‌ردێک. بە‌ وردی سە‌رنجی له‌ دە‌وروبە‌ری خۆ‌ی دا، چەند داربە‌‌پروویە‌ک له‌ خوار گابە‌رده‌ که له‌ تە‌نیش‌ت یە‌ک پوابوون بۆ ئە‌وه‌ باش بوو بیکا بە‌ سە‌نگەر.

(چرا) بە‌ بی ئامانج که‌وته تە‌قە. بە‌ بی وە‌ستان و یە‌ک لە‌سەر یە‌ک! وە‌کوو پشیلە‌یە‌کی چوست خۆ‌ی له‌ ناو قوورتیکی بن داربە‌‌پرووکان شارده‌وه. دوژمنە‌کانی ئە‌م جارە‌ بە‌ ئە‌زموون و زانیارییە‌کی تە‌واو‌وه‌هە‌ت‌بوونە‌ پیش‌و ئە‌ویان بە‌ کە‌م نە‌زانی بوو. (چرا) غافلگیر بوو، نە‌یدە‌زانی تە‌قە بۆ کوی بکا. دوژمن بارانی گوللە‌ی بە‌ سە‌ردا دە‌باراندو لی نە‌دە‌گە‌را تە‌نکیشی خۆ‌ی بخورینێ.

(کیتاب‌عە‌لی)، که‌ بینی (چرا) غافلگیر بووه‌و ناتوانی له‌ جیی خۆ‌ی بچوولیت‌ه‌وه، له‌ پە‌نا دە‌وه‌نە‌کان هاتە‌ ده‌ری و خە‌نجە‌ری لە‌بەر قە‌فی پشتینی دە‌رهینار بە‌ وردی سە‌یری دە‌وروبە‌ری خۆ‌ی کردو پ‌روی کردە ئە‌شکه‌وته‌که. چاوی دە‌تریسکاید‌وه‌و دلۆ‌پە‌ ئارە‌قە‌ له‌ ژیر لیوی چلک‌نی کلاو‌ه‌کە‌ی دە‌هاتە‌ خواری. مارمیلۆ‌کیک له‌ تە‌نیش‌ت بنە‌ گوینێک، که‌ وە‌کوو ئاگردانیکی بچووک دە‌سووتا، بە‌ وردی تە‌ماشای ئە‌می دە‌کرد، بە‌ سە‌ختی بە‌

قه دپالتيكدا هه لكشاو خوئی له پانتاييه كدا دۆزييه وه. (ئاهوو) له سووچيكي ئەشكه وته كه وه ستابوو گياي ده خوراد. پيستی قاوه يی و جوانی له بهر رۆشنایی ناو ئەشكه وته كه ده بريسكايه وه و بژيي په رش و بلاوی ده هه ژايه وه. كه كيتابعه لی پيي هاويشته ناو ئەشكه وته كه، (ئاهوو) به چاوه گه وره و جوانه كانی تیی پامه. خوليكي خوارد و سه ريكي له قاندو به گوشه و كه ناره كانی ئەشكه وته كه دا كه وته گه ران. (كيتابعه لی) ده سكي خه نجه ره كه ی توند گوشي و له بهر خویده وه گوتی:

- چوارپي! چاره نووست ئەوه بوو به ده ستي (كيتابعه لی) به كوشتن بچي. چهند سه عاتيكي تريش نۆره ی ماخۆت دي... به لاتان له كۆل دونيا ده بيته وه.

(كيتابعه لی) فيكه ی بو ئەسپه كه لي داو خه نجه ري قيت كرده وه. ئەسپه كه رايكرده لايه كي تري ئەشكه وته كه، (كيتابعه لی) بازوه كانی كرده وه و گوتی:

- ده چيته كوي؟ نابيني له دهره وه ی ئەشكه وت گولله وه كوو ته زره ده باري؟... من دهمه وي تو ئەشكه نجه نه خوئی، به ئاسووده يی بمری! پامه كه، چوارپي!! پامه كه!!

ئەسپه كه روييه وه و به دهری ئەشكه وته كه دا چه رخي داو (كيتابعه لی) له م لای ئەشكه وته كه برده ئەولا. (كيتابعه لی) زۆر دهری ببوو، به لام زاتی نه ده كرد ليی نزيك بكه ويته وه. ده يه ويست خه نجه ري له شوينيكي خه تهر بدا. ده ترسا نه وهك (ئاهوو) بريندا بي و له ناو ئەشكه وت بچيته دهره وه. شوپ شوپ ناره قه ی له نيوچه وانی ده هاته خواری. يهك له

جاره کان هەر وهخت بوو خه نجه ره کهى له ورگى (ئاهوو) رابکا، به لام
(ئاهوو) قیت بوو وه وه سه رپاشووان و خه ریک بوو به سمه کانی میشکی
بپژینى. (ئاهوو) چاوى سوور ببوو لا لغاوه کانی که فى سپیان پيدا دهاته
خوارى، پیستی قاوه یی له شى ده بریقایه وه.

(کیتابعه لی) زۆر تووره بوو! هه ناسه یه کی تازه ی هه لکیشاو به تینو
ته وژمیکی زیاتر په لاماری (ئاهوو) ی دا. (ئاهوو) رایکرده بهر ده رگه ی
ئه شکه وته که. (کیتابعه لی) به توندی دهستی کیشایه وه و خه نجه ره کهى تا
بن دهسکی له ورگى ئاهوو برده خوارى. (ئاهوو) به قایم حیلاندى و له گه ل
خه نجه رى به ته ویلی کهوت، هه ستایه وه سه رپاشوو.

(ئاهوو) به دم ژانو ئازاره وه به جوړى حیلاندى، (کیتابعه لی)
مووچرکی به بربره ی پشتی داهات و له بهر ده رگای ئه شکه وته که له سه ر
ته نکیش بانگه روژ بوو وه سه ره بهردان. ئه سپه که ورگى فیچقه ی خوینی لی
هات و به رده کانی سوور کرد.

(چرا)، که گوئی له حیلاندى (ئاهوو) بوو، دلئى خه به رى دا شتى
قه و ماوه. تا ئه وکاته دوژمن ئه وهنده به شاره زایی خوئى شارده بوو وه، (چرا)
به هه موو وردو لیزانی خوئیه وه، نه ییتوانیبوو ته نانه ت پیسته ی یه کیکیان
بروشینى. خه ریک بوو فیشه کی ته واو ده بوو. بیریکى به میشکدا هات و
ته قه ی راگرت به و ئومیده ی دوژمن ته فره بخواو وا بزائن مردوو وه ئیتر له
حه شارگه که یان بینه ده ره وه. به ریکه وت فیله کهى سه رى گرت. دواى
ماوه یه ک ئالۆزى و په شتوى، سه رو که لله ی سئ چوار که س ده رکه وت. پیش
قه ره و له که یان گه نجیکى بالابه رز بوو، کوپیکى کوره بنه ی خه په ی له دوو

بو، جوینی دهاو هاواری ده کرد. (چرا) لی گه پرا تا گه یشتنه بهر مه و دای
 گولله و نه وسا په نجهی له په لاپیتکه بزوت. گه نجه بالا به رزه که به قایم
 قیزاندی و سووراو تفهنگی له دهست په ریبه سهر زهوی، خویشی دهستی به
 ورگییه وه گرت و چند شه قاویک ریشته و له تهنیشت بنه به لالو که کان
 به ربووه. گه نجه کوره بنه که ش گوللهی به میشکی کهوت، به بی هات و
 هاوار، وه کوو دره ختیکی رزیوی بهر په شبا به سهر بهرداندا غلور بووه. (چرا)
 ، یه ک تاکه فیشه کی پی مابوو، وه کوو مار به پیچاویچ به ناو
 گابهردو ته راشه کاندای خوی گه یانده نریک زارکی نه شکه و ته که و چوه سهر
 شوینیکی بهرز. به په نجهی شاده نارقهی نیوچه وانی سرپییه وه و ته ماشای
 زارکی نه شکه و ته که ی کرد. که چاوی به تهرمی (ناهوو) کهوت هیشتا
 خوینی له ته ویلی دهات، هه موو گیانی له رزی. که خه نجه ره که ی بینی
 زانی یه کی دهرفه تی ده رچوونی نه می قوستوتته وه و (ناهوو) ی کوشتووه.
 فرمیسک له چاوی سهری کرد و ریچکه ی بهست. تووشی لیوه له رزه هات،
 ههر ده تگوت هه ناوی خرابووه. ههستی کرد شتیکی له ناو دلدا ده جوشی و
 بهرز ده بیته وه. شتیکی وه کوو ته و ژمیکی به هیز، وه کوو شالوی هه موو
 خوینی له شی بو ناو ده ریچه کانی دلی. چاوی تاری بوو دلی، تاریک
 داهات. پاش له حزه یه ک هاته وه سهر خوی و خوین له دهم و چاوی گه پرا. له
 تهنیشت (ناهوو) چوکی دادا. کلاو و چه فیه که ی له سهری کرده وه و به
 ههردوو دهست کهوته رنینه وه ی قژی سهری. چهنگی له ورد که بهردو خولی
 سوورباو گیر ده کرد و به سهر سهری خویدا ده کرد. قه پیکی وای له لیوی

خۆی دا، لیوی بریندار بوو. تامیکی سویری کهوته ناو دهم. به دهنگیکی
بهرز گوتی:

- (ناهوو)... (ناهوو)... سمه کانت له خوین نقووم بوونه... چاوه کانت،
چاوه ره شو جوانه کانت...

(چرا) ده گریا. به هموو گیانی ده گریا. ههستی ده کرد چیا به کیان به
سه ر پشتدا پروو خاندوو. ههستی ده کرد به قه دهر سه د سال پیر بووه. له
جیی خۆی ههستا، کللور چه فیه که ی له سه ر ناو دهستی دایه تفهنگه که ی و
چوو نه ناو نه شکه وت. په لاماری هه گبه که ی دا، کردییه وه، که زانی تووره گه
فیشه که که یان بردوو، وه کور شیت مستی له سه ری خۆی داو دونیای
داگرته بهر جوین و قسه ی ناشیرین. چاری پر خوین ببوو، وه کوو شیریکی
گرفتار دهینه راندو ددانی جیر ده کرده وه. له دهر گای نه شکه وته که هاته
دهری، (کیتابعه لی) دی خۆی له په نا دارگیوژیک شار دبووه وه، زانی نه وه
(ناهوو) ی کوشتوو. بریاری دا په لاماری بداو نه و تاکه گولله ی له ناو
مه خزنی تفهنگه که ی ماوه له میشکی سه ری به تال بکا. به و نیازه ته کانی
دایه خۆی، به لام گیزه ی گولله یه ک سه ری کللوی بری. خۆی به عه رزه وه
نووساند. چوار چه کدار به وریایی دههاتنه پیش، ده تگوت ههستیان
کردوو گولله ی ته واو بووه. (چرا) بو چرکه یه ک بریاری دا هه ر له وی
بمینیته وه و له ته ک ته رمی نه سپه وه فاداره که ی بری، به لام پاشان تانی له
خۆی داو نه و قینه ره شه ی (کیتابعه لی) له دلی بزواندبوو، وای لیکرد
قیت بیته وه، وای لیکرد رابکات. (چرا) لینگه را تا یه کئی له چه کداره کان
باش نزیک که وته وه، نه وسا په نجه ی به په لاپیتکه داهینا. کابرا پینچینکی

خواردو بهربووه. (چرا) له شوینی خوی ههستاو وه کوو مار به پیچو پلوچ بهرو و کانی و سه رچاوه که چوو بو ئه وهی له وپوه بوی دهر بچی. به داوینی بلندا ییه کی پر گابهردی قاوه ییدا دهر ویشت، ههستی به سووتانه وه یه کی تیژی رانی کردو خوین سه ری کرد. چه فیه که ی له سه ری کرده وه و به په له له برینه که و له دهوری رانی پیچاو گرتی دا. به شه له شهل ر ویشت، به و حاله ش هه ر ئاوری ده دایه وه و سه یری دواوه ی ده کرد. (فرمان) به سمیلی زهرد و ملی نه ستوری، به تاقی ته نی به غار بوی ده هات و ده یقیژاند:

. - نه وه ده ته وی بچیته کوئی؟ بوچی وه کوو دز خوت ده شاریته وه؟!

(چرا) ههستی کرد راکردن بی هووده یه و دوژمن زانیویه تی فیشه کی نه ماوه و ئه م جاره هه ر به زیندووی چاوان ده یگرن و به جه زره به و ئه شکه بجه ده یکوژن. به لاقی بریندار ده توانی تا کوئی رابکا؟ هه موو ده رگایه کی لی داخرابوو. سه ری به ره و ئاسمانی شین هه لپری و گوتی:

- مردم و (کیتا بعه لی) م له ده ست دهر چوو... بریا نه وه نده بمابام تا

تۆله ی (ناهوو) م ده کرده وه... (ناهوو)... (ناهوو)!!!

(چرا) له په نا ترۆپکیك چاوه رپی (فرمان) ی کرد. دامان نا

فرمانیشی کوشت، دیسان هه ر بی فایده یه، نه دی چ له و چه کدارانه بکا

که له په نا درهخت و ته راش و گابهردان سه ر دهر دینن!؟

(چرا) دهستی دایه تفهنگه که ی و قوژداغه که ی گرت وه کوو نه وه ی خوی

بو په لامار ناماده بکا. (فرمان) جیی (چرا) ی بزر کردبوو، ده چوو نه م لاو

نه ولاو جوینی ده دا. دوا ی نه ختی گه ران و سووران سه رو که لله ی له په نا

گابهردیک دهرکهوت. (چرا) ددرفهتی نه‌دا، تا هیزی تی‌دابوو قونداغه
تفهنگیکی له ناو ده‌می کوتا. (فرمان) هاواریکی دلپسینی لی هه‌ستاو
به‌ربووده سهر زدوی.

(چرا) خه‌نجهریکی له‌سهر دللی داو ده‌ری هی‌نا. ده‌ستی دایه
تفهنگه‌که‌ی (فرمان) و به‌لاقی بریندارو خویناوییه‌وه به‌شه‌له‌شهل له
چیا شۆرپووده‌وو دوا گولله‌ی تفهنگه‌که‌ی به‌چهند که‌سیکه‌وه نا که به
ته‌نیشتیدا رایان ده‌کرد، به‌لام که‌سی نه‌پیکا.

(چرا) به‌لیژاییه‌کی رکی پر ورد که به‌رددا هاته خواری و خوی له‌په‌نا
دارگو‌یزیک شارده‌وه و به‌شه‌که‌تی و که‌سیردی چاوه‌رپی مردنی کرد. له
پشت هندی ته‌راشو و شترالوکی چر ده‌نگی خشپه‌ی پییه‌کی که‌وته به‌ر
گوی. نه‌وه‌ی هی‌زو تاقت بی له‌به‌ری دا نه‌ما‌بوو. چاوه بی ئومی‌ده‌کانی،
که‌بلیسه‌ی ر‌قو کینه و بی تواناییان لی هه‌لده‌ستا، له‌بنه‌ته‌راشه‌که
بر‌ی و هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکی‌شا. ده‌نگی هات و هاواری چه‌کدارانی له
دواوه ده‌هاته به‌رگویی.

(چرا) له‌دللی خویدا گوتی:

- گیرام!

خووزی زاری قووت دایه‌وه و به‌شه‌که‌تی و نا‌ئومی‌دی تفهنگی به‌قه‌دی
دار نه‌مروودیکی کی‌سوی هه‌لپه‌سارد. پیره ته‌راشه‌کان به‌خشه‌خش
لیکبوونه‌وه و سه‌روکه‌لله‌ی (ره‌شید) به‌هینکه‌هینک دهرکهوت. (ره‌شید)
که‌چاری به‌(چرا) که‌وت، هاواریکی خوشی لی هه‌ستاو به‌راکردن خوی
گه‌یاندی. (چرا) به‌سه‌رسامی و بی تاقتی ته‌ماشای (ره‌شید) ی کرد.

(په شید) به تهردهستی گریی دهسمالی دهستی کردهوه و توره گه
فیشه که کهی دهرهینا. چه کداره کان ورده ورده نزیك ده کهوتنه وه و تهقه ی
هه وایبان ده کرد. (په شید) گوتی:

- باو کم ئەم تووره گه یه ی ناردوو به بیده م به تو. گوتی (چرا) کهوتوته
داوه وه... ئە گەر ئەم فیشه کانه ی پی نه گه یه نی (ستاره سوز) بی (چرا)
دهمینیتته وه...

(چرا) فیشه کی هاریشته بهر تفهنگه که ی و به (په شید) ی گوت:
- تو خوت بشاره وه و فیشه کم بده ری... (په شید)، عه زیزی بهر دل ی
من!

که سه رو که لله ی چه کداره کان دهر کهوت، (چرا) کهوته تهقه. تهقه ی
تفهنگی نه ده پسایه وه. چه کداره کان چه ند تهقه یه کیان کرد و هه لاتن. (چرا)
هاواری ده کرد و جوینی دده او تفهنگه که ی له تهقه نه ده کهوت. (چرا) له
پیشه وه و (په شید) له دواوه کهوتنه دوو چه کداره کان. چه کداره کان به غار
هه لدهاتن، تفهنگیان فری دابوو، به دوا ی په ناگه یه کدا ده گه پان.

(په شید) و (چرا) له سه ر گیای سه وزو نه رمی بن گابه ردیک دانیشتن.
پوژ له تاقی ئاسمان دهره وشایه وه. (په شید) دل ی وه کوو کوتریکی بی ئوقره
لیی دده او سهیری زارو دهم و چاوی گرژو شه که تی (چرا) ی ده کرد و متهقی
لیوه نه ده هات. (چرا) تفهنگه که ی له سه ر کوشی داناو به دهم سه یرکردنی
ترۆپکه قیته کانی کیویکی به رزه وه گوتی:

- (ناهوو) ی سپی وه فاداریان کوشتم... (کیتابعه لی) کوشتی!

(په شيد) هيچ قسه ي نه كړد، وه كوو بالنده يه ك باراني لى دابى،
له رزى و ده ستى له نه ژنوكانى و ره يينا. سهرى دانه واندو چوو ژيرى.

(چرا) گوتى:

- (كىتابه لى) به خه نجر ورگى (ناهووى) درى... حه يف بوو (ناهووى)

بمرى، و انييه (په شيد)؟

(په شيد) به دهنكى باريكى خوئى گوتى:

- به لئى، حه يف بوو بمرى! ... توؤش (كىتابه لى) بكورده.

(چرا) هه ناسه يه كى هه لكيشاو گوتى:

- له ده ستم هه لات. بو كوى ده چئى؟ بچيته هه ر كوى وه كوو سيبر به

دوايه ودم. (كىتابه لى) بيته بالنده ش له ده ست (چرا) ده رياز نابى.

(په شيد) گوتى:

- باوكم پئى گوتم بگه ريمه وه دئى. گوتى نه گه ر (چرا) ت خوؤش ده وئى،

ده بئى ئيشو كارت وه كوو (چرا) بئى، ده بئى وه كوو (چرا) بژى.

(چرا) گوتى:

- نه گه ر چند ده قيقه يه ك دره نگر به اتباى (چرا) يان كوشتبوو.

(په شيد) پرسى:

- نه ي ئيستا ده چيته كوى؟ هه ر له (ماديان كوؤ) ده مينيته وه؟

(چرا) گوتى:

- بئى نه سپ زه حمده ته بتوانم بژيم، ده بئى نه سپيك په يدا بكمم.

(په شيد) له پر چاوى به لاقى (چرا) كهوت و رهنكى له روودا نه ما،

گوتى:

- كاكه (چرا) ... لاقت خوينى لى دى!

(چرا) گوتى:

- مەترسە... ھىچ نىيە... گوللە رانى پروشان دووم بە خوينى
داھىنارە. تەنيا پىستەى بربودو چۆتە دەرەوہ. ئەگەر ئىسكى بگرتايە بە
زىندوويى نەدەمام.

(رەشىد) گوتى:

- يانى ئىسكى نەگرتووه!؟

(چرا) گوتى:

- نە. خۆم دەگەيەنمە گوندىك و چەند شەويك ئيسراحت دەكەم و چاك
دەبەوہ. خەمت نەبى... قاچاغ پىستيان ئەستوورە!

(رەشىد) لە شوينى خۆى ھەستايەوہ و گوتى:

- با من بېرۆم... باركم گوتى دەبى پيش رۆژئاوا بگەرپىتەوہ.

(چرا) ناوچەوانى (رەشىد)ى ماچ کردو گوتى:

- تۆ كورپىكى باشى! بە داىە بلې (چرا) سەلامەتە. كە گەورەبووى

تفەنگىكت بۆ پەيدا دەكەم.

(رەشىد) پىنكەنى و گوتى:

- سالىكى دى گەورە دەبم!

(چرا) گوتى:

- بېرۆم... خۆت نيشانى كەس نەدەى. بە مندا لان نەلئى چومەتە لاي

(چرا). منيش با بچم دووربينە كەم لە نار ئەشكەوت بىنم و بچمە لايەك.

(رەشىد) دەستى بۆ ھەلشەقاندو لە چيا شۆر بووہوہ.

(چرا)ش به نیشانه‌ی مالاوایی تفه‌نگه‌کهی له هه‌وا باداو به شه‌له‌شه‌ل
پووی کرده نه‌شکه‌وته‌که.

(۸)

بارانیکی وردو به شۆرابه دهباری. هه‌ور به جوړی ده‌یگرماند ده‌تگوت
ئاخیر زه‌مانه. مانگ به دهرده نه‌بوو، برووسکه و چه‌خماخه له نار جه‌رگه‌ی
تاریکیدا به هه‌ر‌شه که‌لبه‌ی گر ده‌کرده‌وه. باران له دهم و چاوی (چرا)ی
ده‌دا. سه‌راپای له‌شی ته‌ر کردبوو. قورولیتار لاقو له‌ته‌ری قورس کردبوو.
تفه‌نگه‌که‌ی سه‌راوژتیر به ملییه‌وه کردبوو بو‌ نه‌وه‌ی باران نه‌چیتته نار
لووله‌ی. تووره‌گه فیشه‌که‌که‌ی به ده‌ستی چه‌په‌وه گرتبوو. به‌ره‌و گونده‌ی
(ستاره ریز) ده‌چوو. نه‌و گونده به کزو کویری، به کپو بی‌ده‌نگی، به قه‌د
داوینی گردۆلکه‌یه‌که‌وه چه‌سپا بوو. (چرا) هیچ ناسیاوی له‌و گونده‌دا
نه‌بوو. به ته‌مابوو جینگایه‌ک بدۆزیتته‌وه بو‌ نه‌وه‌ی تا برینی لاقی ساپژ
ده‌بی، ماوه‌یه‌ک بیشارنه‌وه. ناغای نه‌م گونده (فه‌روخ خان)ی برای (ساق
خان) بوو. سه‌گه‌کانی ناوایی هه‌ر یه‌که خزابووه په‌ناگه‌یه‌ک و ده‌نگیان
نه‌ده‌هات.

که گه‌یشته پەرگه‌ی ئاویی، هه‌روا خو‌و به‌خت له‌ دەرگای مایکی دا.
باران نه‌ده‌پسایه‌وه. تا ده‌هات به‌خو‌رت‌ر ده‌بوو. دووباره له‌ دەرگای دا
چاو‌ه‌پیی کرد. نه‌گەر دەرگایان نه‌کردایه‌وه ناچار بوو به‌سه‌ر دیواری
خانوه‌که بکه‌وی. جیگای رووشانی گولله‌که‌ی ژانی ده‌کردو سه‌رمای بوو.
له‌سه‌رمان چرقو و هو‌ری ددانی بوو. له‌ پشت دەرگاوه، ده‌نگی ژنیکی پیرو
خه‌والو هات:

- کینه به‌م شه‌وه دره‌نگه له‌ دەرگا دده‌ا؟

(چرا) گو‌تی:

- دایه گیان! منم، (چرا)م! له‌به‌ر باران ته‌ر بوویم و گولله‌م به‌ لاقی
که‌وتوو. نه‌گەر ده‌کرئ به‌لکو‌و نه‌مشه‌و دالده‌م بده‌ن، خیره! دوعات بو
ده‌که‌م.

ده‌رگا داره‌ کو‌نه‌که به‌ شه‌ق و هو‌ر کرایه‌وه و پیره‌ژنی ده‌رکه‌وت، له‌چکی
دابوو، پی‌که‌نی و گو‌تی:

- وه‌ره ژوو‌ره‌وه، کو‌رم! ... وه‌ره ژوو‌ره‌وه. یاخوا نه‌وه‌ی دایه ده‌بیینی،
خه‌ون نه‌بی و راست بی‌که (چرا) بو‌ته میوانی!

(چرا) دەرگای له‌ دوا‌ی خو‌یه‌وه پی‌وه‌دا و گو‌تی:

- دایه گیان، خه‌ون نییه ده‌بیینی، نه‌وه منم! خو‌مم! (چرا)م... به‌م
شه‌وه دره‌نگه سه‌خله‌تم کردووی، وا نییه؟

دایکه، بی‌نه‌وه‌ی وه‌لامی (چرا) بداته‌وه، له‌ چه‌ند پایه‌یه‌کی خستی
کا‌ل سه‌رکه‌وت و چوو‌ه ناو ژوو‌ریک و گو‌تی:

- جوامیڙ، جوامیڙ! له خهوی خاوو بی مفا رابه سهرخو، (چرا)
هاتوته مالمان، چرا!

پیره میږد هاواریکی خه والووی لی ههستا:

- دیسان خهونی جرناو فرنات دیوه؟ هه ر شهویکی گوشتاو بخوی تاوها
خهونی سهیرو سه مه ره ده بیینی!

پیره ژن له مپای داگیرساند. (چرا) کلاشه کانی له پی کرده وه و که چووه
ژوروه به دهنگیکی بهرز سهلامی کرد. ژورویکی مه یله و گه وره بو،
که ندوویه کی ئارد له قوژبنیکی دهسته راست بو، ناو ژوروه که هندی
نیمده رو لبادی لی راخرا بو. که ژوروه که پروناک بو وه، گه نجیکی به
خووهی به سه روسیمای سمیل زردو کچیکی عازب- که دهم و چاوی له
شهران سوور هه لگه راو پرووی وهر گیترا- قیت بوونه وه. پیره میږد سهلامی
له (چرا) وهر گرتوه. به چاپووی ههستا و لیفه و دوشه کی لوول داو له
پوپه شمینیکی پیچا. به ته وازو خواستنه وه به ره و (چرا) هات. (چرا)
تفه نگ و تووره گه و دوور بیینه که ی له قوژبنیک دانا. چووه پیش، دهم و دووی
پیره میږدی ماچ کرد. پیره میږد پرووی کرده (ناوخاس) ی کوری، که
نوینه که ی به دیواره وه هه لده په ساردو به دهنگی له که یفخوشییان
ده له رزی، گوتی:

- کوره وهره، ته مه یش (چرا)! پیی ناوی ئیتر له م لاو له ولای به دوا پیدا
بگه ری... ههسته یارمه تی بده جله کانی دابکه نی، زور ته پ بووه.
(ناوخاس) چوو دهستی له ملی (چرا) وهر هیئاو (چرا) یش پرومه تی
ماچ کرد.

دایه به کچه که ی گوت:

- (جهیران)، برۆ چایه کی تازه دم که ... پارووه نانیک یینه.

که (چرا) دانیشته، پیره میرد گوتی:

- کوره که م داینابوو له م رۆژانه بیته لات، نهو سهری بو نه م جوړه

نیشانه ده خوری.

دایه خه ریک بوو دیزه ی ناوی گهرمی له ناو ته ندوور دهرده یینا، گوتی:

- (ناوخاس) خوینی قاچاغی له له شدا نییه، ته نیا به که لک مریشک

دزین دی!

(ناوخاس) به دهنگی بهرز پیکنه نی و گوتی:

- پیاو له مریشک دزینه وه دهست پی ده کات و پاشان ده داته کیو.

دایه گوتی:

- باوکیشت به گهنجی پیاوکی قه له زراو بوو، به لام به ره بابی باوکی

من...

پیره میرد قسه که ی به دایه بری و گوتی:

- چهنه ت شکئی، وازناهیینی، ها!؟

(جهیران) سینی ناو ماستی له بهر (چرا) داناو چوو چا لی بنی.

(چرا) فهرمووی له خانه خوئیکان کردو دهستی به خواردن کرد. به دم

خواردنی پارووی گه وره وه، به سه رهاتی نهو رۆژه ی گتیرایه وه و گوتی:

- زور شه که تم... به لکوو لی بگه رین دوو سی رۆژ له م ماله خۆم

بشارمه وه، تا شه که تیم دهرده چی و برینی لاقم چاک ده بیته وه... بیگومان

نابی هیچ کهس پی بزانی.

(ناوخاس) گوتى:

- چەندى ھەز دەكەي لىرە بىنەو، بەلام مەلى: خۆم بشارمەو! تۆ دەتوانى بەر پەرى ئاسوودەيى ھەر كۆيت بوئ، بچى. كەس ھەددى نىيە دەستت لى قىت كاتەو. (فەروخ خان)، لە ترسى ئەوئ نەوئ خەلك لە دژى راست بنەو، گوتوويەتى ئەم سال لەسەر جۆخىنان مريشكانە وەرناگرم و لەباتى (۳/۵)، تەنيا (۱/۵) بەر بووم وەر دەگرم.

دايە گوتى:

- بەلى... كى ھەددى ھەيە دەست لە تۆ قىت كاتەو؟ دەبى مريشك دز خۆيان بشارنەو!

(ناوخاس) چاوى لە دايكى زەق كوردەو گوتى:

- ھەيف بۆ ئەو مريشكە قەلەوانەي بۆم دەھىناي و تۆش نۆشى گىانت دەگرد. ئەم سال تەنيا سى مريشكى ئاغام خەفە كوردەو! (چرا) سىنى نانى بەلاوہ ناو سوپاسى كردن و ھەستا توورەگە فيشەكەكەي ھىناو لەبەر دەمى خۆي دايئاو خەرىتەي بە تالى لە مىلى كوردەو و پاكەتەكانى داگرتەو.

(جوامىر) دووكەلى قەننەي ھەلكىشايبە ناو سىيەكانى و گوتى:

- جا ئىستا بە بى ئەسپ چ دەكەي؟

(چرا) خەرىتەي پشتى ھەموو پەر فيشەك كورد و گوتى:

- نازانم. بە ھەر جۆرى بى دەبى ئەسپىك پەيدا بكم.

- (فەروخ خان) ئەسپىكى سپى ھەيە دەلىي نەھەنگە، رەخشىش بە

تۆزى پاى ناگا. كە بچىلىنى دەنگى دەگاتە ئەودىو (مادىيان كۆ). وەكوو

تەير بە ئاسماندا دەفرى. كە لە تەويلە دىتە دەرەو خەلكى تاقم تاقم
كۆدەبنەو، سەيرى بژى و شان و مىلى دەكەن... ئايەتتەكە بۆ خۆى! (خۆش
قەدەم)!! بە ئاوبانگە! ئەگەر ئەم ئەسپەت لە بن بى، جن و پەريش تۆيان
پى ناگىرى.

دايە گوتى:

- مووچى دەستەكانى سپىن.

(جەيران) چاى هينا. (چرا) لە حزدىك سەرنجى لەسەر دەم و چاوى
(جەيران) وەستاو دالغەى رۆيشت. (جەيران) بالاىه كى بەرزو كە لە شىكى
تۆكمە و تىكسمراوى هەبوو. كراسى ئاودامانى پەنجەى پى داپۆشيبوو.
ئارامى و ميهرهبانى و رووناكى لە چاواندا بوو. (چرا) كە نىگاي لەسەر
(جەيران) لا برد. بە دەنگىكى پر شەكەتى و ميهرهبانى گوتى:

- (خۆش قەدەم)! ناوىكى خۆشيشى هەيه.

(ناوخاس) گوتى:

- هەر كاتى ويستت من لە گەلت دىم، رپى تەويلە كەت نيشان دەدەم.

(جەيران) لە پشت دەرگاوه، بە دەنگىكى بەرز، بە دايكى گوت:

- لە تەويلە، ئاوم گەرم كردوو. پر يەك مەنجەل، بە (چرا) بللى بچى

برينى لەشى بشوا.

دايە گوتى:

- برۆ لەشت بشۆ! (ناوخاس) يش يارمەتيت دەدا بۆ ئەوئەوى زوو پاك

بيتەوئەوى خەويكى خۆش بكەى... ئيره مالى خۆتە. كەس لە راست تۆ خاوەن

مال نيبه.

(چرا) به خاترجه می ناهیتی هه لکیشاو له گهل (ناوخاس) چوونه ناو
ته ویله. (جهیران) هاته ژوره وه، له تهك دایکی دانیشته و گوتی:
- چتو به ژنو بالای هه یه وه کوو کیو وایه، لاقیتی برینداره!
(جوامیر) باریشکی هاتی و گوتی:

- تازه ئیدی دوندی چیا جی ناهیتلی... ته گهر قاچاغ بی، نابیی جیی
بیلی. (چرا) تا نه وه خته (چرا) یه که تفهنگی فری نه داوه و کارکه نار
نه بووه. ئینجا بوی باسکردن چوون خوئی له سهرده می گه نجیتیدا، سهری
مله و باسکه کانی ده گرت و په لاماری ناغاکانی ده داو پاشان بو خاتری نه
کچهی خوئی ده ویست و ئیستا نه وه تا ژنیه تی، له چیا هاتوته خواری و له
دی دانیشته وه.

دایه گوتی:

- زوریش به خوت مه نازه. نه و کاتهش هیچ نه بووی. پییه کت له چیا
بوو، پییه کت له سهر کانی بوو، بو نه وهی له گهل کچی خه لک رابویری.
(جهیران) ته شی له کوئی ناو گوتی:

- (چرا) چیا به جی ناهیتلی و کارکه نار نابیی. له چاوه کانی را دیاره.
(چرا) هاته ژوره وه که چاوی به (جهیران) کهوت، سهری
وه سوورانده، سهلامی کرد و گوتی:

- برینه که خوینی وه ستاره... سبهی دوو سبهی وه کوو چوار پییه کی
به هیژ ده ده مه وه کیو.

دایه له جیی خوئی هه ستا. چوو نوینی بو (چرا) راخت. (چرا) کلاو
و چه فیهی له سهر کرده وه و قاپووتی دا که ند. خه نجهری خسته ژیر سه رینو

خۆی له بن لیفته پاکرد. ئەوانی دیش هەر یه که له لایه کهوه خۆی خزانده
بن لیفته.

به ره بهری نیوه رۆ، (چرا) له خه و رابوو. چاوی هه لگ لۆفت.
بۆ ئەوهی (چرا) به ناسوودهیی بجهوی، دایه تهن دوری ژووری
دانه گیرساند بوو، به بیانووی خرابوونی تهن دوره که یان چووبوو نانی
رۆژانهی له ماله دراوسی که یان کرد بوو. (جوامیر) بۆ ئاودانی یۆنجه
چووبوو سه زوی. (چرا) چوو هه وشه و دهم و چاوی به ئاوی گۆزه
شوشت. ناسمان رووی کرابوو وه و خۆر پییده که نی. (جهیران) سه به ته یه کی
به پشتی دادابوو، هاته وه هه وشه و سه لامی له (چرا) کرد. (چرا) سه لامی
لی وه رگرته وه و گوئی:

- زۆر خه وتم! له میژبوو ئارا به ره هه تی نه خه و تبووم.

(جهیران) گوئی:

(فهروخ خان) ئیواری به سواری (خۆش قه دهم) - ی ته سپی - ده چیته
(ستاره سوز). (سادیق خان) داوه تی کردوو.

(چرا) گوئی:

- بیریکی لی ده که مه وه. شه که تی له شم ده رچوو. لاقم هیزی تی
که پراوه ته وه و ئیتر شه لینم نه ماوه.

دایه سه ری له په نجه ره یه کی داروه ده ره یینار گوئی:

- تیشته حازره. وه ره پاروو زادیك بخۆ.

(چرا) چووه ژوورده. دایه یهك سینی پر نانی تازه و په نیرو سهرتویی
ناماده کردبوو. (ناوخاس) دهرگای کردهوه. مریشکیکی قهلهوی پی بوو.
پیی بهستبوو. فرپی دایه ناو ژووری و گوتی:

- خواردنی نیوهپرمان مسوگره بوو. ریویش زات ناکا به رژی نیوهپر
مریشک له ناو کولیت بدزی، فایدهی چیه؟ دایه قه درم نازانی!
(چرا) پرسى:

- مریشکی خه لك نه بی؟!

- خه لك مریشکی له کوی بوو؟ خه لك مریشکی نییه تا لییان بدزن.
ئه مه مریشکی ناغایه، دور هوقه گوشتی تیدایه!

(چرا)، که تیشتی خوارد، له جیی خوی هه ستاو به (ناوخاس) ی
گوت:

- له رکی (کیتابعه لی) هه موو گیانم ناگری تی بهر بووه. شهوی دی
خه نم به (ناهوو) وه دی. ناگرم تی بهر بوو. به چاو پیی گوتم:
- ههسته، یاللا ده ههسته...

چهند جاریک له خه و راپه ریم. بی شه ره فهی زور به نامهردی (ناهوو) ی
کوشت! ئیستا گورگی (مادیان کۆ) له ت و په تیان کردوه.
دایه له ژووره که ی دی گوتی:

- (خوش قه دهم) نه وهنده له (ناهوو) که متر نییه.

(ناوخاس) گوتی:

- نیوهپر پارووه نانیك بخوو بهر بهری رژارا، که (فه پوخ خان) به ره و
(ستاره سوز) که وته ری، له ناو گه لی بچو به رایبی و برۆ (ستاره سوز) و

به رۆکی تهو نامهرده بگره. ته گهر رپيم بدهی منیش له گهلت دیم، له نار
بیشهی خوارگهلی به ته سپه وه چاره پیت ده که م.

(چرا) گوتی:

- باشه... به یه که وه ده چین!

(۹)

(فەروخ خان) لە گەڵ چەند سوارێك لە گوند دەرچوون. رینگا تەر بوو. تەبارە گەنم لە هەردوو بەری رینگا کەرویشکەى دەکرد. (مەشەدی مەحمود)، کە تەمەنى چل و پینچ سال بوو، بە سواری ئەسپێکی بۆر، شان بەشانی (فەروخ خان) دەڕۆشت. (مەشەدی مەحمود) جلهوی ئەسپەکەى توند کرد و پرسى:

- شەو دەمیینەو، یان دەگەرینەو؟!

(فەروخ خان) گەرۆوی خۆى خۆش کرد و گوتى:

- شەو دەمیینەو! (سادیق خان) نیازی وایە لە گەڵ چرا پێك بێتەو بە سەبر کاوی خۆى لى بگرى. لەوەتى (چرا) داویەتە کىو، خەلكە کە هەموو هەلگەراونەتەو. بیستوومە لە گوندیکا لای خەلك گوتویەتى:

- زهوى هى ئەو کەسە یە دەناوی دینى!

دابەشکردنى زهوى! تا ئیستا کەس شتى وای نەبیستوو!

خەلك ئەوئەندە شعورەیان نییە ئاودەستیک بۆ خۆیان دروست بکەن،
نازانن مەسینە بە دەستەو بەگرن، چۆن دەتوانن زەوی بەرپۆه ببەن! تف لە
خۆت و مەزەبت!

(مەشەدی مەحمود) ئاوی لووتی بە دەسەسپێکی چوارگۆشە سپی و
دەسەسپەکە ی لە ناو گیرفانی پالتۆی ناو گوتی:

- لە چیا بیتە خوارەو کەس لە دووی ناروا. ئەو هەوا یە کە و جارێ
لەسەری داو.

سوارەکان بە بەرزاییە کدا هەلگەران و لە گەلییەکی سەوزو خۆشی پر
باخی زەرەلوو چنارستانی پەرت و بلاودا پیچیان کردووە. رێگا کە بەسەر
پردیکی داری بچووکێ سەر رووباریکی بچووکدا دەڕۆشیت و هەورازیکی
رکی دەبری و لەولاو بەرەو (ستارەسوز) دەبوووە کە دەنگی سەگۆرە ی لی
دەهات.

(فەرۆخ خان) پیش هەموویان لە پردە کە پەرییەو و سوارەکانی تریش
دوابەدوای ئەو پەرییەو. (خۆش قەدەم)، کە لە پردە کە پەرییەو،
حیلانیدی. (فەرۆخ خان) ئەسپە کە ی دەنگ داو سەرنجی برییە ئەو
پەرژینە ی (چرا) لەودیووە سەری بلند کردبوو. (چرا) بەسەر پەرژینە کە دا
بازی داو لولە ی تەفەنگی لە (فەرۆخ خان) راگرت و بە دەنگی بەرز گوتی:

- کۆرپی باش، دوای نیوەرۆت باش، ئەسپێکی چاکت لە بنە، ها؟

کۆیخا لەبن لیوانەو بە پستەپست گوتی:

- (خان)، ئەو (چرا) یە...

(فەرۆخ خان) گوتی:

- برا، ئەو لىرە چ دەكەى؟

(چرا) گوتى:

- (كىتابەلى) كىخوای برادەرت (ئاهو) ئەسپى كوشتم. بىئ
ئەسپ ماومەتەو.

تۆ ئەسپى باشت ھەن، ئەم ئەسپەيان بۆ منە.

(فەروخ خان) گوتى:

- ئەمە ھەر ھىچ نىيە! لەباتى يەك ئەسپ، يەك رەو ئەسپت دەدەمى!
وەرە با بە يەكەو بەچىنە (ستارەسوز)، (سادق خان) دەيەوئ لەگەلت
ئاشت بىتەو... تۆ وەكوو برامانى. ئىشى زەمانەيە، قەزاوقەدەر واھات
باوكمان بە دەستى تۆ بكوژرى و (مادىيان كۆ) بە خوئىنى زۆراب رەنگ
بىئ... چار چىيە؟

(چرا) سەيرى سوارەكانى كرد، ھىچ دەنگيان لىو نەدەھات،
رەنگىكان دەھىناو رەنگىكان دەبرد. ددانى لە سىئلى گىرکردو گوتى:
- من كابرەيەكى قاچاغم... ھەلۆ لە چيا بگرنو بىخەنە ناو ژوورى
زىرپىن، لە خەفەتان دەمى. تا ژمارەيەكى زۆرى خەلك رەنج بەدەن و زەھمەت
بكىشنو ژمارەيەكى كەم ھەر مەفتەخۆر بنو ھەر پال بەدەنەو، كەسانى وا
ھەر دەبن لەم لاو لەولا دژى ئەم بارودۆخە راپەرن. منىش نەبم يە كىنكى
دىكە ھەر دەبى... فەرقى چىيە؟

ئىنجا چوو ھىدى لوولەى تەفەنگى لە رانى (فەروخ خان) راكردو

ئەمىرى پى كرد:

- وەرە خواری!

به دهسته که ی تریشی نیوچه وانی (خۆش قهدهم) ی لاواندهوه و گوتی:

- چوارپی، من (چرا)م...

(فهروخ خان) و کوپخا، له ئهسپه کانیاں دابه زین. (فهروخ خان) سواری

ئهسپی (مه شهه دی مه حموود) بوو و گوتی:

- (چرا) خۆت ده زانی ئیمه دوژمنایه تیمان له گه ل تۆدا نییه،

وازیینه... وهره وه سه ر مال و ژیا نی خۆت... دایکه پیره که ت به و ئاخیری

عومره به ته نیا جی مه هیله...

(چرا)، که به شهوق و خۆشی ته ماشای (خۆش قهدهم) ی ده کرد، گوتی:

- له زاری من به (سادی خان) بلێ: تا له م ناوچه یه ژماره یه ک ئارهق

برێژن بو ئه وه ی ژماره یه کی تر به ری په نچ و ماندوو بوونیان بخۆن، (چرا)

تفهنگ دانانی!!

(چرا) ئه مه ی گوت و سواری (خۆش قهدهم) بوو. خۆش قهدهم زین و

ته داره کیکی جوانی لی بوو. چاره پیری کرد تا سواره کان به سه ر گرده که

که وتن و ئاودیو بوون. (ناوخاس)، به سواری ئهسپه که یه وه، به پیکه نین

پهیدا بوو. (چرا) گوتی:

- رازی، هه ر ئیستا بچینه ناو دی؟ باوه ر ناکه م تیک گیر بین. هه م

سه ریک له دایکم ده ده یین و هه م...

(ناوخاس) گوتی:

- هه م به رۆکی (کیتابعه لی) ش ده گری!

که به سه ر گرده که که وتن، (ستاره سوز) ده رکه وت. زه لام لی ره وله وی له

ناو شیناییان ده گه ران: وینجه یان ئاره ده دا، سی په ره یان په باس ده کرد. کچو

کورپی بچکۆلانه له دهو رووباره کان له پوونگه و گیای خواردن و خوشبۆی دیکه ده گه پان. کورگهل بو چینی تمشک و گوئه زهرده و کنیوال به داوینی چیا ودر بیوون. که ئەوان له گرده که شوپوونه وه، دیتیان سواره کانی (فەرۆخ خان) چوونه ناو دی. چەند که سیك له بن دارگوێزه کان و له سهەر کانی سپی دانیشتبوون ته ماشایان ده کردن. یه کیکیان خالۆی خوێ بوو. (چرا) له سهەر ئەسپ سهلامی له خالۆی کرد، ئینجا دابهزی و باوهشیان به یه کدا کرد. خالۆی له خوشییان فرمیسکی له چاو هات، ددانه رزیوه کانی گر کرده وه و گوتی:

- (چرا) ... (چرا) ... تو به رهبابی ئیمه مانانت سهربلند کرد ... چاکت کرد هاتی، دایه نه ساخه. برۆ سهریکی لی بده. گوتیان تو یان کوشتووه نه و بی شهرفانه!

گه نجیکی موو زهرد، کراسیکی سپی چلکنی له بهر بوو، به پهروشه وه ته ماشای (خوش قهدهم) ی کرد و گوتی:

- دیاره خه بهری کوشتنی (ناهوو) راست بووه! ده لێن (کیتابعه لی) به خه نجهر ورگی درپوه! نه سپیکی حدوود بوو!
(چرا) گوتی:

به لئی ... (ناهوو) یان کوشت!

گه نجیکی دی، که چاو یکی کویر بوو، گوتی:

- پیلانی دزینی فیشه که کان و ئابلووقه ی ئەم دواییه ش هه مووی له ژیر سهری (کیتابعه لی) دابوو. (سادیق خان) بیست هکتار زهوی دهو رووباری داوه تی. چلکار خوړی پیس و خه لیس!!

(ناوخاس) پرسى:

- خراب نىيە بەم رۇژاوايە دەچىنە ناو دى؟

خالۋى (چرا) گوتى:

- كى حەددى ھەيە دەستتان لى قىت كاتەو؟ (سادق خان) بۇ

دەستگىر كىردنى تۆ، ناردوويە تىيە لاي نايىسى حكومەت بۇ ئەوئە تىپى

جەندرمە بنىرىتتە فرىاي.

(چرا) و (ناوخاس) خاتريان خواست و بە غار روويان كرده دى.

سەربانە كان رەش دەچوونەو ھەو خەلك و عالەمەى وەستا بوون

تە ماشايان دە كىردن. (چرا) سەرى ئەسپە كەى بۇ لاي مالەو وەرسووپاندى.

پىا بوون. (ناوخاس) لەبەر دەرگا مايەو وە (چرا) تەفەنگ بە دەست چووە

ژوورەو. لە ھەژمەتان ھەموو گىانى دەلەرزى. بەوى بايە دايتتەو راپەرى

حەوشە ماچ بكا. دەرگا دارەكەى حەوشە و كارىتە رزىوہ كانى بان و فانوسى

بچووكى كوژاوە و ئەو داسەى بە قوژبنىكەو ھەلواسرابوو، ئەو بىلەى لە

كونجىكى حەوشە كەوتبوو، ئەو مريشكە خەنەبىيەى لە ناو پەين پىكۆلى

دە كىرد، ئەمانەى لەلا ھەموو وەكوو خەونىكى خۆش و بەتام وابوو. بە

حەسەت بوو بيانىنى. حەوشە دللى دەگوشى و خانووى قور دللى تەنگ

كىردبوو. خانووە كە بۆنىكى تايىبەتى لى دەھات: بۆنى غوربەت، بۆنى پاش

نىوەرۆى غەمگىنى زستانە، بۆنى رزىوى لى دەھات. لە حەوشە تىپەرى.

گوپى لە قارەقارى بزنە رەشەكەى بوو. ھەناسەبەكى قووللى ھەلكىشاو

دەرگای ژوورەوئە كىردەو. داىە لە ژوورەو بوو. پشتى لە جاران كۆمتر ببوو.

پشتی لهو بوو، تهشی دهپرست. دایه بی تهوهی سهری بلند بکا، به
دهنگیکي باریک گوتی:

- (رهشید)، کورم! ده وږه له تهنیستم دانیشه. دهلین (چرا) گوللهی
پئی کهوتووه، جدرگم، باوږ دهکهی (چرا) بمړئ؟ (کیتابعهلی) نهونده
لهسدر یهک درۆ هه لده بهستی تا ناخیری دایه له خهفته تان ده مړئ. هدر
خه بهر دهنیرئ (چرا) مردووه!

(چرا) له رکان گهرووی گیرابوو، فرمیسکی له چار دههاتر به باشی
قسه ی پئی نه ده کرا، هاواری کرد:
- دایه ...

دایه تهشی له دهست بهربووه سه رکۆشی. سهری به خه م و خه فه ته وه
لهسدر ملی لهرو لاوازی سوورپاند. یه که م جار به ترسو بی باوږی و پاشان
به نومیدو غه مباری، ناوړی دایه وه. که چاوی به (چرا) کهوت، دهستی، که
هدر نیسک و پیستی وشکی لی ما بووه وه، بهرز کرده ناسمان و قیژاندی:
- یا حوسیینی مه زلووم! ده بی راست بی ته وه (چرا) یه له بهر چاوم و
خه ون نه بی!

(چرا) هاواری کرد:

- دایه! ته وه منم من! خۆم... خه ون نییه ده بیینی. من (چرا) م،
(چرا)!

بو دایکی چوو. دایه له شوینی خۆی راست بووه وه و (چرا) خۆی به
باوهشی دادا. دایه به دم گریانه وه روومه تی ماچ کرد، نیوچه وانی ماچ

کرد، چاوه‌کانی ماچ کرد. (چرا) له باوهشی دایکی هاته دهرده. دایه تازه نیمده‌ریکی دروست کردبوو، (چرا) له‌سه‌ر نیمده‌ره‌که دانیشته و گوتی:

- ودره دانیشه... چا لی مه‌نی... من ئیشم هه‌یه، دهمه‌وی برۆم!
دایه گوتی:

- ماندووی... لیگه‌ری با چایه‌کت بو دهم بکه‌م.
(چرا) گوتی:

- سبه‌ی سهرت لی دهمه‌وه. ئیسته ودره دانیشه!

دایه ده‌سته نوینیکی بلند کردو له‌به‌ر پشتی چرای دانا، گوتی:

- (سادیق خان) ده‌یه‌وی تو له‌گه‌لیا پیک بیته‌وه، بو ئه‌وه‌یه‌تی راتکیشتیه‌وه ناو دی. ئه‌مانه وه‌کوو مار وان. ئه‌و هه‌رگیز خوینی بابو برای خۆی له‌بیر ناکا. هه‌ر دهرفه‌تی بو بره‌خسی پیوه ددا. پیی هه‌لنه‌خه‌له‌تی، مه‌سه‌له‌ت له‌سه‌ر خوینی باوکت نه‌که‌ی... ئه‌وانه ده‌ستی خۆیان بیینن، پارچه‌ پارچه‌ت ده‌که‌ن... گورگ هه‌ر ئه‌وه‌نده گورگه‌ تا له‌ چیا‌یه، ئه‌گه‌ر ده‌سته‌مو ببی هه‌زار ئاین و ئۆینی لی دادمه‌زرینن و هه‌زار حیل و حه‌واله‌ی لی ده‌که‌ن!

(چرا) چاوی بریبوو ده‌می دایکی و هیچ قسه‌ی نه‌ده‌کرد. دایه باسی شینایی بو کرد، باسی بزنه‌که‌ی بو کرد که تازه زابوو، باسی خه‌لکی بو کرد که به‌دزی هیلکه‌و گوشت و رۆن و که‌ره‌ی بو دینن، باسی ژنانی ناوایی بو کرد که به‌بیانوی جو‌راو‌جو‌ر دینه‌لای و دل‌ی ده‌ده‌نه‌وه. باسی (مامه‌حه‌یده‌ر)ی کرد که چووبوو شارو چه‌ند مه‌تر قوماشی بو هینابوو، باسی (ره‌شید)ی بو کرد که وه‌کوو چاوه‌کانی خۆی خوشی ده‌وی. (چرا)ش

به كورتى بۆ دايه‌ى باس كرد چۆن (كىتابعه‌لى) (ئاھوۋى كوشت و چۆن
كهوتە تەنگانە و ئەگەر (رەشىد) نەيگە يشتايە و فيشه‌كى بۆ نەھيئاىە ،
تى چووبوو.

دايه ، كه ئەم قسانەى بيست ، گوتى :

- مەگەر (رەشىد) جيگاي تۆ بگريته‌وه... تا ئيستا بيست جار هاتۆتە
لاى من و قەت نەيگوتووہ فيشه‌كى بۆ تۆ هيئاوہ... هيچ قسەى نە کردووہ...
دەرگاي ژوورده كرايه‌وه و (رەشىد) بە پى خاوسى بە ژوورى كهوت.
خۆى بە باوہشى (چرا) دادا. (چرا) نيوچه‌وانى ماچ كرد و گوتى :

- پالەوان چۆنى ؟

(رەشىد) پيئكه‌نى و گوتى :

- ھەموو خەلك لہ بەردەرگا كۆبوونەتەوہ ، دەيانەوى تۆ بيينن...
ھاوپرېكت لى ناگه‌رى كەس بيته ژوورده. باركم دوو رۆژە چۆتە (پايزاوہ)
سەريك لہ مالى مامم بدا. مامەم گوتويەتى تفەنگيكي بچووك بۆ
رەشىد پەيدا دەكەم.

(چرا) لہ جيگاي خۆى ھەستايەوہ و گوتى :

- دايه ، با من بچمە دوو تاقىبى (كىتابعه‌لى)... لەمەودوا بە تەنيا
جيت ناهيئلم. (رەشىد) بە دەنگيكي بەرز گوتى :

- (كىتابعه‌لى) ھەر ئيستا سواری ئەسپە رەشەكەى بوو ، بەرەو گەلى
تېى تەقاند.

(چرا) لەگەل بيستنى ئەم قسەىە ، دەستى دايه تفەنگ و بۆى دەرچوو.
خۆى گەياندە (ناوخاس). هيچ گويى بەو خەلكە نەدا كە لەوى خر

بېونەوۋە دەيانەويست قسەى لە گەل بکەن. سواری (خۆش قەدەم) بوو. بە
(ناوخاس)ى گوت:

- (کیتابەلى) لە چنگمان دەرچوو، راکە تا درەنگ دانەھاتوۋە.
(ناوخاس)، بە تى چار تەماشای چەند کچىكى گەنجى دەکردو
ئەوانىش بە خۆشى و شادى سەيرى ئەمیان دەکرد. ئەويش بە چاپوۋكى
خۆى ھەلدايە سەر ئەسپەكەى و سنگى دەرپەراندو تىلاكى خوارد کردو بە
قونداغەى تەفەنگ لە رەفيسكى ئەسپەكەى دا. خەلکەكە درپان داو رىيان
بۆ کردنەوۋە سوارەكان لە گوند دەرچوون. كە گەيشتنە دەشتى ھەراو،
دیتيان سوارىك لە گردەكە ئاوا بوو. لەبەر چار بزر بوو. (چرا) بە دەنگى
بەرز گوتى:

- دەچىتە (پایزاوہ)، لای ئەحمەدپاشا... ئەگەر خۆى بگەيەنیتە دى،
ئەستەمە دەستمان بە يەخەى بگا... سەد كرىكارو نۆكەرى فەرمانبەردار
لەسەر خوانى ئەحمەد پاشا دەلەرپىن و ئىش دەكەن. (ناوخاس) چوار نالە
ئەسپى لنگ داو ئەسپ تۆزو گەردى لە ژىر سم ھەلدەستا، گوتى:
- لە ناو گەلى بە گىرى دىنين... زۆر لىمان دوور نىيە.

(خۆش قەدەم) ھەر دەتگوت بالى دەرکردوۋە، ئەوئەندە بە خىرايى غارى
دەدا. ئەگەر دەستى بکەوتايە ناو قۆرتىك و بەربىايەو، سوارەكەى ھەپروون
بە ھەپروون دەبوو. سوارەكان، كاتى لە دامىنى گردەكە پىچيان كەردەو،
دیتيان (کیتابەلى) شۆرپوۋەو ناو زارگەلى. ئەو گەلىيەى لە پىشيان
بوو، لە راستیدا جەنگەلىكى بچووك بوو. چەند جۆگايەك بە ھاشەھاشو

خوره خوړنکی ترسناک به ناو درهختاندا دپرویشتنو له رووباری
(گاورود) یان ده کردهوه.

پیره داربه پرووی نه ستور، دارتوو، (کی کپ) و (ورم) و گولابی سهریان
له کوشی یه کدی نابوو.

جدهنگه لکه له هندی جینگا نه ورنده تهنګو تاریک بوو، پیار که
دهچووه ناروی ترسو سامی لی دهنیشت. چند بزنه پریهک به ناو درهختاندا
دپرویشتنو دچووه نارایی (پایزاه). (پایزاه) له پشت نه و جهنگه له
که وتبووه دامینی چیا یهک. سواره کان گه یشتنه زارگه لی. دابه زینو
راوستان. (چرا) دهستیکی به ملی (خوش قدهم) داهینا، که له نارقه
هه لاتبوو، له پر گوتی:

- (ناو خاس)، شتی هیه دهموئ بیلیم، دهموئ (کیتابعه لی)
نه کوژم!

(ناو خاس) به سهرسورمانه وه ته ماشای کردو پرسی:

چون؟ ... باش تی نه گه یستم!

(چرا) گوتی:

- بیگرم دهستو پینی دهبه ستم و به دارکاری پشتی هه موو ده که مه
برین. نه وسا شهوو روژیک به تینویتی و برسیتی به درهختیک هه لیده واسم.
پاشان دیم دهست و پینی ده که مه وه و ده لیم: برؤ... جاریکی دی پلان له دژی
(چرا) نه کیشی و ته لهی لی دانه نیته وه، هدی ریوی هیله باز!!

(ناو خاس) گوتی:

- چۆنى بە چاكى دەزانى با وا بى... ئەۋەى من دەمەۋى ئەۋەىيە كە
ھەمىشە لاي تۆ بىنمەۋە، لاي تۆ بىم. لە مريشك دزىن بىزار بووم. ئابرووم
چوو. ئەمىرۆ كچە كان بە جوړى تەماشايان دەكردم، خوشم نازانم چەند
خوش بوو!!

ھەر بزانە بەو نزيكانە ناوم بوو بە ويردى سەر زمانى خەلك و دەلىن
(ناوخاس)ى كورپى جوامير قاچاغ بوو و داويە تە كيو.
بە يە كەۋە دەچىن مالى ئاغايان تالان دەكەين.
ھەر دوو سوار جلهۋى ئەسپە كانيان گرتو بە ناو درەختاندا پىچاوپىچ
رؤيشتن، (چرا) گوتى:

- خوئشى لە پەنا درەختان نەشارد بىتتەۋە و دەست بۆ تەنگ ببا؟!

(ناوخاس) زەردەخەنەيەكى ھاتى و گوتى:

- گومانم بۆ شتى وا ناچى... زات ناكاشتى وا بكا... ئەو دەيەۋى بە
ھەر جوړى بى پيش رۇزاۋا خوئى بگەيە نىتە (پايزاۋە). ئەھمەدپاشا پەناي
دەدا.

سمۆرەيەك لەسەر چلى دار گويىكەۋە بازى داىە سەر چلى دارىكى
دى و بە چاۋە زيت و جوانە كانى سەيرى كردن. چۆلە كە جريۋە جريويان بوو.
خۆر لە چلە پۆپەي درەختانى دەدا. ئەسپە كان وەستان و لموزيان لە نار ئارى
جوگا نا. كە تىر ئاۋ بوون، كەوتنەۋە رى.

(چرا) پرسى:

- ھەز ناكەي بىي بە ساحىب ژن و مندال؟ ئىستا كاتى ژنەينانتە!
(ناوخاس) گوتى:

- له (ستاره سوز) کچی دلی لی سهندووم. ته گهر رازی بی من له چیا
میمنه وه، ده بیمنم... حفته ی یهك دوو جار سه ری لی ده ده م و نه وه ی تریش
به م ناوایی و به و ناواییدا ده سوور پیمه وه.

(چرا) په نجه ی بو بز نه ری به رده میان در یژ کرد و گوتی:

- شوونمان بزر نه کردووه. له وه ناکا زور لیمان دوور که وتبیته وه.

خه ریک بوون له کوتایی جه نکه له که نزیك ده که وتنه وه که ته قه ی
گولله یهك هات و له گه ل ته قه که (ناوخاس) قیژه یه کی وای لی هه ستا
هه موو بالنده ی سهر داره کان هه لفرین. (چرا) جله وی نه سپه که ی به ره لا
کرد و خوئی به عهردی دادا. (ناوخاس) گولله ی به سهر دلی که وتبوو. ورگی
خوئی گرت و پشتا و پشت گلور بووه وه سهر ته پاشه سه وزه کانی ناو جه نکه ل.
خوینی له ده می ده هات و رهنگی شین هه لگه پابوو. پیچی ده خوارده وه و
په لی ده کوتا.

(کیتابعه لی) له پشت دره خته چره کانه وه دهنگی به رزبووه وه:

- هو... کوری (که ره م)... له جیی خوت نه بزووی، ده تکوژم... جله وی

نه سپه که ت بگره و برؤ دوو ئیشی خوت... تفه گه که یش له وی جی بیله.

(چرا) له بهر رق و قین رهش هه لگه پابوو. قه پی له لیوی گیر کرد و

مته قی لیوه نه هات. هه ولئی دا بزانی (کیتابعه لی) خوئی له کوئی

شاردوتته وه. نه سپه کان له گه ل دهنگی ته قه بزبوون و به یه که وه هه لاتن بو

لایهك. (ناوخاس) له دهنگ و سه دا که وتبوو، جوولئیشی نه مابوو. خوین

له سنگییه وه ده هات و گیای سوور ده کرد. (چرا) ته قه ی له تفه نکه وه

هیئا. گولله یهك له ته نیشتی به عهرز که وت و گولله یه کی تری به دوا دا

هات، به لām نه يانپيكا. له په ستا دهنگي (ناوخاس) ي له گويدا
ده زرنگايه وه و دلي پر ژان ده کرد: (ده مه وي هميشه لاي تو بمينه وه، لاي
تو بم. له مريشك دزين بيزار بووم).

له دلي خويدا گوتي: (چ جه وابي (جهيران) بده مه وه؟ چ به (جهيران
بليم)؟ نالي له وي چت ده کرد؟ نه ي خودايه... نه ي خودايه... (کيتابعه لي)
له دهستم دهر نه چي... يا نه بوولفه زل. يا تيمام ره زا... تازه رووم نايه پي
باويمه ماليان...).

(چرا) چووه په نا قه دي دارگويزيک. جيزه ي گولله يه ک هات و له شويني
تفري دره خه ته که ي هه لدا. (چرا) جي خوي گواسته وه و به په شوکاوي و
پشت کوماوي چوو خوي له په نا ته راشيک شارده وه و له پشت گابه ردیک
دامه زرا. دلي لي دده او له رکان ليوي خوي ده گه ست. فيشه کي خسته بهر
تفه نگه که ي و گولله يه کي تري هاويشت و سه نگه ري گواسته وه شويني کي
تر. هه ر گولله يه کي ده هاويشت، ده سته جي شويني خوي ده گوړي. لاي
(کيتابعه لي) ش ته قه نه ده وه ستا. (چرا) نه يده زاني غه نيمه که ي نه وه نده
زيره ک و به نه زمونه. بالنده له جريوه جريو که وتبوون و به خيرا يي به و
ناوه دا تيده پهرين. (چرا) ته قه ي راگرت. ده يزاني نه گه ر تا سبه ينيش، بي
نامانج ته قه بکا، هيچ نه نجامي نابي.

(چرا) دواي نيو سه عات چاوه پرواني و هه راساني، له هه شارگه که ي
هاته دهره وه. قيروسي اي لي کرد و قيت قيت رو يشت. خوړ رهنگي چو بووه وه و
زرده پهر چله پوپه ي دره ختاني نارنجي کرد بوو. به وريايي چهند هه نگاويک
رو يشت و گه يشته چولا يي پشت جهنگه له که و (کيتابعه لي) بي ني به

سوارى ئەسپە كەي بە چيا ھەلڭدە گەپرا. (چرا) قۇنداغەي تىفەنگى لە شانى
گىر كىردو كە پەنجەي لە پەلاپىتكە بزاوت، ئەسپ سوارە كە لە پەنا تىشە
شاخىكى بەرز بىزىبوو. (چرا) زانى بە پى ناگاتە (كىتابەلى). گەپرايەو
بە غارە غار كەوتە سۇراغى ئەسپە كەي. (خۇش قەدەم) لە لايە كەو لە گەل
ئەسپى ھارپى ناكامە كەي بە يە كەو دەلەو ەپران. جەلەوى ئەسپە كەي گرتو
كە گەيشتە نىزىك تەرمە كە داھاتەو ە تەرمى (ناوخاس)ى لەسەر دەست
بەلند كىرد، بەردى، لە بن گابەردى شاردىيەو ە بە گىاوگۆلى جەنگەل
دايپۇشى و لەبەر چا و بىزى كىرد. چەند گابەردىكى ھىناو لەسەر
گىاوگۆلە كەي دانا بۇ ئەو ەي مەيتە كە نەبى بە خۇراكى جانەو ەران تا
دەرفەتتىك و ەردە گىرئ بۇ ئەو ەي مەيتە كە بباتەو ە تەسلىمى دايك و باوكى
بكاتەو ە. تىفەنگى (ناوخاس)ى لە زىنى (خۇش قەدەم) بەست و كە لە
جەنگەلە كە ھاتە دەو ە، سوارى ئەسپە كەي بوو، ئاوزەنگى لىدا.
ئەسپە كەي غارى داو لە دامىنى گىردىكى نزمەو ە بالاي چيا بوو. ئەسپى
(ناوخاس)ىش بە دوويدا رايدە كىردو ناو بەناو دەپچىلاندى.
شەو بالى بەسەر دەشت و كىودا كىشاپوو. مانگ بە دەو ە نەبوو.
(چرا) ناچار بوو غارى ئەسپە كەي كەم كاتەو ە. كە گەيشتە سەر
بەلندايبەك ترووسكەي چراي (پايزاو ە)ى لى دەركەوت. ئەسپە كە ھەلبەزى و
بەرو ە دى نشىوبو ەو ە. (چرا) رقىكى وای لە دلدا دەجۇشا، ئەگەر
ھەلبچووبايە و دەربووايە، بەرزەفت نەدەبوو، يەك گوندى لە ئاگرو خوین
ھەلڭدە كىشا. وە كوو شىرئىكى برىندارى پىكرا و دەينەراندىر جوینى دەدا.

به كه م و په ست و نه شيار باسى خو ى ده كرد و ئاوزهنگى توندى له
ئەسپه كه ى ددها. ئەسپه كه يش به هه موو هيئزى خو ىه وه به ره و دى رايده كرد.
لالغاوى هه موو كه فى دهر دابوو.

(۱۰)

(کیتابعه لی) دهستی نه حمده پاشای ماچ کردو چوو له قوژبنیک
دهسته و نه ژنو دانیشته. نه حمده پاشا زرده یه کی هاتی و گوتی:
- رهنگت په ریوه، ده لئی له مهیدانی شهر هاتوویتته وه!
(کیتابعه لی) گوتی:

- قوربان، (سادی خان) نه م ئیواریه رهوانه ی کردووم پیتان رابگه یه نم
نه گهر بکری سبه ی شهو ته شریفان بچی بو (ستاره سوز). وا دیاره ده یه وئ
له باره ی (چرا) وه قسه تان له گه ل بکا. خه ریک بووم له گه لی رت ده بووم،
(چرا) م بینی، خووم له په نا دره ختیك شارده وه. (چرا) که وتبووه دوو
ریبواریک. ریواره که ده یه ویست خو ی له جیگایه ک بشاریتته وه، به لام نه و
نامه رده تفهنگی لی راگرت و جیی پی کرده نه و جی. نازانی کابرا چ به ژنو
بالایه کی هه بوو؟!

نه حمده پاشا پرسى:

- له پیاره کانی خو مان بوو؟

- نه خيّر قوربان، نه مناسی. منیش ترسام و سواری ئه سپه کهم بووم و به غار به ره و دئ هاتم. خهريک بووم به سهر چيا ده که وتم چند گولله يه کی به منیشه وه نا. خوا کردی گولله کان له ده وروبهرم به زهوی که وتن. ئه گهر نهختی درهنگتر بچوولابام کونکونی ده کردم. ههر بزانه گه یشته ئیره.

قاسم، گه نجیکی بالابه رزو ئه سمهر بوو، شوینی سووتانی به نیوچه وانه وه بوو، به دهنگیکی پر رق و کینه گوتی:

- ئه گهر تا زوه له ناوی نه بهن، ئاگر له هه موو ديهاته کان بهر ده دا. خه لک ده لاین پيش چند رۆژی، له گوندیک، به تۆبزی ده ستریری کردۆته سهر کچی تا قانه ی پیره میردیک.

(فه تح ئیلا)، که دوو برۆی پرو په یوهستی هه بوو، به دهنگیکی گری گوتی:

- گوايه ديه وئ زهوی به سهر خه لکدا دابه ش بکا...

ئه جمه دپاشا جگه ره يه کی پيچراوی داگیرساندو به ئاوازیکی که رخ گوتی:

- قسه ی ئه م (چرا) يه بوئی کفری لی دئ: زهوی ده بی دابه ش بکری؟! هه!! تا ئیستا هیچ پیغه مبه ریک قسه ی وای نه کردووه... له وه تی دونیا دونیا یه، زهوی ههر مولکی ئاغا بووه. (چرا) خه ریکه له دین ده رده چی. ده بی تا زوه ره گو و ریشه ی له زهوی ده ربکیشن، خواش پیی خوشه!
(کیتابه لی) گوتی:

- ده بی ئیستا گه یشتیته ئاواپی. ئه مشه و ههر ده مکوژی!
ئه جمه د پاشا به توورپی گوتی:

- تۆ بە جۆرىكى وا قسه ده كەى وەك ئەوہى من داوہلى سەر جۆخىن بم!
ئەو فیتنەى بەرپا بووہ ھەمووى لە بن سەرى (سادق خان)ە. (سادق
خان)، ئەگەر بەقەدەر دنكە جۆيەك غىرەتى ھەبايە، رۆژى يە كەم
دەستگىرى دەكردو يەك سەماوەر ناوى كولاوى لە گوئى دەكردو تەرمەكەى
وہكوو سەگ فرى دەدايە بەر چاوى خەلك.

(ئەحمەدپاشا) رەنگى سوور ھەلگەرابوو، بە (قاسم)ى نۆكەرى گوت:
- ياللە ھەستە، سى چوار كەس لەگەل خۆت ببە، بە ھەر جۆرى بى
دەبى تا چەند سەعاتى ديكە بە زىندووى، يان بە مردووى تەسلىمى
بكەى. قاسم قىت بووہو گوتى:

- قوربان، (چرا) مەگەر بە فىل بگىرى! پىلاننىكم بۆ دارشتووہ،
ھەرىت دەدەمى ئەمشەو بە دەست و پى بەسراوى تەسلىمت دەكەم.

- ئەگەر بە زىندووى دەستگىرى بكەى، مولكى (سىاتەپە)ت
پىشكەش دەكەم. دەمەوى لە (سادق خان) بگەيەنم كە بە كەلكى ھىچ
كارىك نايەت. بىستووہ (سادق) پاش ملە گوتووويەتى ئەحمەدپاشا بە
سەر رەعيەتەكانى راناگات و ئەوئەدى تريك كىشاوہ لە مشك ترسنۆكتر
بووہ. ئەم رسوايىہ (سادق خان) ناويەتەوہ، ھەر بزانه لەو رۆژانە خەلكى
لىنى ھەلگەرانەوہو بە سووك و سانايى لە دى وەدرەيان نا... پاشانىش نۆرەى
من دى.

(قاسم) و (فەتخ ئىلا) چوونە دەرەوہ بۆ ناو ھەوشەى گەورە. (قاسم)
(فەتخ ئىلا)ى بردە قوژبنىك. بە وردى چاوى لە دەوروبەرى خۆى گىراو بە
دەنگىكى ھىدى و لەسەرەخۆ گوتى:

- ئىمە ئەگەر سەد نەفەرىش بىن، لە خۆبە كوشتدان زياتر هيچمان لە دەست نايە. من پىلانئىكى دروست و باشم داناوہ. تا من دەچم فیتە بە دەورئىك بە ناو ديدا دەكەم، تۆ برۆ سى چوار پىاوى جى برۆا لە گەل خۆت بىە و تەفەنگ بە دەست لە ناو تەويلەى (خان) ئىشك بگرن. پەتىشتان لە بىر نەچى. ھەر دەرگای تەويلە كرايەوہ، من ديمە ژوورەوہ و (چرا) یش بە دوومدا دى. سى چوار كەستان بکەونە سەرى و دەست و پىي بىەستن. ئەگەر پىلانە كەيشم سەرى نەگرت. ديم تاگادارتان دەكەمەوہ.

(قاسم) و (فەتەح ئىلا) دەرۆزەى گەورەى قەلايان كەردەوہ و ھەر يەكە خۆى خزانە ناو جەرگەى كۆلانئىكەوہ. (قاسم) بە سىمايەكى نووقمى بىر كەردنەوہى قوول، رووى كەردە گۆرپەپانى دى. لە بن داربىيەك راوہستار چاوەرپىي كەرد.

پىاويكى كە ئەگەتى تەفەنگ بە دەست لە پەنا دىوارانەوہ سەرى لەم لاو لەولا ھەلەدە كىشا. (قاسم) پىاوە كەى ناسى و لە حەشارگە كەى ھاتە دەرەوہ. (قاسم) واى پىشان دا لەو ناوہ خەرىكى دەست بە ئاوگە ياندن بووہ و خۆى بە گرىدانەوہى دۆخىنى شەلوارى خەرىك كەرد. ھەر وا بە سەردانەواندەنەوہ بەسەر جوگايە كدا بازى دا، لە بنەوہش تەماشای كابرأى دەكرد و بى ئەوہى گوپى پىي بەدا، دەرۆيشت.

كابرا خۆى لەبەر دەرۆزەيەك شارددەوہ و كە (قاسم) ويستى بە تەنیشت دەرۆزە كەدا تىپەرپىي، لە شوپىنى خۆى دەرپەرپىيە دەرى. دەمى (قاسم) ي گرت و لوولەى تەفەنگى لەسەر پاشەلى داناو گوتى:

- من (چرا) م، مهترسه. چند پرسپاریکت لی ده که م و بو خوت دهرزی.
ئه گهر درۆ بکهی ههر لییره ده تکوژم.

که (چرا) دهستی له سهر ده می (قاسم) هه لگرت، (قاسم) چه مایه وه
بو ئه وهی پیی ماچ بکا. (چرا) لی نه گه راو گوتی:
- خو له نوکه ره کانی ئاغا نیت؟!

قاسم گوتی:

- نه خیر، شوام. ئه گهر پارووه نانیك ده خو م ئه وه سه ده ده قه می سه ری
خه لکه که یه. سه رده می نوکه ر بووم، به لام له بهر ئه وهی ئاغا نیازی له گه ل
ژنو مندالم باش نه بوو، قه لاتم به جیهیشت.

(چرا) پرسى؟

- کابرایهك هه یه به ناوی (کیتابعه لی) ئه مشه و په نای بو ئیره

هیناوه، نازانی چۆته کوئ؟

(قاسم) به دهنگیکی نوکه رانه گوتی:

- با... با... چۆته قه لا... خو ی له ناو ته ویله شار دۆته وه، به لام نه چییه
سه ری، خه ته ره. چه کداره کانی خان ره حمت پی ناکه ن... ئه گه ر به گوئی من
ده که ی برۆ سی چوار گه نجی وه کوو خوت بینه، ئینجا وه ره وه.

(چرا) گوتی:

- خاترجه م به، یان ده یکوژم، یان ده کوژریم. ترسو له رزی پی ناوی.

قاسم گوتی:

- من ده ليم باش نييه به تهنى بجى. ئىستائيش مادام هەر سوورى، من له گه لىت ديم. به ريگايه كى وادا ده تبه مه ناو ته ويله كهس نه زانى... له وانه يه ته ويله يهك دوو ئىشكگرى لى بى.

(چرا) پرسى:

- ته ويله ي (خان) له كوييه؟ زور له ميژه نه هاتوومه ته (پايزاوه).

قاسم گوتى:

- له پشت ئاوايى، له تهنىشت ئاشه كونه كه يه. دوو كهسى چرا به دهست به نزيكياندا تىپه رين، قسه يان پى برين و چوون له ده رگايه كيان داو دواى نه ختى چوونه ژورده وه.

(چرا) گوتى:

- پيش كه وه، من به دواته وه م.

قاسم گوتى:

- ئه حمه دپاشا يه كيكه له و سه گبابانه. خويناى ئه م خه لكه ي مژيوه و له ناو شووشه ي كردوه. ئه گهر كرا زه بريكي كوشنده له ئاغايش بده. زولم له خه لك مه كه.

(چرا) به دلنيايى گوتى:

- به خزمه تى ده گه م. با شه رى (كىتابعه لى) له كۆل بكه مه وه، دلى پرخوين كردوم. له بهر ئه وه دام، له هەر گوندى چهند كورپىكى باش په يدا بكه م و له دژى ئاغا راستيان بكه مه وه. ئه و خه لكه تاكه ي له ژير زولم و زوردارييدا بن؟! به خوا ژيانى مه ر له ژيانى ئه م خه لكه باشتره.

(قاسم) پيچىكى كرده وه بۆ كۆلانيكى ديكه و گوتى:

- ئەگەر رازی بی من لە گەلت دیم. ئەسپم نییه، بەلام تەفەنگێکی

رووسیم هەیه، تەقەتەقێک دەکا.

(چرا) گوتی:

- ئەگەر بکری دوو سی کەسی تریش بە گەل خۆت بەدی باشە. بە

تەنیایی هیچ ناکری. هەر دیتت لەپەر داوەرانه سەر پیاوو غەفلگیریان کرد.

ئەگەر یاریکاریک هەبێ، ئەگەر یەکی هەبێ جیگە ی پیاو بگریتهوه، مردن

زۆر خۆشه، مردن ترسی تیدا نییه. من هاوپییه کم هەبوو ناوی (ناوخاس)

بوو. ئەو (کیتابعدلی) یە نامەردە کوشتی. تەرمە کە ی لە ناو جەنگەل

بەجیما. نازانی کورپکی چەند باش بوو!!

(قاسم) لە بن دیواریکی نزم راوہستار گوتی:

- ئەمە دیواری تەویله کە یە.

(چرا) و (قاسم) بە سەر دیواری کە کەوتن و بە کورپە کوور بانێ

تەویله یان بری و بە نەردەوانیکی داری درپژدا چوونە خوارەوه. ژنیك بە

فانووسیكەوه بە حەوشەدا تیپەری و چوو ژوورەوه. ئەوان وردە وردە لە

دەرگای داری تەویله نزیك کەوتنەوه. (قاسم) دەرگای پال داو چوو ژوورەوه.

(چرا) ناوقەدی تەفەنگە کە گرت و دوابەدوای ئەو پیی هاویشته ناو

تەویله. تەویله تاریك بوو. فانووسیکی کز لە بنەبانێ دەسووتا. هەندی

ئەسپ پالیان دابوووه و هەندیکی تر سەریان لە ناو ناخوور نابوو.

(چرا) یەك شەقاو رویشت، لەناکا و هەستی کرد شتیکی قورسی بە

پشتی سەری کەوت. چاری تاریك داها و چۆکی لەرزی و کوور بووهوه.

زەبریکی تری بە زەندە ی کەوت. پەنجەکانی شل بوون و تەفەنگی لە دەست

په‌ری. هه‌ستی کرد گه‌رمایی خوین گه‌یشته پشته ملی. دووک‌ه‌س
په‌لاماریان داو له عه‌رزیان داو به چاوترووکانیک ده‌ست و پینان به‌ست.
هه‌ر قونداغه تفه‌نگ بوو به‌رزده‌بووه‌وه‌و به له‌شی ده‌که‌وت. پینله‌قه‌یده‌کی
توندیان له سکی دا. بوورایه‌وه‌و هاواری له گه‌روو عاسی بوو.

(مامه حهیدەر) سه لکی قهننه که ی پاک کرده و له ته نیشته خۆی
دایناو به (میرزا لوتف ئیلا) ی برای گوت:

- به لئی... (چرا) به تهنی دهرنابا. چ زوو چ درهنگ له ناوی دهبه ن.
مه گهر بگاته ئه و قه ناعه ته که به تهنی هیچی پی ناکرئی و تا قمیکی
قاچاغی وه کوو خۆی پهروه ده بکا؟! چه پله به ده ستیک لی نادرئ.
میرزا گوتی:

ده لئین ئه مشه و هاتوته (پایزاه). ئه حمه د پاشا له مائی زهنگوله دار
خراپتره. نوکه ریکی هه یه به ناوی (قاسم)، بی نامووسی که تاکی نییه. روژ
نییه زه هری خۆی به یه کی نه ریژی.

(گولنیسا) به که وچکیکی دار چیشتی ترخینه ی تیک ددها، گوتی:
- (چرا) بیی به گورگی بیابانیش له ده ست (قوریان) و (ئه حمه دپاشا)
ده ربازی نابئ. ئه وانه ماریان خواردوو و بوونه ته ئه ژده ها.
(مامه حهیدەر) گوتی:

- يهك ناماژهي بچووك بكا، له ههر گوندي سهد كهس قيت دهبيتهوه.

(گولنيسا) گوتي:

- كاسه لیسو كلك له قینیش زۆرن. هه موو كهس جيی پروا نيهه. ئهم

نیشانه گالته نين، مايهی مانو ژيانن!

(مامه حهیدەر) رووی گرژبوو، گوتي:

- كام ژيان؟ نهمهيش بوو به ژيان؟ جانه وهری بیابان وهزعیان له ئیمه

باشتره. ههر كهس هاتو زولسی لی کردین، لینی داین، تالانی کردینو

ئیمهيش سهرمان شۆر کرد. من دلّم به (رهشید) دهسووتی.

لهو رۆژه دهترسم كه كوره كشم ژيانی وهكوو ژيانی ئیمه وایی. رۆژگار

دهگۆرئ، بهلام دیار نییه به قازانجی کی دهگهړئ؟ كهس نازانی! نه گهر نا

ئیمه ته مهنی خویمان به سهر بردوو.

(میرزا لوتف نیلا) گوتي:

- باوهرپناكهم نهوه كانمان ژيانیان باش بیی. نهوه ههزار ساله دونیا یهك

رپچكهی گرتوووه ههر بهو رپچكه یه دا دپروا.

(مامه حهیدەر) پرسى:

- نه دی (زیرین تاج) كوا؟ ناییینم؟

(گولنيسا) گوتي:

- كاره كهری مالى ناغایه. نهمشه و درهنگی به سهر دا هات. ههر ئیستا

سهروسه كووتی به دهر ده كه وئ. چهند داخوازیکه ریکی لیرو له وئ هاتوو،

بهلام دلّی كهسی نه گرتوووه.

(مامه حهیدەر) گوتي:

- گوناحه كچ درهنگ بچیتته ماله میردی.

(میرزا لوتف نیلا) پینکه نی و گوتی:

- له ترسی شیربایی کهس ناویرئ سهیری دهووروبه ری خوئی بکا.

دهرگای داری ژورده به ته قوتوق کرایه وه و (زیرین تاج) هاته ژورده و

سهلامی کرد. (مامه حدیدر) گوتی:

- سهلام... سهلام... ماشه للا چ به ژنو بالایه کی په پیدا کردوه!

(زیرین تاج) روومدتی سوور هه لگه پراو چوو له کوژییه ک دانیشت.

رووی کرده دایکی و گوتی:

- دایه، (چرا) یان گرتووه. نه وهنده یان لیداره هه موو له شی بوته خوین.

(مامه حدیدر) سنگی هه لکیشاو به نه باورپی پرسی:

- کچی، نه وه تۆ چ ده لینی... چ ده لینی ها؟! کهی (چرا) یان گرت؟

نه خیر، نه وه (چرا) نه بووه، تۆ غه له تی!

(زیرین تاج) گوتی:

(قاسم) سی چوار کهس له ناو ته ویله ده شاریتته وه. نازانم به چ جوئی،

دهچی (چرا) دینیتته ناو ته ویله. به سی چوار کهسان دادهورنه سه ری و

دهست و پیی ده بهستن. نه وهنده یان به پیله قه و قونداغه تفهنگ له له شی

داوه، سهراپای گیانی ئاوساوه و شین و مؤر هه لگه پراوه. یه ک سه عات بی

هوش بوو. ئاغا فه رمانی دا ئاوی له ده م و چاوی برشیننو و بیهیننه

سه رخوی.

که چاوی بووده، ئاغا به خۆ به (کیتابعه‌لی) به پیله‌قه کهوتنه
گیانی. نه‌ونده‌یان له سپیلکی پی و په‌راسوه‌کانی دا هه‌ر مه‌پرسه. من
خۆم له پشت نۆکه‌ره‌کان شارده‌بووه.

(مامه‌ حه‌یده‌ر) به ده‌ستی له‌رزۆک قه‌ننه‌که‌ی داگرت و گوتی:

- ئیستا له‌ کوپیه؟ ماوه، یان مردووه؟

(زیرین تاج) گوتی:

- ماوه! ده‌ست و پێیان به‌ستورده‌ به‌په‌ت به‌ ساپتیه‌ی ته‌ویله‌وه
هه‌لیانواسیوه. خوینی له‌ زاری دی، به‌لام چۆن؟! دووکه‌سیش به‌ تفه‌نگ
پاسه‌وانی ته‌ویله‌ ده‌که‌ن. بریار وایه‌ سبه‌ی به‌یانی ئاغا براکانی بانگ
بکا و له‌به‌رده‌م خه‌لك چاوه‌کانی ده‌ریینی و پاشانیش ئاوی کولای له‌ گه‌روو
بکا. ئاغا له‌ ژوره‌که‌یدا، کردوویه‌ به‌ ئاهه‌نگ! (ئه‌حمده‌ لۆتی) ده‌ف
لیده‌دا. ناردوویه‌تی یه‌ك قه‌رابه‌ شه‌راییان له‌ کۆگا هیناوه. به‌ خۆ به
(کیتابعه‌لی) و نۆکه‌ره‌کانی هه‌ر ده‌خۆنه‌وه‌ و گۆرانی ده‌لین.

(مامه‌ حه‌یده‌ر) قومیککی له‌ قه‌ننه‌که‌ داو به‌ ده‌نگیککی نزم گوتی:

- خا نه‌ کا (چرا) بمری... یا ئیمام ره‌زا، مه‌رپکت نه‌زر بی!

دایه (گولنيسا) مه‌نجه‌لی چیشتی ترخینه‌ی له‌سه‌ر ئاگر داگرتبوو. به‌

بی ده‌نگی ده‌گریا. (مامه‌ حه‌یده‌ر) به‌ تووره‌یی به‌ دایه‌ی گوت:

- ئه‌تو ئه‌و خودایه‌ دل‌مان ته‌نگ مه‌که‌. لیگه‌ری با بیریککی لی

بکه‌ینه‌وه.

(مامه‌ حه‌یده‌ر) دوا‌ی نه‌ختی بیرکردنه‌وه، دووباره‌ قه‌ننه‌که‌ی داگرتنه‌وه‌ و

دایگه‌رساندو به‌ برای گوت:

- به هەر جوړی بئی ده بئی ته مشه و (چرا) بدزینه وه!
(میرزا لوتف نیلا) به زاری نیوه به شو به مهنده هوشی پرسى:
- نه وه تو شیت بووی؟! مه گهر خوا (چرا) در باز بکا!
(مامه) گوتى:

- بیریکم به میشکدا هاتوه.

(میرزا لوتف نیلا)، به پهستی و تووره یی، هاواری کرد:
- تاخر هیچ ریى تی ناچى... بین به سیمرغیش ناتوانین (چرا) رزگار
بکهین.

(مامه حهیدره) گوتى:

- نه و دوو که سهی له بهر ده رگای ته ویله ئیشکگرن، نه گهر یه ک
له شکریشیان به سهر وهر بئی، ههر بهرگری ده کهن، چونکه نه گهر
(چرا) یان له دهست ده ریچی، ناغا یه که و گولله یان له میشکی سهری
دهدا.

(زیرین تاج) گوتى:

- یه کیان ناوی (جه عفه ر)ه و نه وی دیکه ش (باقر)ه.

(میرزا لوتف نیلا) گوتى:

- نه گهر ده زانی نه قلت پی ده شکى، بلئى، منیش یارمه تیت ده ده م.

(مامه حهیدره) گوتى:

- ده مه وی شتی بکه م: یان ده یگری و (چرا) در باز ده بئی، یان نایگری و
خوم به کوشتن ده ده م. ده لیم: قوماشیکى سهوز وه کوو مهنديل له سهر
ده به ستم، وه کوو هیندیانیس قوماشیکى سپى ده پوشم و ده ست به شمیر

هەلڤه كۆتمە سەر (جە عەفەر) و (باقر)، بەلام نە شمشیر هەیه و نە قوماشی
سپی و نە مەندیل.

(میرزا لوتف ئیلا) بە دەنگی بەرز پیکەنی و گوتی:
- ئەم شتانه پەیدا دەبن، بەلام دەترسم بۆتەدەنە بەر تەفەنگان و بتکەنە
سەرەدو بیژنگ.

(زیرین تاج) پیکەنینیکی ناسکی کەوتە سەرلیو و گوتی:
- بەخوا ئەگەر بەو جۆرە بچیتە ناو کۆرەکیان، هەموو لە ترسان
دەتۆقن.

(مامە حەیدەر) گوتی:
- باشە، مادام وایە بۆ وەستاوی؟ برۆ شمشیریک و چەند مەتر قوماشی
سپی پەیدا کە.

دایە (گولنیسا) گوتی:
- قوماشی سەوز، خۆمان هەمانە. شمشیریش دەتوانین لە مائی (مامە
رەجەب) وەریبگرین. شمشیریکی هەیه هی سەد ساڵ پێش ئیستایە. لە
بەردی دەی شەقی دەکا.

(میرزا لوتف ئیلا) بە خۆشحالی گوتی:
- مائی (سولتان مورا) چەند مەتر کفنیان بۆ دایەیان کړی، لە خوا
بەزیاد بی، دایەیان نەمردو کفنه کە وەکوو خۆی مایهوه.
(مامە حەیدەر) گوتی:

- نه گهر غه له ت نه بم (چرا) نه سپه که ی له ناو چنارستانی خوار
ئاوایی شار دۆته وه. برۆ کفن و شمشره که بینه و پاشان تا قیبنکی نه سپه که
بکه.

(میرزا لوتف ئیلا) گوتی:

باش نییه به تهنی بجیته تا قیبنی (چرا). من له دواوه چاوه دیریت
ده که م. نه گهر (جه عفر) و (باقر) ویستیان ته که بکن، به و که چه
تفه نگه ی هه مه، میشکیان ده پثرینم. (سه بز عه لی) ای کوری (سولتان
موراد) له بویری و پیاوه تیدا، له (پایزوه) تا کی نییه، پتی ده لیم (چرا)
گیراوه، بجی، دوورو نزیکی ئاوایی، چاوی له نه سپه که ی بی.
دایه گوتی:

- پارووه نانیك بخۆن، شیوتان نه خواردووه!

(مامه حه یدهر) گوتی:

- میوه ی به هه شتیش بی له گه رووم ناچیته خوارئ... (چرا) له
ته نگانه دایه.

(میرزا لوتف ئیلا) له جینگای خوی هه ستا، ده رگای کرده وه و چووه

ده ره وه.

نیو سه عاتی نه برد، هاته وه ژووری. شمشریکی به دهسته وه بوو. پارچه
قوماشیکی سپیشی به دهسته که ی تره وه بوو. له پیش برای داینار گوتی:
- خه لك تیگه یشتووه (چرا) گیراوه. هه موو تازیه یانه. چه ند گه نجیک
ناماده ن تا دوا تنۆك له گه ل (چرا) بن، به لام کۆنه خه نجه ریکیشیان نییه.
(مامه حه یدهر) به دایه ی گوت:

- بوچی وهستاوی؟ برۆ قوماشه سهوزه که بینه. ئە گەر خوا حەز بکا
پیش رۆژهلەلات دەبی له ناو جهنگه‌ل بین.

دایه چوو له بیانهی بنه‌بانئ. (مامه) و براکه‌ی کفنه‌که‌یان بری و به
ده‌زوی سپی دروویان. مامه کفنه‌که‌ی له‌به‌ر کرد. ئەو قوماشه سهوزه‌ی
دایه هینای، له‌سه‌ری خۆی به‌ست و چمکیکی له‌ ده‌م و چاوی پیچا.
شمشیره‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت و به‌ برای گوت:

- ئە گەر ته‌قه‌یان کرد، ره‌حمیان پی نه‌که‌ی!
(زیرین تاج) گوتی:

- ئە گەر به‌ چاوی خۆم نه‌مدیبايه نه‌مه (مامه حه‌یده‌ره)، له‌ ترسان
هه‌ناوم به‌رده‌بووه‌وه.

دایه (گولنیسا) قاقاپیکه‌نی و گوتی:

- هه‌ر ده‌لیی مردووه‌وه له‌ گۆر راستبوته‌وه!
(میرزا لوتف نیلا) گوتی:

- دلێ شی‌ری ده‌وی پیاو سه‌یری بکا... ده‌لیی عزرائیله!
(مامه حه‌یده‌ره) شمشیره‌که‌ی باداو گوتی:

- تا دره‌نگ دانه‌هاتووه، با برۆین!
(میرزا لوتف نیلا) چوو له‌ بیانه‌ی بنه‌بانئ و ده‌ستی دایه تفه‌نگه‌که‌ی.
هه‌ردووکیان له‌ ناو جه‌رگه‌ی تاریکیدا خۆیان به‌ ناو کۆلانییدا کرد.
ماله‌کان چرایان نه‌ده‌سووتا، هه‌وریکی ره‌شو تاری سکی له‌ عه‌ردی نابوو.
بایه‌کی توندی ده‌هات و تۆزی له‌ کۆلانا هه‌لده‌ستاند. (مامه حه‌یده‌ره) به
به‌ژن قیتی و شمشیر به‌ده‌ست له‌ ته‌ک دیواری ته‌ویله راوه‌ستا.

به يهك ته كان به سهر ديواره كه كهوت و خوئی گه يانده سهربان. (میرزا
لوتف ئیلا) یش له دواي ئه وه وه به سهر كهوت. ههر دوو كيان خويان له
قوژبنیك شارده وه. چه وشه هاتو چوئی تییدا نه بوو. دهنگی ده فلیدان له
نهومی دوو می قه لاره ده هات.

سهگ له و ناوه نه بوون. (جه عفر) و (باقر) تفهنگه كانیان به دیوار
هه لپه سارد بوو. خه وه كوتكه یان ده برد. (مامه چه یدهر) له نه رده وانه چووه
خواری. كه پیی گه یشته سهر زهوی، یه كه و راست رووی كرده لای
پاسه وانه كان. بن پیی په یینی نه رم بوو، دهنگی نه ده هات.

(جه عفر) و (باقر) به ئارامی هه ناسه یان ده دا. (مامه چه یدهر) ههر
بو دلیایی تفهنگی یه کیکیانی هه لگرت و چند ههنگاوی له ولاره داینا.
ئینجا نووکی شمشیری له سهر سینگی (جه عفر) داناو گوتی:

- ههسته، هه یه حیوان!... ههسته، هه یه مه لعوون!...

(جه عفر) و (باقر) به توندی راچله کین. (جه عفر)، كه دیتی

زه لامیکی سپی پووشی له سهر سهر وه ستاوه، هاواری کرد:

- یا ئیمام رهزا... هاواره!

یه كسهر بوورایه وه و سهری به دیواری ته ویله كهوت. (باقر) به زمان

لهنگی هاواری کرد:

- یا ئه بولفه زل... یا مه مده دی خوا... تۆبه... تۆبه...!!

(مامه چه یدهر) به دهنگیکی گرو توند گوتی:

- ئه گهر ده ته وی تۆبه ت قبول بیی و گرفتاری له عنه تی خوا نه بی،

ههسته برۆ نه و په ته له (چرا) بکه وه، ئازادی بکه و بیهینه دهره وه.

به یانیش دوومه‌ری سپی سهر ده‌بری و گوشته‌گی به‌سهر هه‌ژاراندا
ده‌به‌شیتته‌وه. حه‌فت شه‌وو حه‌فت رۆژ به‌رۆژوو ده‌بی. له نانی وشك و ته‌نیا
ئاو به‌ولاو هه‌چی تر ناخۆی.

(مامه حه‌یده‌ر) به ئه‌مرو هه‌ره‌شه، شمشیری له‌سهر سه‌ری (باقر) باداو

گوته‌ی:

- هه‌سته هه‌ی گلاو... هه‌سته (چرا) ئازاد كه.

(باقر) به‌په‌له قیت بووه‌وه. هه‌موو گیانی ده‌له‌رزی و سه‌ری ده‌له‌قاو له
ژیر لیوانه‌وه دوعای ده‌کرد. ناوی خودای لی هی‌ناو ده‌رگای کرده‌وه. له‌پر
چۆکی له‌رزی و هاواریکی له قولا‌یی قورگی هاته‌ ده‌ری و له‌به‌ر ده‌رگا
له‌په‌و روو به‌ ده‌مدا كه‌وت.

(مامه حه‌یده‌ر) چوو ناو ته‌ویله. (چرا) به‌چهند په‌تیکه‌وه سه‌ره‌وژیر

هه‌لواسرابوو. هاواری ده‌کرد. گوته‌ی:

- (چرا) ... (چرا) ... من (بابا حه‌یده‌ر) م... مه‌ترسه... له‌پی ده‌سته‌کانت

بو زه‌وی دریژ كه‌و وریا به‌ كه‌ په‌ته‌کانم بری، ده‌م و چاوت به‌ زه‌وی نه‌كه‌وی.

(مامه) به‌ شمشیر په‌ته‌کانی بری و یارمه‌تی (چرا) ی دا بو ته‌وه‌ی

هه‌ستیتته‌وه. (چرا) به‌ زه‌حه‌مت ده‌رۆیشت و ده‌ینالاند.

له‌ ده‌رگای ته‌ویله‌ چوونه‌ ده‌ره‌وه. (مامه) تفه‌نگی یه‌کی له‌

پاسه‌وانه‌کانی بردو له‌ حه‌وشه‌ چوونه‌ ده‌ره‌وه و كه‌وتنه‌ ناو كو‌لانه‌:

(میرزا لوتف ئیلا) بن هه‌نگلی (چرا) ی گرت و به‌ هه‌نگای شینه‌یی

به‌ ری كه‌وتن. (چرا) هه‌یج قسه‌ی نه‌ده‌کرد. ده‌م و چاوی له‌به‌ر ژانو نازار

تیک چوو بوو. به‌ ته‌نیشته‌ په‌رژینی باخیکدا تیپه‌رین و چوونه‌ لای

چنارستانی ئاغا. (سەبزەلى) جەلەوى ئەسپەكەى گرتبورو، چاوەرئى دەکرد. ئەسپى (ناوخاس) یش لە لایەكەو دەلەوہرا. (مامە حەیدەر) و (سەبزەلى) بە دووقۆلى (چرا) یان سواری ئەسپ کرد.

(مامە) شمشيرو مەندیلەكەى داىە براى و كفنەكەى داكەندو گوتى:

- من لە گەل (چرا) دەچمە ناو جەنگەل. تا برینەكانى سارپۆژ دەبى، يەك حەفتە خۆمان لە ناو جەنگەل دەشارینەوہ. شەوان كە دونیا تارىك دادى، نان و گوشت و هیلکەمان، بايى دوو نەفەر، بۆ دەدەیتە (سەبزەلى)، بۆمان بىنى. كلاویكیشم بۆ بنیڤرە، سەرم كۆتە. بە ھەر جۆرئیکیش بى تا سبەى شەو پەنجافیشەك لە قاچاخچیان بکەرەو بینیرە. (سەبزەلى)، رقى لە ھەوكى مابوو، گوتى:

- (چرا)، نارەحەت مەبە!... تۆو توخماتیان دەبرینینەوہ...

(مامە حەیدەر) سواری ئەسپەكەى بوو. لە گەل (چرا) ئاوزەنگیان لە ئەسپان داو بە ناو جەرگەى تارىكى شەودا بەرەو جەنگەل ھاژوايان.

تەیری نووستوو لە گەل تریسکانەوہی یە کەم تیشکی خۆری بە یانی
 پەرۆ بالیان لیک داو بو پەیدا کردنی ئازووقەو روزی خۆیانو
 فەرخەکانیان، هیلانەکانیان بە جی هیشت. چریک و ھۆری تەیرەکان لەسەر
 چلی سەوزی ئەو جەنگەلە بچوو کە دەنگی دەدایەوہ. رییوی بە لمووزی
 باریکی خۆیەوہ بو راوکردنی مشکی دەشت لە ئاقاری کەوتە گەران.
 میئشو مەگەس بە گیزەگیزی غەمگین لەسەر گەناوی بچووک و قۆرتەسمی
 ولاغان کەوتنە بالەفرە.

(مامە حەیدەر) لە حەشارگە کەی ھاتە دەری. لولەھی تەفەنگی بە
 شەلواری داھینا بە ناوتەراشو گیاوگۆلدا خۆی گەیان دە سەر کانییەک.
 دانیشت. دەم و چاوی خۆی شووشت. لە تەنیشت قامیشەلانی پەراویزی
 گۆماویک خشە خشیک ھاتو کەرویشکیکی سپی و قەلەو گوییە
 درێژەکانی لەقاندو لە بن پرچکیک وەرکەوت. (مامە) دەست و تەفەنگی
 بلند کردو کە تەقەیی لیوہینا، کەرویشکە کە بەرز بووہوہ ئاسمان و چەند

هەنگاویك لەولاتر، بەربوووه سەر زهوی. (مامە حەیدەر) بە چاپووكی لە
جیئە خۆی هەستاو بە چەند بازیک کەرویشکە کە ی گرت و قاقا پێکەنی.
قایشی تەفەنگە کە ی لە مل کردو چەپکە پونگیکی لە لیبوی جۆگا کرد.
ماوێهەك لە جەنگە لە کەدا بە دوا ی قارچکدا گەرا، بەلام هیچی دەست
نە کەوت، هەرنه وەندە ی پێ برا ریگای هەلاتن و حەشارگە یه کی ئەمینی
دۆزیبەوه. لە ریگا قەرەقاولیک ی راو کرد کە لە گەل جوتە کەیدا لە ناو
چیمەن لە نجه ی دە کرد. بە خۆشحالییه کی بی وینه گەرایه وه لای (چرا) کە
بە شە کەتی و برینداری و لەش کوتراوی، لە پشت چلی چری درەختە کانه وه
بە خۆشی و شادی سەیری خۆری دە کرد. (چرا)، کە چاوی بە (مامە)
کەوت، سلاوی لی کردو پێی گوت: بە یانی باش.

(مامە) قەرەقاولو کەرویشکە کە ی لە هەوادا راهەژاندو گوتی:

- دەبی کەباییکی وات بو چی بکەم، تاماوی تامی لە بن ددان

بیینی.

(چرا) زەرەخەنە یه کی شیرینی کەوتە سەر لیوان و گوتی:

- ئە گەر خەلک گوییان لە کارە جوانە کانی تۆ ببی، هیچ ئاوپ لە من

نادەنەوه. وەرە جاریکی دی پیم بلێ چون (جە عفەر) و (باقر) ت چەك کرد؟

(مامە) قەرەقاولو کەرویشکە کە ی لە قوژبنیک داناو تەفەنگە کە ی

خستە لایه ک و گوتی:

- تۆیش بەم سۆری سبەینە یه بە گالتەت گرتوو... پیاو تەمەنی لە

حەفتا سال تیپەرێ، ناچارە پەنا بو فرت و فیل بەا.

(چرا) له قاقای پینکه نینینکی قایمی دا. ریشی سپی (مامه) ی ماچ
کردو گوتی:

- ده کهسی وه کو تو هه بی، دونیا ده بیته به هه شت.
(مامه) ئاری لووتی فری دایه لایه ک و پی کژی. زرده خه نه یه کی
ژاکاری له سه ر لیو پشکووت و به ده نگیکی باریک گوتی:

- برۆ خوینی ده م و چاوت به ئاری کانی بشۆ. نیوه پۆ، که دونیا گهرم
داهات به یه که وه مه له ده که یین. یه ک بسته چلکت له سه ر له ش نیشتووه.
(چرا) باویشکی هاتی. مستینکی له سینگی خوی داو گوتی:

- په راسوه کانم نه شکابن!! ده لینی ناگرم له دل به ربووه. پشتم، که مه رم،
گه ردنم ده لینی هه ر نیستا هه موو لیک ده ترازین.
(مامه) حه یدهر) گوتی:

- خوار چاره کانت ره ش هه لگه پراوه و ئاوساوه. نیوچه وانیشته شق بووه،
باشه خوینی لی نایه.

(چرا)، له بهر ژانی له شی، ده م و چاوی گرژ ببوو. ددانه کانی جیر
ده کرده وه و هاواری له گه رووی ده گی پرایه وه. به (مامه) ی گوت:
- شهرم له تو ده که م. نه گه ر تو لی ره نه بای وه کوو گورگی پیکراو به
لووره لوور ده که وتمه ئاقاری.

(مامه) گوتی:
- به درینژیی شه و نه خه وتووی. هه ر هات و هاوارت بووه. دان به خوتدا
بگره. خواردنی باش بخۆو باش بجه سیپوه بو نه وه ی تاقتت بیته وه بهر. قاچاغ
ده بی وه کوو چیا سه رسه خت بی. بهرگه ی هه موو جو ره زریان و گه رداویک

بگری. پیای قاجاغ وه کوو گورگی برسی ژیانی له ناو چیایه: برسیتی...
 ویلی و سەرگردانی... سەرماو سهقه م... دهبی بهرگهی هه موو شتی بگری.
 پیای قاجاغ دهبی نازایه تی گورگو و فرت و فیلی ریوی و هوشیاری
 که رویشکی هه بی. متمانه به هه موو کهس نه کا. ده و روبه ری خوی بناسی.
 خه لک بناسی. دهستخه رۆ نه بی. دوژمن هه زار فرت و فیلی له بن سهردایه.
 (چرا) له بهر ئیش و نازاری له شی لیوه کانی قرمانده سهر یه ک و گوتی:
 - با من بچم ئاریک به دهم و چارم دابکه م، تۆش برۆ نه ختی درک و دال
 له ناو جهنگه ل کۆبکه ره وه.

تا (چرا) هاته وه، (مامه حه یدهر) قه ره قاوله که ی که ول کرد و ئاگریکی
 کرده وه. که رویشکه که یان بو فراوین هه لگرت. که تیشتیان خوارد، هه ر
 یه که له لایه ک راکشا. (مامه حه یدهر) به گیڕانه وه ی ئه وه قایه ته
 خو شانه ی بیستبوونی (چرا) ی خسته خه ویکی وا پرخ وه پری لی هه ستا و
 تا به ره به ری رۆژاوا نووست. خۆر له په نا دره خته به رزه کانه وه که لی بوو.
 جهنگه ل که وته ناو بیده نگییه کی پر نهینی. (چرا) له خه وه به ئاگا هات.
 (مامه) که رویشکه که ی کرد بوو به که باب. (چرا) چاوی هه لگۆفت و
 گوتی:

- زۆر نووستم!

(مامه) گوتی:

- خه وه بو تۆ وه کوو کیمیا وایه، هه ر چه نده ی ده توانی بخه وه!

(چرا) گوتی:

- وه زعم زۆر باشتره، به لام هیشتا ته رۆ که کانم زۆر ژان ده که ن.

(مامه) گوتی:

- به لئینت ددهدمی تا یهك دوو رۆژی دی چاك ده بیته وه. ههواى ئیره پیر گهنج ده کاته وه. تو کاتیکی وا داوته ته کیو که دونیا ههواى زۆر خوشه. نه گهر زستان، یان پایز بوایه له سه زمان ده مردی.

(چرا) پشکه گوشتیکی گهردی خسته بهر ددانى و گوتی:

- گوشتی که رویشك زۆر به تامه. نازانم بۆچی ناپه سندیان کردوه؟

(مامه حهیدەر) به زارى پرده گوتی:

- پیاوی برسى نانى وشکیشى به دم خوشه.

نیوهی شهو، ههر لهو دهووبه ره، دهنگی سى فیکه ی دريژ له سه ر یهك هاتو له نار کپی و بى دهنگی جهنگه لدا دهنگی دايه وه. (مامه حهیدەر)، خهريك بوو خه و دهیبرده وه، په نجه ی بۆ زارى بر دو فیکه یه کی کیشا. چوو. دواى نه ختی هاته وه (سه بزعه لی) له گه لدا بوو. (چرا)، له و ماوه ی (مامه) له وى نه بوو، ناگردانى داگیرساندو له بهر تیشکی ناگره که که و ته دالغه لیدان. که چاوی به (سه بزعه لی) کهوت، سینگی قیت کرده وه و گوتی:

- ببوره که ناتوانم ههستم، پشتم دیشی.

(سه بزعه لی) له سووچیک دانیشته. تووره گه یه کی بچووک و کلاویکی

به دهسته وه بوو. له سه ر زهوی داینانو گوتی:

- پیش هه موو شتی با پیتان بلیم: (جه عفه ر) و (باقر) شیت بوونه.

له (پایزاهه) دهنگ بلاو بوته ره که فریشته (چرا) یان نه جات داوه.

منیش تا بۆم كرا ئەم دمگۆیەم بپرەو پێدا. (كىتابەلى) لای
 (ئەحمەد پاشا) ماوەتەووە بریارە ئاغا سى چوار رۆژى دىكە لە دواى نايبى
 حكومت بنىرى. دەلین نايبىك هاتۆتە شار لە فيلبازە هەرە چەتوونەكانى
 رۆژگارە. هيج فالچىيەك ناو لەپى پى ناخوينریتەووە. ناوى نايب تاهيرە.
 ئەحمەد پاشا دەيهوى لە دواى تاهير بنىرى. (سادق خان) يش هاورپىتى
 دەكات. (ئەحمەد خان) خەرىكى ليكۆلینەووەیە بزانی كى تۆى نەجات داووە.
 سى چوار گەنجى دىي گرتووەو داركاريان دەكا بۆ ئەووى دان پىدا بنىن.
 شوونى تۆيان هەلگرتووەو بۆى هەيە بەيانی ژمارەيەك چەكدار بەناو
 جەنگەل وەربكەن. تا زوووە خۆتان بگەيەننە جىگايەكى ئەمىن. پەنجاي
 فيشەكم هیناوە. لە ناو توورەگە داىە. ئەگەر تەفەنگ هەبى منیش
 لەگەلتان دىم.

(چرا) گوتى:

- تەفەنگى (ناوخاس) بە پاشكۆى ئەسپەكەيەووە ماو، بۆ خۆت بى.

“

(مامە حەيدەر) ريشى خوراندو گوتى:

- سبەي لەگەل گەردوگۆلى بەيانی بە ناو جەنگەل وەردەبن. تا زوووە با

بجوولین. من دەبى بچمەووە دى. ئىوېش شوينى لە (ماديان كۆ)

ئەمىنترتان دەست ناکەوى.

(چرا) گوتى:

- بەلى، (ماديان كۆ) جىگايەكى لەبارە. تەنيا يەك داوام لە تۆ

هەيە: شوونى (كىتابەلى) بزر نەكەى! ناگادارى رووداوەكان بە، كەس

نەزانی تۆ هاركاريان دەكەى. برۆ ببە نۆكەرى (سادق خان)!

(مامە ھەيدەر) رۆيشتو دواي چەند دەقيقەيەك (خۆش قەدەم) و
ئەسپەكەي تىرى ھيىنا. (چرا) سواري (خۆش قەدەم) بوو. (مامە) و
(سەبزەلى) اش سواري ئەسپەكەي دى بوون و بە رى كەوتن. كە لە ناو
جەنگەل دەرچوون، (چرا) گوتى:

- (مامە ھەيدەر)، ئە بىرت بى، بە ھەر جۆريك بى خەبەرى مەرگى
(ناوخاس) بە (جوامىر) بگەيەنە بو ئەوھى بىن تەرمەكەي بېنەوھ. لە
زارى مەنەشەوھ پىيان بلى گومانى تىدا نىيە (چرا) تۆلەي خويىنى
كۆرەكەيان دەكاتەوھ.

(مامە ھەيدەر) گوتى:

- لەم بارەيەوھ خاترجەم بە!

لە نزيك (ستارەسوز)، سوارەكان لە (مامە ھەيدەر) دابران.

(مامە) بە پى بەرەو دى كەوتە رى. (چرا) و (سەبزەلى)
ئەسپەكانيان دەنگ دا. كە گەيشتنە چيا، تازە گورگو مەر ليك
دەكرانەوھ.

(ستاره‌سوز) به خاوخلیچکی له ژیر خۆری نیوه‌پژدا پاکشا بوو. کۆلانه‌کانی خۆلای و پیسو و پر میشر و مه‌گه‌ز بوون. به ده‌گمه‌ن ریداریک به کۆلانا‌ندا ده‌رۆیشت. چهند مندالی بچکۆله له‌سه‌ر گووفه‌ک یاریان ده‌کرد و خۆلیان به ده‌م و چاوی یه‌کتدا ده‌کرد. چهند کچیک له‌سه‌ر کانێ دانیشتبوون شه‌کیان ده‌شووشت. که‌ریکی به‌ره‌للا له بن دیواران ده‌گه‌را. پیاو چووبوونه ئاقارو ژن له‌به‌ر ده‌رگای حه‌وشه، یان له ماله‌وه ته‌شیان ده‌رست. دووکه‌ل له بانی قه‌لای ئاغا به‌رز ده‌بووه‌وه. قه‌لا ده‌رگای والابوو. نوکه‌رانی ئاغا له هات و چۆدا بوون. (سادق خان) ده‌سته‌کانی ده‌پشتی گرتبوو. به تایی ده‌رپێ له‌گه‌ل (مه‌شه‌دی عیسا) له حه‌وشه، پیاسه‌ی ده‌کرد. (سادق خان) بێ ده‌نگ بوو، هیچ قسه‌ی نه‌ده‌کرد. ئاغا له ته‌نیشت حه‌وزیکی هیلکه‌یی وه‌ستا، ماسی وردیله له کون و قوژینه‌کانی ده‌گه‌ران و ده‌سووران. له ئاوی حه‌وزه‌که سه‌یری خۆی کرد و به هییدی گوتی:

- نه‌هات؟! -

(مه شهه دی عیسا) نیوچه رخی لی داو سه رنجی که و ته سه ر ده روازه.

دیتی (قولى) به هه شتای بو لایان دی، گوتی:

- قوربان، واهات.

(سادی خان) له بنه وه ته ماشایه کی (قولى) کردو گوتی:

- باشه، تو ئیزنی!! برۆ سه ر شینایی. ناگات له کریکاره کان بی

سستی له ئیش نه کهن!

(مه شهه دی عیسا) ئیکلامی کیشاو رویشته. (قولى) سه لامی کردو

دهست له سه ر سینگ وه ستا. ئاغا له سه ر سه کوپه ک دانیشته و پرسى:

- (کیتابعه لی) نه هاتوته وه!؟

(قولى) وه لامی دایه وه:

- نه خیر قوربان، سه راپای جهنگه لیان پشکنی، به لام (چرا) یان

نه دوزبیه وه. دیاره چوته (مادیان کو).

(سادی خان) دهستی له ورگی زلی وه رهیناو گوتی:

- ئیشیکت پی ده سپیرم ده بی به بی قسه جی به جی بکه ی. ئەم جاره

ئیدی وه کوو جاری پیشوو نییه که تووره گه فیشه که کهت به خوړایی

ته سلیم کردن. سویندم به گیانی باو کم، نه وه ی پیته ده لیم جی به جی

نه که ی، زینده به چالت ده که م.

(قولى) له دلێ خویدا بیری کرده وه: خودایه، داخو ئەم جاره چ

پلانیکی له بن سه ر دایه! نه گه ر ئەم جاره فه رمانه که ی جی به جی نه که م،

هه لبه ت زینده به چالم ده کا. نه گه ر کاریکی زه حمه ت بی و له عۆده ی نه یه م،

له م ولاته راده که م و ده چمه غه ربیایه تی.

(سابق خان) چله داریکی له سهر زهوی هه لگرته وه و له ئاوه کهی وهرداو
به دهنگینکی نزم، که ههر نه وه ته ده بیسترا، گوتی:

- ئیستا نیوه پرۆیه، ئاواپی چۆله. پیاو چوونه ته ئاقاری. ههسته، به
جوړی هیچ کهس نه تبینی، هیچ کهس ههست پی نه کا چ ده کهی، برۆ
مالی (چرا)، دایکی نه ساخه و له ماله وه که وتوه.

(قولی) هه ناسهی راوه ستاو چاوی نه بله ق بوو. به مه زنده زانی ئاغا
دهیده وی چ بلی. رنگی له روودا نه ما. دهم و چاوی ئاولاوی که ده تگوت
میشک دهنوکی لی داوه، به لهرزه لهرز کهوت. سمیلی که وه کوو
قالۆچهی مردور وا بوو، لهرزی و نارقهی له بن لیوی کلاوی ده کهوت.
ئاغا سه رنجیکی تیژی له (قولی) دار گوتی:

- (چرا) شیری مه مکی نه و دیله سه گهی خواردوه که ئیستا وا له
ماله وه که وتوه. نه گهر شیری حه لال بوایه، نه گهر خوینی حه رامی له
ده ماره کان نه بوایه، به م جوړه خه لکی هه راسان نه ده کرد.

ئاغا خوئی غه مبار کردو ئهینکی ساردی هه لکیشاو گوتی:
- شهوی دی برام هاته خه ونم، گوتی تو چ جوړه برایه کی! ههر
که سیکی تر بوایه له جیی تو، تا ئیستا تو لهی منی کرد بووه وه.
ئاغا چله داره کهی فری دایه ناو حه وزه که. له جیی خو هه ستایه وه و
گوتی:

- نا، (قولی)، برام پوچی زور نارچه ته، ئیمه که ئیستا ده ستمان
ناگاته ریشی (چرا)، پیویسته ئه م پیره ژنه رموزنه له ناو بهین. ههر

ئىستا دەچى، بى ئەۋەي كەس بتىينى، دەستى لە خنخنۆكى دىنى و دەيخنىنى.

(قولى) بە زمان لەنگى گوتى:

- بەلام... بەلام... ئاغا من تا ئىستا مريشكىكم سەرنەبريوۋە. دايش ئەزىهتى مىروولەيەكى ئەداۋە.

(سادق خان) بە توورەيى ھاۋارى كرد:

- سىكتەر بە، ھەي بۆرە پىياري سەگباب... دەبوايە ۋەختى خۆيى بزانم كەس توورەگە فېشەكەكەي لى ئەستاندوۋى. ئەگەر ئەم ماستە موۋيەكى تىدا نەبى، كى زات دەكارى لە نۆكەرى من بگى؟ ئىستا تۆ ھەم لە ئاخۆر دەخۆيت ۋە ھەم لە جۆرك! سەگبابى بى شەلۋار!!

(قولى) كەۋتە سەر پىيى ئاغا، بە گريان گوتى:

- ئاغا... ئاغا... بە گيانى برات سويند دەخۆم ئەگەر نۆكەرىكى لە بەندە دلسۆزترت ھەبى. ھەر چى بلىيى بە مەمنونىيەتەۋە ئەنجامى دەدەم... گوتم... بەلكوو... بەزەيىت لە دلدا... بىزوى. ئاخىر... پىرەژنە... بە چاۋان! ھەر ئىستا دەچم.

(سادق خان) پىيەكانى خۆي لە دەست دەرھىنا. بە مېھرەبانى شانى

(قولى) گرت ۋە بلندى كردو گوتى:

- ھىۋر بەۋە، كورم... مەترسە... ئەۋ پىرە سەگە تا ئىستا سەد كەسى لەم گوندە لە دژى من راست كردۆتەۋە. ئەگەر تۆ ئاغاي خۆت خۆش دەۋى، دەبى ۋا بىكەي دايكى تازىيە بۆ دابنى. بىرۆ ئىشەكەت جى بەجى بىكە ۋو ۋەرەۋە. بەلئىنت پى دەدەم خەلاتىكى باشت دەكەم. بىستومە

چارت له کچی (که به لایبی نادره). وا ده کهم به مرازی خوت بگه. له سر جو خینانیش دهنوسم خرا ره گه نمیکت بدهنی.

(قولی) داهاته وه و دهستی ناغای ماچ کرد. به راکه راک له دروازه ی قه لا چووه دهره وه. بو له حزه یه کی که م به و به لئینانه ی ناغا پیی دابوو، شه کری له دلدا توایه وه و موچرکیکی خوشی به سه راپای له شدا هات، به لام که بیری کرده وه دهبی به دهستی خو ی مرؤثیک بکوژی، سدری گنژ بوو. له ناخه وه دلای داخورپا. (قولی) خو ی گوته نی تا نه وسا مریشکیکی سدر نه بری بوو. به مندالی کورپکی گوشه گیر بوو. که مندال به شهر ده هاتن، نه و خو ی له شهره که دوور ده خسته وه. یه ک جار له ته مه نی حه فت سالیدا، بارکی قامچییه کی لیدا، یه ک حه فته نه خوش که وت و خه ونی سه یرو سه مه ره ی دی. له و کاته وه، کونه ترسیکی لیدان و لیدان خواردن ریشه ی له ناخی دلای دا کوتا وه. که چی ئیستا ناغا نه مری پی کردوو بچی به دهستی خو ی پیره ژنیک بخنکینئ.

(قولی) سه بیری دهسته کانی خو ی کردو رقی له خو ی بووه وه. به وی با بری به لام نه و رژه نه بینئ. حه زی ده کرد شتی روو بدا و ناغا له بریاری خو ی پاشگه ز بیته وه. چهند جاریک دوو دل بوو که نه چی به لام له ترسی نه وه ی نه وه کوو به زیندروی چاوان زینده به چالی بکه ن و خو لو به ردی به سه ردا بکه ن، هه موو گیانی له رزی. له دلای خویدا گوتی:

- نه گه ر دایه له مالتی نه بی، شتی باشه! بو ی هه یه تا نه و ده گه ریته وه

ناغا له کورشتنی په شیمان بیته وه، یان به یه کیکی دی بلئ بیخنکینئ.

له دونیای خه یالاتدا بوو بیرى ده کرده وه که درگای ژووره کهى ده کاته وه
سى چوار ژنى ئاوايى و له وانه دايكى خویشى ده بينى هاتونده ته سهردانى
دایه. ئه ویش سهر دادنه وینى و ده گه ریته وه. له دلى خویدا ده یگوت: ئاخ
کوشتنى ئینسانىك گالته نییه! مریشکیش رۆحى خوى خوش ده وى. خوايه
ره حمى بکه! ئه ی خواى گه وره!

(قولی) ههر ههنگاویكى ده یهاویشته، بیرىكى تازه ی به میشکدا
ده هات. تا گه یشته بهر درگا هه زار جوړه خه یالى به بیدا هات. جار
بیریاری ددها بداته کتوو بچیتته لای (چرا)، گاوئ حه زى ده کرد له و گونده
رابکات و بروا. هه ندی جاریش زاتى ددهایه بهر خوئى و ده یگوت:

- پیردژن ئه مرۆیش نه مرئى سبه ی ههر ده مرئى. با تا زووه چاوی له
چاوی ئه م دونیایه بیته وه. ئه و هیچ خوشییه کی له م دونیایه نه ماوه،
رهنگه رۆژى ده جار له خواى گه رهك بئى بیحه سینیتته وه. مردنى به لاوه
زه ماوه نده. ئه و بهرئى هیچ شتى کم و زیاد ناکا.

که له درگای حه وشه چووه ژووره وه، کهشکه ژنۆی له رزى. له قه نته ره ی
تاریک وه ستار به دزى سهرى له نار حه وشه هه لکیشا. دایه داها تبه ووه
گیای له بهر بزنه تاقانه کهى رۆ ده کرد. گیای به ده سته له رو لاوازه کانى
هه لگپو وه رگپو ده کردو له بهر خوئیه وه قسه ی ده کرد. چوو کاسه یه کی پر
ئار کردو هیئای له بهر بزنه کهى دانا. به زه حمه ت ده رۆیشته، پشتى وه کوو
که وان چه ما بووه وه. که ده رۆیشته ههر دوو ده سته له پشته وه جووت ده کردو
له شى وه کوو گۆشه ی وه ستارى لى ده هات. پرچی هه موو سپى ببوو،
چاره کانى وه کوو نه خوش بئى، ئاوها دده ره وشانه وه. دایه چووه ژوورئى و

(قولی) هەناسە یەکی ئۆخە ی هەلکیشا. دلێ ئۆقرەو هەدادانی نەبوو. پیری شیواو ئالۆسکا بوو. لە دلێ خۆیدا گوتی: بریا بمردبام و پیم بیترە نە کەوتبایە. هەر دەلین (چرا)، (چرا)! باشە کوا؟ بۆ نایە ئەم قورمساغە بکوژی؟

یەك جار هاته سه‌ری بگه‌ریتته‌وه لای ئا‌غاو بلێ نەمتوانی دایە ی (چرا) بکوژم، بەلام لەبەر هەرەشە ی (ساق خان)، ترسیکی ره‌ش گیانی داگرت. هەولێ دا خۆی بە خە یالێکی ترەو خەریک بکا. بە لینی ئا‌غای بیرکەوتەووە ئەژنۆکانی هێزیان هاتەووە بەر. شەیدای تەماعکاری بە چیتێکی کوشندە لە گۆناکانی درەوشایەووە ددانەکانی کەوتنە قرچ و هۆر. پێی نایە حەوشە. دەرگای ژوورەو ی کردەووە. دایە رایەخە نوێکە ی دەمالی. کە چاوی بە (قولی) کەوت گوتی:

- وەرە، کوپم... برۆ لەو سەرەووە دانیشە... کاسە دۆیەکی ساردت بۆ بینم.

(قولی) لینی چوو پێش. کە دایە حالەتی چاوی (قولی) بینی، گەسکی لە دەست بەربووەو ویستی لە مانای سەرنجی (قولی) بگات. (قولی) بواری قیژەقیژی بە دایە نەدا. بە دەستی ک دەمی گرت و بە دەستە کە ی تر گەرووی راگوشی. هێزیکی تاییەتی کەوتبووە بازووەکانی. حەزی دەکرد سەری دایە لە دیوار بکوژی و بە پیلەقە بە سەر ئێسکی بکەوی. چرکە بە چرکە زیاتر گەرووی بە چرنۆک دەگوشی. دایە پەلەقاژە یەکی پێ کەوت و دەم و چاری رەش هەلگەرا، وەکوو کۆنە سەرینی ک لە باوەشی (قولی) بەربووەو سەر زەوی. (قولی) زۆری حەز دەکرد بە پێ

به سهر نهو دووچاوه بچووکانهی بکهوی که به سهرنجی قول و پر مانا تیتی رادهمان، بهلام خوئی بهرزه فت کرد. پشتی دایه‌ی دایه چوارپاکه و ته‌شیه‌کهی له کۆشی نا. گه‌سکه‌کهی فری دایه لایه‌ک و به په‌له‌پرووزی له دهرگاوه بۆی دهرچوو. که گه‌یشته ناوحه‌شه، (ره‌شید) له‌سهر بان په‌یدا بوو. ویستی بانگی (قولی) بکا، بهلام (قولی) له قه‌نته‌ره‌ی تاریکه‌وه پیی نایه ناو کۆلان و روه‌ی کرده قه‌لای ناغا. (ره‌شید) له نه‌رده‌وانه بچووکه‌کهی بان دابه‌زییه ناو حه‌وشه. چوه لای بزنه ره‌شو نه‌ختی یاری له‌گه‌ل کرد. ئینجا چوو دهرگای ژووری دایه‌ی کرده‌وه. سه‌لامی کردو گوتی:

- دایه... دایه... خه‌به‌ریکی تازه‌م بۆ هیناوی!

دایه وه‌لامی نه‌دایه‌وه. هیچ دهنگی لیوه نه‌هات. (ره‌شید) چوه پیشرو بازووی راته‌کاندو گوتی:

- دایه، نه‌وه نه‌ساخی...؟! ئیستا ده‌چمه دوکان و گولی زمانه‌گاوه نه‌باتت بۆ ده‌کرم.

که هیچ وه‌لامی له دایه نه‌یست، به حه‌په‌ساوی دهرگای ژووری لی‌ک داو به غاره‌غار گه‌پرایه‌وه مائی خویمان. (مامه حه‌یدره) له بن دیواری حه‌وشه دانیشتبوو، دووکه‌لی قه‌ننه‌ی به‌بادا: (ره‌شید) خوئی به‌باوه‌شی باوکی داداو به دهنگی به‌رز له پرمه‌ی گریانی دا.

شانی ده‌هه‌ژاو له‌به‌ر فینگه فینگه هموو گیانی ده‌له‌رزی. (مامه حه‌یدره) قه‌ننه‌ی له لیوی کرده‌وه و پرسی:

- نه‌وه چییه؟... چ بووه...؟ (ره‌شید)... (ره‌شید)!!!

(ره‌شید) هاواری کرد:

- دایه... دایه‌ی (چرا)!

- باشه... باش... مه‌گری! بلّی چ بووه.؟!

ره‌شید به خه‌م و زاری گوتی:

- مردووه... دایه...مردووه!

ئه‌وه توّ چ ده‌لیی (ره‌شید)? ده‌بیّ خه‌وی لیّ که‌وتبیّ! پیش سه‌عاتی
من دایه‌م بینی له‌سه‌ر کانی گالته‌ی له‌گه‌ل ژنانی ناوایی ده‌کرد. خدیال له
سه‌ری داوی، کورم!

(مامه‌ حه‌یدەر) هه‌ستایه‌وه قه‌ننه‌که‌ی له‌به‌ر پشتینی راکردو چووه
سه‌ریان. دایه‌ رحانو سیّ چوار ژنی تری بینی له‌سه‌ر بان دانیشتبوون
ته‌شییان ده‌رست. ده‌ستی برده پشته‌وه‌و گوتی:

- وهرن بچین سه‌ریک له‌ دایه‌ی (چرا) بده‌ین. ده‌لیین زۆر شره‌!

هه ناسه ی گهرمی رۆژه هه وه له کانی مانگی مایس به ناو ره گور
 ریشه ی بهردو ته راش و گیاو گولدا ده چوو. میگه له مهرو بزن له داوینی
 سهوزی (مادیان کو) به یه ک نزم له جووله دابوون. شوان له په نا تیشه
 شاخان داده نیشتن و گۆرانی کوردییان ده چری. هه ندی جار گورگی برسی له
 میگه لی دهن او پاش ئه وه ی هه راوهۆریا ده نیشته وه، شوانه کان به گالته
 ده یانگوت: فه رمان به ریکی (چرا) یه... نو شی گیانی بی.

(چرا) ده هات چاک بیته وه و په راسوه کانی ئیشیان که م ببوو. پشتی
 ژانیکی که می مابوو. یه کی له و شوانانه، خه بهری چۆنیه تی مه رگی
 دایکی پی دابوو، ئه ویش به مه وه رووی گرژتر ببوو. هه ندی جار
 (سه بزعه لی) هارپی جی ده هیشت و ده چوو له قوژبنیک داده نیشتن و
 ده رده دلی بی کۆتایی خۆی بو گیاو بهردو زینده واری بچووی خشوک
 ده کرد. له و کاتانه دا رقیکی سه رکه شو ژه راوی وا له ناو خوینی ده جو شا
 نه گه ر به میهره بانی خۆی جله وی نه گرتایه، دونیای له ناگرو خوین

هه لده کیشا. دوو خه تی قوولی که وتبووه لالغاوه کانی، سمیلی خرتر ببوو،
 ردینی هاتبوو. به ده گمهن پیده کهنی. (سه بزعه لی) زۆر چاوی لی بوو،
 خواردنی ناماده ده کردو تاگردانی داده گیرساندو دهنگ و باسی گوندی بو
 دهینا. (چرا) پنتیکی له چیا دیار ده کردو تی راده ما. لیوی نه ده بزوت.
 (سه بزعه لی) له ته نیشتی داده نیشت و ته و په ری ته قه لای ده خسته کار بو
 ته وهی وا بکا (چرا) که متر دالغه لی بدا. ئومیدی به بهر ده خست. سمیله
 بۆره کانی با ده داو چاوه شینه کانی، که وه کوو پیروزه دهرده وشانه وه، ویک
 دهینایه وهو به توندی ده یگوت:

- دونیا هه روا نابی. هه موو شتی ده گۆری.

(چرا) بی دهنگ ده بوو. مته قی لیوه نه ده هات. له ناخی دلوه حه زی
 ده کرد (سه بزعه لی) زیاتر قسه بکا. (سه بزعه لی) ده یزانی باسی چ بکا
 بو ته وهی ژهنگی خه فته له دلی هاو پیکه ی برنی. باسی داستانی
 جۆراو جۆری قاچاغ و پالنه وانه ناوداره کانی ئیرانی ده کرد. (چرا) زۆر هه وه سی
 به به سه رهاتی ئه میر ئه رسه لان نه ده هات. لی نه گه را سه برده که ی تا
 کو تایی بو بگیریتته وه، ده یگوت:

- ئه میر ئه رسه لان دلاوه ریکی ناودار بوو، به لام من له بهر ته وه زۆر
 خوشم ناوی چونکه هیچ خه می خه لکی له بهر نه بوو. شووره ییه پیانو به
 درای کچیکدا ئه م هه موو دهرده سه رییه بکیشی.

زۆری که یف به داستانی رۆسته م و ئه فراسیاب ده هات و هه ر کاتی که

(سه بزعه لی) ده یگوت:

((بندد مرا دست، چرخ بلند))

((چەرخى بلند دەستى من نابەستى!!))

(چرا) لە خوشییان دەمی بەش دەبوو و دەستى لە دیواری ئەشکەوت
دەدار دەیگوت:

- زۆرى دەوى تا پیاو ئەم ورهیه پەیدا دەکا، زۆر!!

ئەو داستانانەى (سەبزەلى) لە بارەى قارەمانە ناودارەکانى ئىران
دەگىپرايه و، ئاخىرى کارى خۆيان کردو روحيكى تازهيان بە بەر قالبى بى
گيانى (چرا) داکرد. روحي (چرا) يان لە ناو گەردەلوولى خەفەت و
ناوئىدى دەرھینا. روژى، کە (سەبزەلى) داستانى کاوهى ئاسنگەرى
دەگىپرايه و، پىرەمىردىكى بالابەرزى ردین سپى و دريژ کلاويكى خورى
لەسەر بوو، تووهرەگەيهكى بچووکى پىبوو، هاتە ناو ئەشکەوتە کە.
پىرەمىرد کە چاوى پى کەوتن هاوارى کرد:

- ئیوه کامەتان (چرا) یه؟

ئینجا بە چاوه وردو توورەکانى دايبیژتن.
(چرا) گوتى:

- باوکە، وەرە دانیشه! ئەوہ چۆن ئیهرت پى زانى، هاتى و نەترسای؟!
پىرەمىرد بە توورەپى گوتى:

- ترس؟! ... ئەوہى ئینسان بى نازانى ترس چىیه؟ ترسان لە کى؟ لە
(چرا)؟ کە وەکوو مشك خوى لەم کونە شاردۆتەو و چاوى لە دونیا
نوقاندوو؟! دەستم بگاتە بەرۆكى بە پیلەقە لەسەر ئەم چىایە فرپى
دەدەمە خواری!

پیره میرد قه ننه یه کی له گیرفانی کورته کی دهرهینا، دایگیرساندو
گوتی:

- هه لبت تۆ (چرا) ی، ها!؟

(سه بزعه لی) و (چرا) ته ماشایه کی یه کتریان کرد. (سه بزعه لی)

گوتی:

- (مامه گیان)، دته وی چ بلینی؟!

پیره میرد له سهر زوی دانیشت، دوو که لی قه ننه که ی فوو کرده ناسمانو

گوتی:

- پرسیم کامه تان (چرا) یه؟ (چرا) لال بووی؟!

(چرا) به میهره بانى گوتی:

- باوکه گیان، من (چرا) م. نهمیش (سه بزعه لی) هاو پریمه!

پیره میرد به وردی سهرنجی له سهراپای (چرا) دا. لۆچی که و ته

نیوچه وانو برۆی هینایه وه یه که و تووره که که ی له سهر زوی دانو سیمای

میهره بانتری لی هاتو گوتی:

- قاچاغ نه گهر قاچاغ بی، دلی له گهل دلی خه لک لی ددها، خو تۆ دزو

ریگرنی، ها؟ نی، ده زانم! قاچاغ نه گهر خوینی برژی، زوی دایکمان به

خوینه که ی دوو گیان ده بی و هه زار مندالی وه کوو نه وی ده بی. قاچاغ نابی

له مردن بترسی. له گیانداران پلنگ جانه وه ریکی قاچاغه... تا نیستا

که س گویی لی بووه پلنگ له بهر دوژمن رابکاتو خو ی له ناو کونه که ی

بشاریته وه؟ وا نییه! تۆ نه گهر خوینی قاچاغت له له شدایه، ده بی له گهل

ههر هه ناسه یه کی هه لیده کیشی، خه لکت له بیر بی. (نه همه دپاشا) خه وو

خۆراکی له خه لک حه رام کردوو. دوینی کیسه پاره یه کی بو نایب تاهیر
 ناردوو و داوای لی کردوو له گه ل پیاوه کانی بینه (پایزاده). با له وانه
 گه پین. من خه لکی (ئه همه داوه) م. مانگایه کم هه بوو دونیای شیرینی
 دهینا. (ئه همه دپاشا) دوینی به یانی زوو گزیره کانی ناردو مانگاکه یان
 بردم. مانگاکه یان بردم و خۆم و مال و مندالیان دارکاری کردم. منی
 پیره میردیان دارکاری کرد. تی ده گه ی چ ده لیم؟ من ته مه نم سه د ساله،
 پشیمان راکیشام.

پیره میرد بی دهنگ بوو، چاوی تاریک داهات.

(چرا) به بی ئوقره یی گوئی:

- باوکه گیان، تو بگه ریوه دی. هه ریت ده ده می هه ر ئه مشه و له گه ل
 (سه بزعه لی) دینه تاقیبی (ئه همه دپاشا). (کیتابعه لی) له ویه؟
 پیره میرد ده ستیکی به ریشی سپی خۆی داهینا و به ده نگیککی نزم
 گوئی:

- ئه و جانه وهره بی ناموسه؟! ... ئا... له ویه. چاره پین نایب تاهیر بی.

(سه بزعه لی) خه ریتیه فیشه کی له پشت به ست و گوئی:

- بابه، (چرا) ئه و ماوه یه نه خۆش بوو. له چیا ده رنه ده چوو. (چرا)

هه میشه له بیری خه لکدایه.

پیره میرد له جینگای خۆی قیت بووه و گوئی:

- ئه م تووره گه یه پری فیشه که. من خۆم تفه نگم نییه. به لکوو به

که لکی ئیوه بی.

(مامه) رووی کرده (سه بزعه لی) و پرسی:

- تۆ كۆرى كىيى؟

(سەبزەلى) ناوى باركى گوت. پىرەمىرد گوتى:

- باوكت پىاويكى باشە، دەيناسم.

پىش ئەوھى لە دەرگاي ئەشكەوتە كە بچىتە دەردە، ئاورى دايدەو

رايسپاردن:

- لەبىرتان بى، من مانگاي خۆم دەويتەوھ... ئەگەر بىسىم

(ئەحمەدپاشا) تان وەكوو سەگ تۆپاندو، سەرى مانگاكە دەبىرم و گوشتى

بە سەر خەلكى ئاوايدا دەبەشمەوھ.

(چرا) و (سەبزەلى) چەند هەنگاوى پىرەمىرديان بەرى كىردو گىتيان

پى دا كە نيوەشەو لە (پايزاوه) بن. پىرەمىردىش مالاوايى كىردو گوتى:

- من پىم دەلتن (باباعەلى). پىويستتان بە هەرچى هەبوو، بنىرن بو

ئەوھى لەگەل خەلكە كە لە بۆتان پىك بىنم: فىشەك، خواردن، هاورى

چاك.

(چرا) و (سەبزەلى) رىشى بابايان ماچ كىردو گەرانەوھ ئەشكەوت.

شەو جلهوى ئەسپەكانيان گرتو (ماديان كو) يان جى هىشت و روويان

كىردە (پايزاوه). لە رووبارى (گااروود) پەرىنەوھ بە پشت تەپۆلكەكانى

(ستارەسوز) و بە تەنىشت جەنگەلدا پىچيان كىردەوھ. (چرا) لەگەل ئاوازي

رىكى دەنگى سى ئەسپەكان، گوتى:

- من رام واىە زەويىەكانى (پايزاوه) بە سەر خەلكدا دابەش بىكەين.

پىيان بلىين لەسەر جوخىنان يەك دنكە گەنم نەدەنە ژنو مندالى. ئەگەر

شانەشيان نارد، بەروبوومە كەيان بشارنەوھ.

(سەبزەلى) بە شادومانى گوتى:

- بەلئىن دەدەم لەسەر جوڭخىنيان يەك ربه گەنم لە عەنبارەكانى نەكا.
سوارەكان لە جوڭگايەك پەرىنەووە گەيشتنە (پايزاوە). جەلەوى
ئەسپانيان لە قەدى نەرهەيك بەستەووە بە پرتاوى روويان كرده قەلاى
ئاغاو لەسەر بانەووە چوونە ناو حەوشەو بە دالانىكى تاريك دا تىپەرىن و
بە سەر كۆنە پليكانەيەكى داردا سەركەوتن. (سەبزەلى) بە تەفەنگ
ئاماژەى بۆ دەرگاي ژوورەك كردو نيشانى دا.

(چرا) هەموو گيانى گەرى سەند بوو! ددانى لىك جىر دەكردووە
خىلەكەى، خىلەكەى هەژارو ستەمدیدەكەى، كە بە هەزار مست بەسرابووەو
دەمى بە هاوار كرد بووەو، پىر جۆش و خرۆش و بە پروا و متمانەو، لە ناخى
ناخەو، بۆ تۆلە سەندنەو سەرى هەلدابوو. خىلەكەى لە ناووەيدا لە ژىر
قامچى ستەم و زۆردارىدا ياخى ببوو: ديمەنى نەجىبى (ناوخاس)ى لە
ميشكدا دەرکەوت، (ناوخاس)ى دى لەسەر گياوگۆل پىچى دەخواردووەو
خوین لە سكى فيچقەى دەكرد، دايكە پىرەكەى خۆى دى بە چاوى پىر
ترسو هەراسان، لە ژىر دەست و پىي پياوكانى ئاغادا، لنگەفرتىي بوو.
ئەوشەو بە بىرکەوتەو كە سەراوژىر هەليانواسى، ئاغاو (كىتابەلى)
تفيان لە دەم و چاوى دەكردو سميلىان رادەكيشاو شەقيان لە پاشەلى دەدا.
دەرگاي كردهو پەنجەى لەسەر پەلاپىتكە دانا. لە ژوورەو، (ئەحمەدپاشا) و
(كىتابەلى) و سى كەسى تر لەسەر سفرەى ئارەق خواردنەو دانىشتبوون.
(كىتابەلى)، كە چاوى بە (چرا) كەوت، پىكى ئارەقى لە دەست
بەربووەو. (ئەحمەدپاشا) سىوهرووكى گەردەنى كەوتە هەلبەزو دابەز.

خووزى زارى قووت دايه وه. ههردوو كيان وه كوو دوو كه رويشكى بهر
 چه پوكى گورگيكي برسى ده ميان بوو به ته لهى ته قيو. ده تگوت عزرائيل
 له سهر سهريان وه ستاوه، ده تگوت زمانيان له بنه وه برپاوه، قسه يان پى
 نه ده كرا. ده يانه ويست بكه ونه سهر پى (چرا). ده يانه ويست به گريه و زارى
 داواى بوردنى لى بكه ن. رازى بوون جنبو بخون و ههزار قسه ي بى نه ده بيان
 پى بگوتري، ههر نه وه نده به سه لامه تى ده رچن. ده يانه ويست (چرا)
 به زه يى بزوئ و دلى نه رم بى و لييان خوش بى و له گوناھى تاوانه كانيان
 ببوورى.

(ئه حمه دپاشا) - بىرى كرده وه - ته گهر بيست و به سه لامه تى ده رچى،
 هه موو سامانى خوئ، هه موو ژيانى خوئ، هه رچى هه يه تى و نييه تى،
 هه مووى پيشكه ش (چرا) ده كا. (كىتابعه لى) - بىرى ده كرده وه - ته گهر به
 زيندوويى ده رباز ببى، ناماده يه له كوو چه و كوئانى شاران ده روزه بكا، پى
 به و ناوه نه كه وى، ته زيه تى ميرووله يه كه نه دا، به رامبه ر به خه لك وه كوو
 مه ر نه رم و هه ليم و ميهره بان بى.

(ئه حمه دپاشا) - ته گهر (چرا) روخسه تى بدايه - هه موو جوړه
 پيساييه كى ده خوارد. (چرا) له خه يالى خوئيدا، دايكى ده دى به پشتى
 كووماو و پرچى سپى و ده ستى چورچ و ورگى برسى وه كوو مه رى بهر ده ستى
 قه ساب، به بى ده ننگى چاوه رپى مردنى ده كرد. (ناوخاس) ده هاته به رچاو
 كه به ته ما بوو ژن بيئى و ببى به باوكى مندالى باش. دايكى (ناوخاس) ده
 ده دى داهاتبو وه وه سهر تهرمى كورپه كه ي و به نينوك گوناكانى شه قار
 شه قار ده كرد، مه مكه چورچه كانى به ده ست راده گوشى و به مست له

ورگی خۆی دەدا. (جەیران)ی دەدی لەسەر تەرمی برا تاقانە کە ی لەباتی فرمیسک خوینی لە چار دەهات. (سەبزەلی) لەبەر دەرگا لولە ی تەفەنگی لە نۆکەرە کان راگرتبوو. نۆکەرە کان شانیان پێکەوه نووساندبوو. لە ترسان چاریان زەق ببوووه.

(ئەحمەدپاشا) هاواری کرد:

- (چرا)... (چرا)... رەحمەت هەبێ... رەحمەت هەبێ... هەموو سامانی خۆمت پێشکەش دەکەم. وەرە تۆ ببە ئاغای ئەم گوندە و من نۆکەریت دەکەم... هەموو زەوییه کانم بە سەر خەڵکدا دابەش بکە... من هیچ گوناھم نەبوو، خەتای (کیتابەلی) بوو.

(کیتابەلی) لەسەر چوارپەل رۆیشت و خۆی بە سەر پێی (چرا) داداو لە کاتیکا کە شورپوور فرمیسکی لە چار دەهات، هاواری کرد:

- ئەگەر ئەمری پاشام جێ بە جێ نە کردبایە، لە داری دەدام. (چرا)... (چرا)... من گوناھم نییە. ئەگەر بە قسە ی (سابق خان)م نە کردایە، دەستی دەبریم... ئامادەم تا ماوم غولامەتیت بکەم.

(چرا) پێلە قەیه کی توندی لە گەرۆوی (کیتابەلی) کوتار تخیلی سەر زەوی کرد و هاواری کرد:

- ئەدی کێ بوو بە خورتی مریشکی لە خەڵک دەسەند و نۆشی گیانی دەکرد؟ کێ بوو مانگای تاقانە ی پیرە میردیکی سەدسالە ی لە دەست خاوەنی دەرھینا؟ کێ بوو نانی لە دەست خەڵک دەرپاند؟ چما زولمی ئێو تەنیا لە باوکی من و دایکی من و هاوڕێی من بوو؟ کێ بوو دەیه ویست ئاوی کولۆ لە گەرۆوی من بکاو کیسە پارە ی بۆ تاهیر نارد بۆ ئەو ی بە

خۆو به يهك تىپ جەندرمە برژېنە سەر من؟ چ وەلامىكتان هەيه، بلىن؟!
نەتاندەزانى؟ نەتاندەزانى خەلكىش مافى ژيانىان هەيه، هەقيان هەيه
مندالىيان برسى نەبى، هەقيان هەيه جلى پۆشته بپۆشن و بە ئاسوودەبى
بژين؟ نەتاندەزانى ئەو بەرووبومەى خەلك بە خوینی دل بە دەستى دىنى،
هەى خۆيانە؟ ئیوہ كەى چوونەتە ئاودىرىى؟ كەى چوونەتە دروینە؟ سەيرى
دەستى خۆتان بکەن وەكوو حەرىر نەرمە! بۆچى وەلام نادەنەو؟ بۆچى لال
بوونە؟ (ئەحمەدپاشا) لە ترسان دەم و چاوى شین هەلگەرابوو. هەموو
گیانى دەلەرزى. (كىتابەلى) هینكە هینكى بوو. رەنگى لە پرو برا بوو.
(چرا) رووى كرده (سەبزەلى) و گوتى:

- برۆ... برۆ... خەلك لە ماله كانيان بینه دەرى و لە گۆرەپانى دى
كويان كەوہ. پىيان بلئى سايەى ئاغاو كىخوایان لەسەر لاکەوتووہ. پىيان
بلئى زەوى خۆيان بۆ خۆيانە.

(سەبزەلى) بە خىرايى گەرايەوہ و لە پليكانە هاتە خواری. يەكئى لە
نۆكەرەكان مستى لە رووى (ئەحمەدپاشا) دا راهەژاندو گوتى:

- پاست دەكا... ئەوہندە قامچىتان لە پشت داوين تا سەد سالى دى
نايىنەوہ ئىنسان.

نۆكەرىكى تر هاوارى كرد:

- زولم يەك رۆژ توغیان دەكا، ئەمەيه! بە جورى رەفتارتان لە گەل
ئىمە دەكرد وەكوو ئەوہى ئىمە بارگىن بىن. رەفتارتان لە گەل سەگەكانى
مالەوہ لە ئىمە باشتەر بوو.

نۆكەرىكى تری پىرى دەم و چاوا ئاولەبى رووى كرده (چرا) و گوتى:

- بۆچی دەستاوی؟ ئەمانە وە کوو ئەژدەها وان... ئیزنم بدە من بە دەستی خۆم بیاخنکیئم.

لوولەى تەفەنگى (چرا) لە تەنیشت سینگى (ئەحمەدپاشا) بەرزبوووەو تەقەى لى هەستا. (ئەحمەدپاشا) قیژاندی و سوورپىكى بە دەورى خۆیدا خواردووەو بەربووەو سەر سفرەى ئارەق. دەستەکانى وە کوو بەلى مریشك دەجولانەووەو چنگى لە قالى گیر دە کرد.

ئەجارە لوولەى تەفەنگى بەردو تەویلى (کیتابەلى) بوووەو (چرا) پەنجەى بە پەلاپیتکە داھینا. (کیتابەلى)، خوینی تەویلى بە سەر قالییدا پژار پشتارپشت بەربووەو سەر زەوى. (چرا) دەست بە تەفەنگ دەرگای ژوورى لىك دار هەردوو پایەى بە هەنگاویك برى و گەیشتە ناو حەوشە. نۆکەر و کارە کەر لە گەل دەنگى تەقە رژانە ناو حەوشە و کردیانە هات و هاوار.

کە چاویان بە (چرا) کەوت، تىکرا هەنگاویك پاشەوپاش کشانەووەو دەمیان بوو بە تەلەى تەقیو.
(چرا) گوتى:

- ئاغاو (کیتابەلى) م سە کوژ کرد... (ئەحمەدپاشا) زەوى ئەوئەندە زۆرە، یە کەو پارچەتان بەر دە کەوى.
ئاماژەى بۆ یە کى لە نۆکەرەکان کرد کە کوورپىكى بە تاقت بوو.
گوتى:

- تۆ هەر ئیستا دەچیتە گەور و مانگای (بابا نادەلى) دەبەیتەو (ئەحمەداو) و دەیدەیتەو.

(چرا) چووه ناو کولانه. له لایه کی گوند ههراو زهنا بوو. دهیان فانوس
دهسوتا. (سهبزعه لی) تفهنگی له ههوا رادههژاندو له ناخی دلوه
هاواری دهکرد. خه لک هاتو هاواریان بوو. که (چرا) یان بینی، فانوسه کان
به جووله کهوتنو خه لکه که به قریوهی شادی وروژمیان بو هیئا.

(سهبزعه لی)، که نجیکی چوارشانهی به (چرا) ناساند. که نجه که بروی
پرو په یوهست بوو، پیی چه پی که می ده لهنگی و له کاتی رویشتندا، شانی
چه پی شوږ ده بووه، گوتی:

- نه مهت پی ده ناسینم، نه مه (نه سرهت)ه! ده یه وی ئه ویش بداته کیو،
ماینیکی چاکی له بنه.

له ناو جه ماوهری خه لکه که، پی او یکی بالابه رزی باریکه لهی لووت
شوږی ردین سپی دهم و چاو میهره بان هاته دهره وه. کیسه یه کی به دهسته وه
بوو. دایه دهست (سهبزعه لی) و گوتی:

- پاره یه کی که می تیدایه، روژی دی به که لکتان دی. ئیمه ی
(پایزوه) پی به دل و گیان له گه لتانین.

(چرا) سوپاسی کرد. مالاواییان له خه لکه که کردو به سی قولی شان
به شانی یه کدی گوندیان به جی هیشت.

(نه سرهت) سواری ماینه که ی بوو. (چرا) و (سهبزعه لی) اش جله وی
ئه سپه کانیان له قه دی نهره که کرده وه له ناو تاریکی شهودا بزر بوون.

ھەر كەسنى لىو سنووردا تووشى ستەم و زۆردارى بوايه ، به دزى خوى
 ده گەيانده (چرا). (چرا) و ھاورپىكانى شەو خويان دە گەيانده خوينمى
 ئاوايى و به شىۋەي جۇراوجۇر سزايان دەدا. دەستيان به سەر مالى
 ئاغاكاندا دادە گرت و به جۇرى جياجيا يارمەتى نە دارو بىنە وايانى
 گونديان دەدا. ھىچ دىۋەرەيەك زاتى نە دە كرد لى گوند شت گران بفرۆشى ،
 دەستيان به سەر مالىدا دە گرت. ھىچ دە ولە مەندىك نە يىدە توانى ھەقى
 ھەژارنىك بخوا ، ھەرچى به زۆر ، يان به فرت و فىل كۆي دە كرده وە ، لى
 گەروويان دە رده ھىنا .

ئاغاكان كەمتر غەدریان لى خەلك دە كرد ، كەمتر قامچيان لى
 دە خستنه كارو به دزى كۆت و فەلاقەيان لى پى دەدان. مريشكانەيان
 وەرنە دە گرت .

ئەم سى ھاورپىيە ھەندى جار چىيان جى دە ھىشت و دە چوونە سەر
 شىنايىە كان و گوپيان لى دە رده دلى خەلك رادە گرت. ناكۆكىي نيوانيان پىك

دههيتنا. ناشتيان ده كرده وه. له خراپه وه به دكاربيان ده پيچايه وه. ناوي
 (چرا) و (سه بزعه لي) و (نه سره ت) اي هاورپي، له هموو كو لانيك و له ناو
 هموو ماليك وه كوو شه و چرا ده دره وشايه وه. ده يان دايك ناوي منداله
 نو زاده كانيان نابوو (چرا). (چرا) هه ندي شه و به ده ست و دياري ده چووه
 مالي جوامير. بالنده ي كيتوي ده كوشت و بوي ده بردن. باسي (ناوخاس) يان
 ده كرد كه جوانه مهرگ بوو، زور هيو او تاواتي له گه ل خوي برده ناو گور.
 له گه ل (جهيران) دا، ناگري عيشقيكي نه ينيان له نيواندا ده سورتا.
 (جوامير) پي ده زاني، دايش پي ده زاني. (چرا) چاوهرپ بوو ده رفه تيك
 هه ل بكه وي و (جهيران) بيئي. بيستبووي نايب تاهير به ته مايه به خو و به
 تپييك جه ندرمه بيئه سه ري. دم به دم خه به ري پي ده گه يشت كه نايب
 له م روژانه به خو و به تپيكي چه كدار چيا نابلووقه ده دا. نايب تاهير يه ك
 دوو جار چووبووه سه رداني قه لاي (ساق خان). (چرا) هه ر كاتي ده رفه تي
 ببوايه، به دزي سه ري له (مامه حه يدەر) ده دا. كه رويشكي، يان كه ويكي
 كوژراو يان زيندووي بو (ره شيد) ده برد.

به م جوړه، يه ك مانگ بوو، (چرا) و (سه بزعه لي) و (نه سره ت) بي
 ترسو نيگه راني چيايان جي ده هيتشت و ده چوونه گوندان. شه وي له شه واني
 ته موز (مامه حه يدەر) به دزي له شه كه وته كه هاته لايان و قه ننه كه ي
 داگرت و گوتي:

- ته مړو چووبوومه شار، هه ندي شه كرو چاو چه ند مه تر قوماشيك بو
 كراسي (ره شيد) بكرم. له چايخانه ي به رامبه ر مزگه وتي گه وره، له
 به رامبه ر دوو جه ندرمه دانيشتبووم. يه كيكيان زاري مازهنده راني بوو،

بهوهی تری گوت که به زاری کاکاوهندی قسهی ده کرد. برپاره سبهی نیوه شهو، بی ئهوهی هیچ کهس ههست پی بکا، دهوری (مادیان کۆ) ئابلووقه بدهینو (چرا) و هاوپیکانی به زیندووی چاوان بگرین. لهم قسانه دا من خهوم له خۆم خست. دهوروبه رمان چۆل بوو. گوتیان بیست نه فهران. (سادیق خان) یش به ئینی داوه یه کهو ههزار دینار پارهی هیشکه یان پیشکهش بکا.

(مامه حهیدەر) قومیککی له قهننه کهی داو گوتی:

- بو خۆتان ته گبیر بکهن. به بی بوار له ئاو مهدهن. ئه مانه له گهل چه کداره کانی ئاغا جیاوازن. عهسکه ریبیان کردوو. گورگی باران دیتهن. ئه گهر پیویستتان به یارمهتی بوو تاسبهی نیوه پۆ خه بهرم بدهنی.

(مامه حهیدەر) له جیی خۆی ههستا. روومهتی ماچ کردن و ههولتی دا

زۆر توند دهستیان بگوشی و سهرنجی بدزیتهوه، گوتی:

- تا سبهی نیوه پۆ چاوه پری ده کهم، ئه گهر هیچ وهلام نه بوو، تاقیبی

کهس ناکهه. قاچاغه کان دهه و چاری (مامه) یان ماچ کرد. (چرا) گوتی:

- به ههر سیکمان ئه قلمان ده خهینه سهه یهک و ریگایهک ده دۆزینه وه.

(مامه) له پشت تیشه شاخیک له بهر چاو بزربوو. شهویکی کپو بی

دهنگ بوو. بالنده و جانه وهه خۆیان خزانده بووه بن بنه درک و گابهردان.

زیکزیزه که یهک له ژیر بنه پرچینک چریکه یه کی لی ههستاو بی دهنگ بوو.

(چرا) هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشاو گوتی:

- چ ده لاین؟ مهسه له که گرنگه!

(سهبزعهلی) دهستی له ئەژنۆی وەرھینا، ماوەیەك بێ دەنگ بوو
ئینجا گوتی:

- هەندێ شت هەیه دەبێ یەك لابکریتەو: یەكێ ئەوێه ئایا بچەنگین،
یان پاشەکشە پەرژەوێندی بکەین؟ ئەوێ دیکە ئەوێه بە چ شێوێه یەك
بچەنگین؟ شەر بە بێ پلان ناکرێ؟ داوای یارمەتی له خەلك بکەین، یان
نا؟

(چرا) گوتی:

- بۆچی پاشەکشە بکەین؟ ئەوان ترومبیلیان له بنه، بچینه هەر کوێ
دوامان دەکەون. جا وا باشە سبەهێ شوو ئیشمان یەك لا بکەینەو. من
دەلێم له جێهەکی له بار خۆمان له بۆسە بنیین و بیاندهینە بەر مقەس.
پێوستیمان بە یارمەتی خەلك نییه. عەسکەرییان نە کردوو، وە کوو گیا
دەیان دورنەو. خو ناشکرێ بە پاش نیوەرۆیەك فێری فرت و فیل و کاروباری
شەر بن.

(سهبزعهلی) گوتی:

- من بەو رازیم زەبریکی گورجکەر بوەشینی و (مادیان کو) جێ
بیلین و بچینه چیاکانی تر.

- بەلام بێ یارمەتی خەلك ئیشمان شەر، لانی کەم، با داوای یارمەتی
له سێ چوار گەنج بکەین که بزائن تەقە بکەن.

(نەسرەت) تائەو وەختە بێ دەنگ بوو، گوتی:

- من له مەهاباد شەریم کردوو. دوو سێ مانگیش له لوپستان بووم
له دوو سێ شەر بەشداریم کردوو.

(چرا) گوتی:

- تۆ ئەزموونت لە ئیমে زیاتره.

نەسرەت لاقە شەلە کە ی درێژکردو گوتی:

- لە شەری کوردان گوللەم بە لاقی کەوت. هەر یە کە بارتەقاي سەدی

وہ کوو ئیমে دەبوو. زەبری خۆیان دەوہشان دو رایان دە کرد. شەری چاک دە کەن.

من خۆرا نەمداوہتە کیو! لە شەری کوردان ترسم شکاوە. دەزانم ھۆقە

ئاردیک چەند ئاوە لێ دە گری. ئە گەر رای منتان دەوی: من دە لیم شەر

نە کەین باشتەر. وە کوو (مامە حەیدەر) گوتی:

ئەوانە ھەموو کلاویکیان لە سەری خۆیان تاقی کردۆتەوہ. ھەموو

کون و کە لە بەر یکیان لە بەر دەستە. خەت نە ماوە نە یخویننەوہ. ئیमे بە سی

کەس دە رەقەتی ئەمانە نایەین. ھەر ئەو یە خۆمان بە کوشتن دە دەین.

فیشە کمان خەسار دە کەین. ئەوانە ھەر ھیچ نە بی تازوو قەدی سی نە فەری

ئامادەیان ھە یە بۆ ئەو ی لە کاتی پێویست وە کوو لاشە خۆر بی رە وەرین. با

شەر نە کەین، بی فایدە یە. لە جیاتی ئەو ی شەر بکەین، با بچین لە

ھەردی یە ک دە دواز دە ھاو رپی باش بە گەل خۆمان بە دین، ئینجا لە

دەرفە تیکی لە باردا، بچین رایانکیشین ناو دی. خە لکی گوندیان لی راست

بکەینەوہ. ئە گەر لە ھەر گوندی دوو سی خوین برژی خە لکە کە لییان

داغدار دە بن و خۆیان بەرگری دە کەن. ئەوسا ھەزار کەسی وە کوو نایب

تاھیر برژی نە ئەم ناوچە یە، لە بەر ئەو ی دژی خە لک وە ستاون، نە ک دژی دوو

سی قاچاغ، لە ناو دە چن. ئە گەر دە شتانەوی ھەر بچە گن، (مادیان کۆ)

سەنگەر یکی باش نییە، با بچینە (دالاخانی).

(چرا) به سهرسامی گوتی:

- قسهی تازه دهکهی، من تیی ناگه‌م! خه‌لك چاویان بریووته ئیمه.
نه‌گه‌ر بیینن له‌بهر چه‌کداره‌کان هه‌لدیین، گالتهمان پی ده‌که‌ن. (چرا)
نه‌بم نه‌گه‌ر ده‌ره‌قه‌تی بیست جه‌ندرمه نه‌یهم.

(سه‌بزعه‌لی) به ده‌نگی به‌رز گوتی:

- نه‌گه‌ر هه‌لبیین، خه‌لك ده‌لین: نه‌گه‌ر غیره‌تیان هه‌بایه له‌گه‌ل
جه‌ندرمه به‌شهر ده‌هاتن، نه‌ك چه‌ند لادییه‌ك. ئیتر هیچ كه‌س به
هه‌ندمان هه‌لناگرئو گوتی به‌قسه‌مان نادا.

(نه‌سره‌ت) تفه‌نگی له‌سهر كۆشی دانا، به‌په‌رۆشه‌وه سه‌یری چیا
کردو گوتی:

- به‌و جوهری من گوتم به‌لایه‌نی كه‌مه‌وه دوو سی مانگ به‌رده‌وام
ده‌بین. پاشان ده‌بیته باران و به‌فر زه‌وی داده‌پۆشی و پیکدادانی كۆتایی بو
هاوینی دادی ده‌مینیتته‌وه. تا ئه‌و سایش ژماره‌یه‌کی زۆرمان له‌دوور
كۆده‌بیته‌وه، به‌لام به‌و جوهری ئیوه ده‌لین یه‌ك حه‌فته زیاتر به‌رگیمان پی
ناکری.

(چرا) به‌تووره‌یی گوتی:

- من له‌ (مادیان کۆ) نارۆمو هه‌موو هیزی خۆم ده‌خه‌مه‌ سه‌ر نه‌م
شه‌ره.

(نه‌سره‌ت) گوتی:

- پیویسته خه‌لك تی بگه‌ن چاویان له‌ پیاری وه‌کوو من و تو نه‌بی.
(سه‌بزعه‌لی) گوتی:

- خەلك زەخیرەى پېئويستى شەركردىيان نىيە. لە گەل يە كتر نىن. ھەر كەسە بىر لە خۆى دە كاتەوہ. وا زوو يە كدىگر نابن. تا چوار كەسى وە كوو (چرا) لىرەو لەوئ راست نە بنەوہ، خەلك ھەر دەستەوہستان دە بن. ئە گەر لەم شەرەدا سەركەوتوو بىن، خەلك تە كانىكى توند دە دەن.

(نەسرەت) زۆر لە سەرەخۆ گوتى:

- بىست كەس بن، ھەرھىچ نىيە. سەد كەسىش بن دەرەقەتى ئىمە نايەن. ئەمانە ھەرچۆنى بئى مندالى شارىن، خاوەن ژنو مندالن. جىيان گەرمەو بە خۆشى دەژىن، نايانەوئ خۆيان تووشى مەترسى بكەن، بەلام ئىمە چىن؟ چىمان ھەيە لەم شەرە لە دەستى بەدەين؟ دال دەمان قوژبنە ئەشكەوتىكە، بە نان و پىوازىك قىيات دە كەين.

(سەبزەلى) ھەستايەوہو گوتى:

- با بچىنە قوژبنىكى ئەشكەوت و سەرەخەويك بشكىنين. ئە گەر لە غافلەتەوہ بەھاتبانە سەرمان، زۆر لە گوین بوو بە سەلامەتى لە مۆلە كە دەرنەچىن، بەلام ئىستا ئىمە ئەوان غافلگىر دە كەين.

(چرا) بە دەنگى بەرز پىكەنى و گوتى:

- مانگا خەرىكە بە پىئى خۆى دىتە دەباخانە.

شەپى لە پشتى (نەسرەت) داو گوتى:

- سەربازى دىرىن، دالغە لى مەدە! ورت بەرز بى!

لە گەل رۆژھەلات، چىا جم و جوولى تى كەوت. بالندە ھىلانەيان جى ھىشت. گورگى برسى بە دەشت و دەر كەوتن. مارمىلكە كەوتنە دواى

میش و مه گه ز. هندی گولی تازه پشکووتن و هندی گولی تر ژاکان و
په پیه پوون.

قاچاغه کان به دريژايي ته و پوژه که به گرانی ده پویشته و هر ته و او
نه ده بوو، تفهنگه کانیاں پاک ده کرده و فیشه کیان ده هاویشته بهر. جیی
خویان له پشت تیشه شاخیک و له باریکه رییه ک خوش کرد که له وانه بوو
چه کداره کان پیدا سهرکه ون. تا پوژتاروا، (نهرت) چند جاریک به شیوه ی
راسته و خو و ناراسته و خو هه ولی دا له و شهره ی له پیشیان بوو پاشگه زیان
بکاته وه. له بهر ته وه ی سهرکه و توو نه بوو، له قسه کانی خو ی به رده و ام بوو،
به گیرانه وه ی سهربرده ی سهرده می سهربازی خو ی سهرگرمی کردن. که
ته ستیره به ورشه ورشی گهش له ناسماندا که و تنه جو له و مانگی گه وره
له په نا تر پیکه به رزه کانی چیا ی (دالاخان) هه لات، براده ره کان هر که سه
چوه ناو سهرنگه ری خو ی.

براده ره کان، له گه ل برووسکه ی ته و سهره نیژانه ی تاریکیان شق ده کردو
سهرده که و تن و به دوا ی یه کدا ده هاتن، دلیان داخوری او ده و چاریان به
خوینی گهرم سوور هه لگه را. چه کداره کان ده هاتن، سهریان به هه موو
کون و که له به ری کدا ده کرد.

(چرا) ته قه ی له تفهنگه وه هی ناو سهره نیژه یه ک له خوین گه وزی.
(سه بزعه لی) له لایه کی دیکه وه، لی نه گه را سهره نیژه یه ک له پشت
ته راشه کان بجوولی و خوینی پرژانده سهرکویره رییه کی باریک،
سهره نیژه یه کی تر بهرز بووه و ناسمان و ته و دهسته ی سهره نیژه کی گرتبوو،

نیزه‌کە‌ی بەرداو توند گەرۆوی خۆی گرت و چەنە‌گە‌ی بە بەردی‌کی تیز
کەوت و شەقی برد.

(نەسەرت) پێکەنی و فیشە‌کی ھاویشتە بەر تەفەنگە‌کە‌ی.

سەرەنیزە‌کان لە پەنا تە‌پراش و تیشە شاخ و لە پشت درەختانە‌وه
سەنگە‌ریان گرت و بە بی نامانج دەستیان بە هات و ھاوار کرد. چە‌کدارێک
بە فەرمانی نایب تاهیر ویستی بازدە‌باتە ناو قۆرتی‌ک، تە‌قە‌ی تە‌فەنگی‌ک
بە‌سەر لاشانێکدا بە‌ری دا‌یە‌وه. نایب تاهیر ورگی زلی دە‌لە‌رزی و چاوی
زەردی لە رقان برۆسکە‌ی دە‌دا، خۆی شار‌دە‌وه‌و بە رک و کینە‌وه فەرمانی
دا:

- غافلگیریان کردین، چیدی ناتوانین بچینه پیش. بە وریایی تە‌قە
بکەن. پلانی‌کە‌مان سە‌ری نە‌گرت. ئە‌م دینە‌تییە سە‌گبابانە ئیمە‌یان خستە
دا‌وه‌وه. دە‌بێ هیرشی کۆتایی ب‌خە‌ینه بە‌یانی. دە‌ستە‌وه‌کە‌ری بکەن و ئە‌گەر
پێ‌ویستیشی کرد پاشە‌کشە بکەن.

شە‌وی‌کی کپ و بێ‌دە‌نگ و بە سام بوو. مانگ تریفە‌ی بلا‌وده‌کردە‌وه‌و
نایب تاهیر جوینی دە‌دا. ئە‌گەر د‌ل‌نیا نە‌بایە قاچاغە‌کان غافلگیر دە‌کا، بە
هیزو تفاقێکی زۆرتر پە‌لاماری چیا‌ی دە‌دا. بیری کردە‌وه داخوا ک‌ی ناشکرای
کردوون؟! بێ‌جگە لە خۆی و سە‌رتیپ (داود) و نایب (نە‌سوور)، کە‌س
نە‌یدە‌زانی کە‌ی هیرش دە‌کە‌نە سەر چیا. ئە‌وانیش جیتی متمانە بوون.

(چرا) دوا‌ی سە‌عاتی‌ک، خۆی خزان‌دە جی‌گایە‌کی ترو بە نووکی پی
پارچە بە‌ردی‌کی گلۆر کردە‌وه خواری. بە‌ردە‌کە، کە‌ گە‌یشتە بنی بنە‌وه‌ی
خواری گە‌رمە‌یە‌کی قایمی لی‌وه‌هات. لە پشت داربە‌رووه‌کانە‌وه یە‌ک

شیلکه یان لی به تال کرد. تفهنگی برادرانی که و ته ته قه و چلو گه لای
دار به پروه کانی له گه ل ده هه ژایه وه.

دهنگی ته قه ی تفهنگ و ناله ی برینداران و جوینی نایب تاهیر له چیا
نه ده برایه وه. نیوه ی شه و، نایب تاهیر فه رمانی کشانه وه ی داو به ره و داوین
شور بوونه وه. نایب (نه سوور) سواری ترومبیلکی زهیتوونی بو، به
خیراییه کی سه رسورپهینه ر رووی کرده شار بو نه وه ی تفاق ی پیویست بیینی.
(نه سرهت) دوا ی نه م سه رکه و تنه گوتی:

- ئیستا وه ختی نه وه یه (مادیان کو) جی بیلین و په نا بو (دالاخانی)
به یین. ئیدی نه مه هه لاتن نییه.
(چرا) به رووخوشی گوتی:

- ئینسان یه ک جار دیته دونیا و یه ک جاریش ده مرئی. نامه وی، برام،
نامه وی (ره شید) پاش مله پییم بلئی هه لات. خوا له گه ل ئیمه دایه. ئیمه
له سه ر هه قین. نه ختی سه برت هه بی به لکوو تا به یانی بیریکی لی
بکه یینه وه.

(نه سرهت) له رکان گوتی:

- نایب تاهیر ناردوو یه تی هیزی هارکاری بو بی. (چرا)، برام، وه ره
منجری مه که. نه مانه چه کداره کانی خان نین. هه ر سه به ی دیتت هه زار
که س ده وری چیا ی نابلووقه دا.

(چرا) پیلووی داخست و گوتی:

- (چرا) ترۆپکه کانی (مادیان کۆ) جی ناهیللی. (چرا) هه لئایهت.
(مادیان کۆ) مائی منه. لی ناگه پریم هه ر سه گباییکی راست بووه وه، بیته
ئیره.

(نه سرت) ددانه کانی لیک قرماندو گوتی:

- ئەمه هه لاتن نییه. خو ئیمه ناچین له ماله وه له ژیر کورسور
بخه وین. سه نگه رمان ده گۆرین بو ئه وهی زیاترو باشتتر بجه نگی. ده چین ده بین
به په ناهه ندهی (دالاخانی).

(سه بزعه لی) گوتی:

- به لای نایب تاهیر له کۆل ده که ینه وه، ئینجا ده چینه (دالاخانی).
(چرا) سمیلی باداو گوتی:

- ئەمه یه قسه ی راست و دروست!! ئەدی!!

به ره به ره ی به یانی، ترومبیله زهیتوونییه که له گه ل دوو ترومبیلی تری
پر سه ربازو جه ندرمه هاتنه وه. ئەستیره ی ئاسمان خه ریک بوو ره نگیان کال
ده بووه وه که چه کداره کان به فه رمانی نایب تاهیر به سه ر چیا هه لگه ران.
نایب تاهیر گوتاریکی کورتی دا، گوتی:

- هه ر ده سته یه ک له لایه ک بچیتته پیش. ئە گه ر ئیوه به بلاوی به ره و
پیش بچنو هاوکاری یه کتر بکن، ئەوان یه ک چاره ک زیاتر خو یان رانا گرن.
هه مووی سی که سن، فیشه کیشیان که م بووه. وه کوو ته رزه گولله یان به
سه ردا ببارینن. ده رفه تیان مه دن ماندوویان بجه سیننه وه. با له تینوان
چاویان له قه پیلک ده ره پری.

پیاوه‌کانی نایب تاهیر به خیرایی و به وریایی و به پهرت و بلاوی به‌سهر
چیادا هه‌لگه‌پان. (چرا) و (نه‌سره‌ت) چاوه‌پریان کرد تا (سه‌بزعه‌لی) به
دهک و ده‌هوی کارامه ده‌سته‌یه‌ک له دوژمن به‌ره و سینگی (قه‌لالان) به
کیش ده‌کا.

(سه‌بزعه‌لی) په‌نجهدی به په‌لاپیتکه داهیناو که ته‌قه‌ی گولله‌ی هات،
چه‌کداریک پیچی خوارده‌وه و تفه‌نگی له ده‌ست به‌ربووه‌وه. (سه‌بزعه‌لی)
وای پیشان دا فیشه‌کی نه‌ماوه و لووله‌ی تفه‌نگی له به‌ردیک کوتاو خوی
له درزیک قوول نا. چه‌کداره‌کان، که دیتیان ده‌نگی ته‌قه‌ه برا، هفت
هه‌شت که‌سیان له هه‌ورازه‌که سه‌رکه‌وتنو له زارکی درزه‌که وه‌ستان. له
سی لاوه ناگری گولله‌یان بو هات.

چه‌کداره‌کان یه‌ک یه‌ک به‌ه ده‌م هاواری ترسناکه‌وه به‌سهر به‌رداندا
بانگه‌روژ بوونه‌وه.

به‌یانی دابوو. روژ خه‌ریک بوو له پشت قولله‌کانی چییای (دالاخان)
هه‌لده‌هات. دوو سه‌ربازی ره‌شاش به‌ه ده‌ست له ژیر بنه به‌لالووکیک دریش
ببوون. یه‌کیکیان چه‌ناگه‌یه‌کی تیژو لووتیک قه‌له‌می هه‌بوو، به
هاوریکه‌ی گوت:

- حوسین، من ده‌چمه سه‌ری و تو له پشته‌وه به‌ ناگری ره‌شاش
پشتگیریم بکه.

سه‌ربازه‌که به‌ کووره کوورو به‌ وریایی رووی کرده درزه شاخه‌که.
(سه‌بزعه‌لی) له درزه‌که هاته ده‌ری و چوو سه‌ر گابه‌ردیک. حوسین
ده‌رفه‌تی نه‌دا، یه‌ک شیلکه گولله‌ی له گیانی به‌تال کردو (سه‌بزعه‌لی)

پشتاوپشت كهوته ناو درزه كه. سهربازه كه قونداغهي رهشاشي بلند كردو له ميشكي (سهبزعه لي) کوتاو خوین و په له ئيسقان به سه ر جلی سهربازه كه دا پڙا.

حوسین هه ستاو له خوشیيان هاواری كرد. (چرا) ناگای له م دیمه نه نه بوو. شان به شانی (نه سره ت) ده جنگی. سه ری و ه رسو و پان دو كه تهرمی (سه بزعه لی) دی، ته قه ی له تفه نگی كه یه وه هیئاو ره شاشی له ده ست حوسین تی هه لداو رووی وه کوو هه ناریکی گوشراو به خوینی سوور رهنگ كرد. سه ربازه كه ی دی ویستی خو ی بخرینیتته ناو درزه كه، به لام گولله ی (نه سره ت) تیله قه ی پشتی داغان كرد. نایب تاهیر چاوی به م دیمه نه كهوت، سمیلی به ددانی جوی و له گه ل پینج چه كداری تر به چیا هه لگه ران.

شهری چه كدارانه ی بهینی نایب تاهیر و (چرا) به ناو دیدا بلا بووه وه. (سادیق خان) سه د نه فه ری گونده كانی ده ورو به ری به ره و (مادیان كو) به ری كرد. مابوو بیی به نیوه رۆ كه چه كداره كانی (سادیق خان) وه کوو كولله و میروو بالای چیا بوون.

له ناو دئ خه لك تازییه یان بوو. (مامه حه یدهر) ده ست و پیی (ره شید) ی به ستبوو. له كادینی كرد بوو. ده رگای له سه ر کلیل دابوو، چونكه ده یه ویست به ده ست به تالی بداته کیو. خویشی یه ك له سه ر یه ك مستی لیك ده داو به هه نگاهی زل زل له ژووره وه ده هات و ده چوو. سی گه نجی تفه نگی به ده ست له ژووره كه ی وه ستابوون. یه کیکیان برای (سه بزعه لی) بوو، به ده نگیکی به رز گوتی:

- نيمه به سئ نه فهر چيمان پئ ده كرى؟ خه لكيش ته خسريان
نه كردوه، ده ستیان به تاله، شهر به دست به تالی ناکری! نه گهر (چرا)
رابکا، نه وان هیچیان پئ ناکری. ده ترسم له چیا بمینیتته وه و شهر بکا. نه هی
خودای گهره، به ههر جوړی، بی وا بکه (چرا) له وی رابکا. لی مه گهری
(ستاره سوز) بی چرا بمینیتته وه. لی مه گهری (مامه) له خه م و خه فه تان
وه زگ بد او بمری!

(رهشید) له نار کادین پیچی ده خوارده وه. ده گریاو جوینی دده. له نار
دیدا، خه لك یه ك قسه یان ده كرد:

- (چرا) راده كات و په نا وه بهر (دالاخان) دده.

پیره میرد له مزگهوت کوپورنه وه، به سه لامه تی (چرا) نویژیان
ده كردو ده پارانه وه. شوانه کانی (ساق خان) بریاریان دابوو، نه گهر
(خوانه کا) (چرا) له نار بچی، مینگه لی تاغا، که چوار سه د سه ر مه ر
ده بوو، ببه نه کوردستان و بیفرۆشن و نیتز نه گهرینه وه. (مامه حه یده ر)
بریاری دابوو شه و ناگر له کادین و ژووری گیا به ریدا.

(چرا) و (نه سره ت) خه ریته ی فیشه کیان به تال ببوو. پاشماوه ی فیشه کی
(باباناد عه لی) یان به کار ده هینا. شان به شانی یه کدی ده جه نگان. نایب
تاهیر به فه ندوفیل لیکی دابراندن. له ژیر باری قورسی ورگی زلی
ده ینرکاند. له پیش سئ له سه ربازه کانی رووی کرده لای (چرا)، که ته قه ی
له ده سته یه کی دیکه ده كرد.

تاقمه چه كداريكي نايب تاهير له ژير سيټبهرى چهند داربه پروويهك
 گيرسابوونهوه، جگه رهيان ده كيشار جويڼيان به دايك و خوشكى نايب تاهير
 ده دا. سهربازيكي بالا بهرز له سهر زهوى راکشابوو، ده يگوت:
 - چما هم ناغايانه خودا ده ناسن؟! من خوم مندالي لاديم! نه وانه
 زوم و زورداريه كي وا له خه لك ده كهن له حيساب نايه. به نه بولفه زل!
 بيته سهرم يهك گولله له سهرى هم (به رازه) تاره قخوره ده دم.
 - ورگ زل... كه ر!! بلئي ميراتى باوكت ده وي چييه؟! هه زار كه سى
 كو كر دوته وه، چييه؟ ده يه وي له گه ل دوو نه فهر شهر بكا!
 - ئيمه سينگمان ده ده ينه بهر گولله و نايب تاهير كه يف ده كا.
 سهربازيكي گهنج، تازه خه تى سميلى دابوو، گوتى:
 - راستى، مندالينه، نايب (داود) چوه بهر دلوفانيا خودى!
 - سهربازه لاوازه كه گوتى:
 - كهى مرد؟... نه ويش له و داك... انه بوو!
 هه مان سهرباز گوتى:
 - خوم ليم دا... گولله يه كم له ميشكى داو بو ريزلينايشى كلاروم
 له سهرم داگرت.
 سهربازيكي سميلى باپر جگه ريه كي پي كردو بوو به كاوه خو گوتى:
 - نايب (نه سوور) يش به ده ستى كاك ت له ناچوو. وهى دايه... له
 بيرتانه كى؟ جى قامچييه كاني هيشتا به ستمه وه ماوه و ده زور يته وه. يهك
 مانگ له سهر نه خوش كه وتم.

خۆر له تاقى ئاسمان ده كهلى كهوت، كه (چرا) زانى خهريتهى پشتى
له دوو فيشهك زياترى تيدا نه ماوه، چاوى له دهوروبهري خۆى گيپرا،
(نهسرهت)ى نه كهوته بهرچار.

(نهسرهت) له پشت قوللهيهك جنيوى دهاو تهقهى له چه كداره كان
ده كرد.

نايب تاهير وه كوو ماري بريندار له گهڻ سهربازيكى كورته بالا بو لاي
(چرا) ده هاتن. نه ویش پشته وهى تيشه شاخيتكى بهرزو رك بوو. ريڭگاي
هه لاتنى نه بوو. تهقه له تفهنگى (چرا) ههستاو گولله كه له بهرديكه وه
هه لقوژيبه وه سهر بهرديكى ترو به فيرۆ روښشت. سهربازه كورته بالا كه
تهقهى لى كرد. (چرا) سهرى كيشايه وه دوا گوللهى له بهر راكردو نيشانى
له دهو چاوى نايب تاهير گرت. تهقهى لى ههستاند، بهلام نايب تاهير به
چاپووكى خۆى كيشايه وه پشت بهرزاييهك و گولله كه به سينگى سهربازه
كورته بالا كه كهوت. سهربازه كه قيژهيهكى گورچكېرى لى ههستاو كهوته
سهرته پاشان. (چرا) نه ختى وهستا، ئينجا له جيى خۆى ههستايه وه.
تاقميكى ده نه فهري له چه كداره كانى (سابق خان) به قهه چيا
هه لده گه پان و ده هاتنه هاركارى نايب تاهير. نايب تاهير ده تگوت پهى پى
بردوه (چرا) فيشهكى نه ماوه. به دهنگى بهرز جوينى دهاو به بى باكى
ده هاته پيش. (چرا) ته ماشاى خۆرى كرد چهند جوان و شكۆمهند بوو.
نايب نزيك ده كهوته وه به (چرا) ده گوت ترسنوك و نزمو نامهرد! (چرا)
جينگاي خۆى گوږى و له پشت داربهرووه كانه وه چاره پيى كرد. دلى به توندى
لىى دها. ته وييل و سميلى به نارهقه ته پ ببوو.

چه كداره كانی ناغا به هات و هاوار نزيك ده كه وتنه وه. نايب تاهير لقسی پر گه لای داربه رووه كانی لاده بردو ده هاته پيش. (چرا) له ناو گيا خوی له بوسه نا.

نايب تاهير، تفهنگ به ده ست، له سهر سهري وه ستا بوو، چاوی به ده ورو بهری خویدا ده گيږا. (چرا) پييه كانی گرتو به هه موو هينزی خوښه وه بو لای خوی رايكيشا. نايب تاهير له سهر زگ به ربووه وه سهر گيا. (چرا) مو له تی نه دا، هه ستا وه كوو پلنگ ددانی جپر كرده وه، قيژيه كي توقينه ري له گه روو هه ستا. قونداغه ی تفهنگی بلند كردو له نيوچه وانی نايب تاهيري كوتا. دووباره تفهنگی بلند كردو ئه م جاره توندترو به هينتر له ميشكي نايب تاهيري دا. خه نجه ري له بهر پشتی ده رهيناو له سهر دلی چه قاند. داهاته وه، تفهنگی نايب تاهيري له سهر زهوی هه لگرته وه. شه قاویکی بو پيشه وه هاويشت، گولله يه كي به ره فيسكي كه وت. (چرا) له بهر ئيشی خوی رووی گرژ بوو. گه رايه وه، به پيكرای، به بی تاقه تی گه رايه وه. (قولى) بينی دوو كه ل له لووله ی تفهنگی بهرز ده بووه وه به چه په ساوی پاشه كشه ی ده كرد. (چرا) داهاته وه لووله ی تفهنگی كرده (قولى) و نيشانه ی لی راگرت. ئه ویش ههز ده كشايه وه به چه په ساوی ئاوری ده دايه و سه يری ئه می ده كرد كه گولله ی بهر كه وتبوو. چه كداره كانی ناغا دوو سی ههنگاو له ولای (قولى) خوښان شارد بووه وه. (قولى) ههز ده كشايه وه و سه رنجی (چرا) جادووبه ندی كردبوو، سه رنجی (چرا) كه خوښی له ره فيسكي ده هات. ته قه له تفهنگی (چرا) وه هاتو (قولى) هاوارینکی قايی كردو به ربووه وه سهر دوو چه كدارو خوښ له گه روويه وه فيچقه ی كرد.

چه كداره كانى ئاغا له گه ل هاوارى (قولى) كشانه وه وه لانتن.
(چرا) تفهنگى له دهست بهر بووه وه سدر گياو گول. دهستى به
لقه دارى كه وه گرت و ههولئى دا قيت بيته وه. قيت بووه وه له ژير خورده تار
نوقره ي گرت.

(نه سره ت) ي بينى ده هاته لاي. (نه سره ت)، كه (چرا) ي بينى دهستى به
ره فيسكييه وه گرتووه، له ناخه وه قيژاندى و به چهند ههنگارنى خوى
گه يانده (چرا). گرتييه باوه شو ته ويئل و ده م و چاوى ماچ كرد و هاوارى كرد:
- (چرا) ... (چرا) ... نه مرى ها ... (چرا) نه مرى ...! تو دونياى شيرين
دينى ... قسه بكه ... به ته نيا جي مان مه هيله ... (ره شيد)، (ره شيد)
جئ مه هيله كه نه وه نده خوشت ده وي ...

(چرا) هيچ قسه ي نه كرد. ده م و چاوى خهريك بوو شين هه لده گه را. بروى
ويك هاته وه. نيوچه وانى لوچى تئى كه وت.

(نه سره ت) وه كو وه هورى به هار، به دهنگى بهرز ده گريا.
(چرا) لار بووه وه. (چرا) وه كوو چيايه ك هه ره س بينئى، وه كوو پلنگي ك
له سه ر ترؤپكيك بهر بيته وه، ئاوها به سه ر چوكدا كه وته سه رزه وي!
ته قه له م لاو له ولا وه ستا بوو. چه كداره كان كه زانيان نايب تاهير
كوژراهه، هه ر بابايه چه كى فرئ ده داو راى ده كرد. تارمايى (چرا) وه كوو
نه ژده هايه كى برسى راوى ده نان. هه ر په له به رديكى له بن پييان
ده رده پهرى تووى ترسى له دل ده وه شاندى. (ماديان كو) به به رده ته راشرو
دار به پروه كانى وه كوو له نده هؤرپيكي ترسناك چنگ له سه رشان راوى ده نان.

(چرا) وه کوو درهختیکی گهورهو زل، که زیرانیکی سهخت له رهگو ریشهوه دهري کیتشا بی، ئاوها له بهر دهم (نهسرهت)ی هاوړتی دلسوزی به پشتدا کهوته سهر گیاو گۆل. (نهسرهت) تفهنگی فری دایه لایهک و تهرمی (چرا)ی گرتو باووش. سمیلی ماچ کرد. چاوه کانی ماچ کرد که به هیمنی داخرا بوونو چیدی تهماشای ئهویان نهده کرد. لیوه کانی ماچ کرد که پیکه نینیان به سهروهو نه مابوو. زاری ماچ کرد که ئیتر قسهی لی نهده هاته دهري. (نهسرهت) تفهنگ به دهست له جیی خوی ههستا. به گریان و شان خواری، رووی کرده ناو ئهشکهوت.

پاش چند چرکه یهک جلهوی ئهسپه کهی گرتو به کویره رینه کی باریکی سهر به رهو خواردا (مادیان کو)ی به جی هیشت. (خوش قهدهم)یش دهتگوت شتیکی بزر کردوو. سهرنجی بهم لاو به ولادا ده گپرا.

دوای سه عاتی، ئه و خه لکهی له دهوروبه ری (مادیان کو) ده سوورانه وه، (نهسرهت)یان بینی تفهنگی کردبووه شان و به پشت کو می و به گریه و زاری، به سواری ئهسپه که یه وه ملی ئه و رییه ی گرتبوو که به ره و ته پۆلکه کانی خوار چیای (دالاخان) ده چوو. (خوش قهدهم) هیچ سواری به سهر پشته وه نه بوو. ئهسپی (چرا) به تهنی و به بی ئامانج ریگی ده بری. خه لکه که له هه موو شتی گه یشتن. له جیگی خویان وه ستان و چاوه پریان کرد تا سواره که، ئه و سواره ی له شهرافه تی براده ره که ی تفهنگی سه ره و ژیر کردبوو، له و دیو داوینی چیای (دالاخان)، له بهر چاو بزر بوو.

(۱۶)

(رهشید) بالای هه‌لی دابوو. (رهشید) عه‌سکه‌ری کردبوو.
(رهشید) وه‌کوو دره‌ختیکی پانو پۆرو سه‌وز، توکمه‌و پته‌و، نه‌ستووو
به‌رز، له‌سه‌ر خاکیکی سووو له‌ناو جه‌رگه‌ی (ستاره‌سوز) ره‌گی داکوتا
بوو.

جوتیاری شه‌که‌تو ماندوو، وه‌رزیری ده‌ست به‌تال‌و وره‌ به‌رز له‌ ژیر
سیبه‌ری نه‌و دره‌خته، که‌ به‌ روویه‌کی گه‌شو خه‌نده‌یه‌کی شادوخۆشه‌وه
ده‌پروانییه‌ ژیان، داده‌نیشتن‌و ده‌رده‌لیان ده‌کردو به‌ دوا‌ی چاره‌دا ده‌گه‌ران.
(ره‌شید) گه‌یشتبووه‌ شیوه‌یه‌کی نو‌یی کارکردن‌و ئاسۆیه‌کی تازه‌ی
خه‌یال‌و بیرکردنه‌وه. سالانی پشیوی و ناخۆشی، سالانی پشکووتنی به‌هره‌ی
بیرو هونه‌رو لی‌کدانه‌وه وه‌کوو پۆلا ده‌مه‌زه‌دیان کردبووه‌وه.

(ره‌شید) نه‌ده‌وه‌ستا، به‌رده‌وام بوو. هه‌ر په‌نجه‌ره‌یه‌ک هه‌وا‌یه‌کی تازه‌ی
پیدا هاتبا، سه‌ری پیدا ده‌کرد، هه‌ر کو‌لانه‌یه‌ک کپ‌و بی‌ ده‌نگ نه‌بایه،
هه‌رایه‌کی تیدابوایه، خۆی پیدا ده‌کرد.

(رهشید) وه کوو گابه ردییکی درو خواروخیچ و زبر که وتبووه ناوجه رگهی
شه پۆل. شه پۆل لوولی دابوو، راییالی بوو، سه راوژیری کردبوو، زهبری
لیدابوو، پوخته و سه سهختی کردبوو. شه پۆل گیانی مشت و مال دابوو.
شه پۆل له گهله رهشیددا کشابوووه ناو (ستاره سوز).
(رهشید) ئیستا خه ریک بوو به پشتیوانی خه لکه که داستانیکی سه یرو
سه مه ره ی ده خولقاند.

وه رگه ی

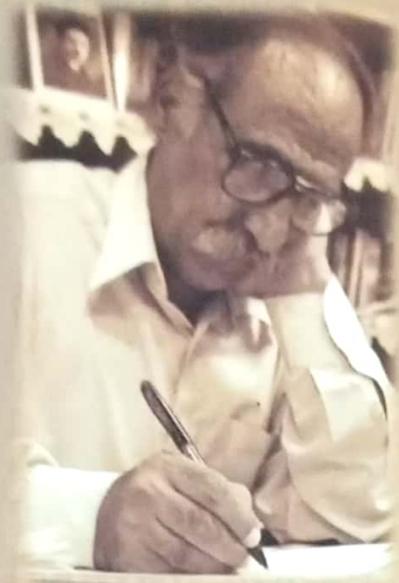
هه ولیر / گه ره کی مه لایان - ۲۰۰۷

تېپىنى:

- وەرگىپ ئەم بەرھەمانەى مەنسور ياقووتى كىردوۋە بە كوردى:
- (كرمانج) (رۆمان)، خانەى وەرگىپران، سلىمانى ۲۰۱۱.
- (تووشاى- بالندەى سەيرو سەمەرەى زاگرۆس) (كۆمەلە چىرۆك)،
هەولپىر، ۲۰۱۱.
- (چرا) يەك لەسەر مادىيان كۆ (رۆمان)، بەرپۆبەرىتتى چاپ و
بلاو كىردنەوہى سلىمانى، ۲۰۱۲.
- بىرەوہرىيە كانى مامۆستايەك (يادداشت).
- ئەفسانەى لادىنشىنانى كورد (ئەفسانە).

زنجیره‌ی چاپکراوه‌کانی سالی (۲۰۱۲) ی
 به‌رئوه‌به‌رئیتی چاپ و بلاو‌کردنه‌وه‌ی سلیمانی

ژ	ناوی کتیب	ناوی نووسەر	بابه‌ت	زنجیره
۱	مه‌نفاکان	و. عه‌زیز ره‌ئوف	شانۆنامه	۸۳۸
۲	ئه‌که‌رۆباتینکی ونبوو	ئیسماعیل حه‌مه ئه‌مین	وتاری ره‌خه‌به‌ی	۸۳۹
۳	په‌یکی شادی	محمد سعید ئه‌جاری (ناسۆ)	شیر	۸۴۰
۴	گۆڤاری هه‌نار		گۆڤار	ژماره‌ ۷۲
۵	خاوه‌ن شکر	د. یه‌حیا عومه‌ر ریشاری	لینکۆلنه‌وه	۸۴۱
۶	نابین و ئیستاتیکا	خه‌سه‌ره‌ میراوده‌لی	لینکۆلنه‌وه	۸۴۲
۷	کولتینه‌ری هه‌لم	محمد به‌رزی	زانستی	۸۴۳
۸	چرایه‌ک له‌سه‌رمادیان کۆ	و. عه‌زیز گه‌ردی	رۆمان	۸۴۴
۹	گۆڤاری هه‌نار		گۆڤار	ژماره‌ ۷۳

Roman

Mensûr Yaqûti

(**Çira**)yek
le ser Madyan ko

Wergêranî
Ezîz Gerdî

به ژۆه به ریتی

چاپ و بلاوکردنه وهی

سلیمانی

2012